

Vertaling; ZIJN Boodschap

Deel 1 - Twee visioenen en twee rivieren

In het volgende hoofdstuk willen wij Daniël 11:40-45 bestuderen. De betekenis van deze 6 verzen in het boek Daniël waren tot op onze tijd niet duidelijk. Onze generatie heeft de verantwoordelijkheid, de vervulling van deze profetie te **erkennen**.

We zullen zien dat deze verzen een rij van gebeurtenissen laten zien, die direct tot op de tijd van het einde reiken. Daarbij zullen wij vaststellen, dat Daniël 11:40-45 – uitvoerig behandeld in Openbaring 13 – 18 – de gebeurtenissen toont, die Ellen White als “de laatste gebeurtenissen” beschrijft.

Bij deze studie zijn 4 belangrijke aannemingen vooropgesteld:

Ten eerste: Het volledige getuigenis van alle profetische inzichten leidt ons tot de overtuiging, dat wij de laatste generatie van Gods volk op deze aarde zijn. Heilige mannen en profeten hebben hiernaar verlangd, deze tijd mee te maken.

Ten tweede: De serie van de laatste gebeurtenissen is al door de ineens storting van de Sovjet Unie op gang gebracht – als Adventgemeente wiegen wij ons verder in slaap.

Ten derde: Daniël 11:40-45 is voor God een katalysator voor de laatste beloofde opwekking onder Zijn volk.

Ten vierde: Deze verzen beschrijven de volgorde van gebeurtenissen waarvan Ellen White zo vaak gezegd heeft, dat ze “zeer snel” plaats zullen vinden.

Het schouwtoneel

Is de tijd van de laatste gebeurtenissen uit Daniël 11:40-45 werkelijk begonnen? Welnu, de Bijbel en de Geest der Profetie beschrijven ondubbelzinnig de huidige tijd. Zo lezen wij bijvoorbeeld in hoofdstuk 9 van de *Getuigenissen voor de Gemeente*:
*“Wij leven in de tijd van het einde. De tekenen van de tijd vervullen zich in snel tempo en verkondigen dat de komst van Christus voor de deur staat. De dagen, waarin wij leven, zijn ernstig en betekenisvol. **De Geest van God trekt zich langzaam maar zeker van de aarde terug.** Plagen en oordelen vallen reeds op de verachters van Gods genade. De ongelukken op het land en op het water, de onzekere toestand in de maatschappij en de oorlogsmeldingen zijn kwade voortekenen. Zij kondigen de naderende gebeurtenissen van groot belang aan.*

De machten van het kwaad verenigen hun krachten en richten zich op. Ze maken zich klaar voor de laatste grote crisis. In onze wereld zullen spoedig grote veranderingen plaatsvinden, en de laatste gebeurtenissen zullen snel aflopen.

De toestand van deze wereld laat zien dat er trieste tijden voor de deur staan. De dagbladen staan vol aanwijzingen voor een vreselijke crisis in de nabije toekomst. Drieste roofovervallen zijn geen zeldzaamheid.

Stakingen zijn algemeen verbreidt. Overal worden berovingen en moorden gepleegd. Door demonen bezeten mensen brengen mannen, vrouwen en kinderen om. De

mensen hebben de onzedelijkheid lief boven alles, en er heerst elke soort van kwaad en boosheid ...

Onder de opvoeders en staatsmannen zijn er maar weinig, die de oorzaak voor de tegenwoordige toestand van de maatschappij begrijpen. De dragers van verantwoordelijkheden in de regeringen zijn niet in staat het probleem van de zedelijke verdorvenheid, de armoede, de verpaupering en de stijgende criminaliteit op te lossen. Ze strijden tevergeefs de maatschappij op een solider basis te brengen. Als de mensen de leer uit Gods woord meer in acht zouden nemen, zouden ze een oplossing voor de problemen vinden, die hen nu zo verward ...

De wereld is opgeruimd door de oorlogsgeest. De profetie in Daniël 11 heeft zich bijna volledig vervuld.

Spoedig zullen droevige gebeurtenissen plaatsvinden, waarvan in de profetieën wordt gesproken.”

Testimonies 9: 11-16

Is hier sprake van onze dagen? Kijk naar het schouw toneel, hoe het zich in de woorden van Ellen White uitdrukt: “De profetieën in Daniël 11 hebben zich bijna volledig vervuld”. Het schouw toneel is ondubbelzinnig de wereld van vandaag! Daarom zal Daniël 11 zich spoedig geheel vervuld hebben.

Gods Geest trekt zich terug

Dat Gods Geest zich van de aarde terugtrekt kan men zien aan de oordelen die deze terugtrekking volgen. De gebeurtenissen van 11 september 2001, de aardbevingen, de overstromingen, vulkaan uitbarstingen, wervelstormen, oorlogen, bomaanslagen, moorden, hongersnoden en ziekten bevestigen zeker, dat zich de sussende invloed van Gods Geest van deze planeet en zijn inwoners terugtrekt.

De in de Bijbelse profetieën beschreven machten van het kwaad, die hun krachten verenigen en zich vestigen, zijn drieledig. Ze houden maatschappelijke macht in (men kan niet kopen en verkopen - Openbaring 13:17), religieuze macht (men moet het merkteken van het beest hebben – Openbaring 13:16) en militaire macht (men wordt met de dood bedreigd – Openbaring 13:15). Wij kunnen de samenwerking van de religieuze wereld in de oecumenische beweging erkennen. **De protestanten protesteren niet meer tegen Rome, ze volgen Rome.** Op maatschappelijk gebied zien wij hoe ondernemingen fuseren en gigantische concerns vormen. De naties van Europa worden verenigd onder één valuta, verdragen zoals GATT en NAFTA worden ondertekend met het doel oecumenische verbonden voor een globale markt te creëren.

Gelijktijdig verenigen zich de militaire krachten van de wereld onder de NATO en de UN. De wereldpers noemt de problemen van de mensheid “globale” problemen. Gelijktijdig komt de volgende macht van de Bijbelse profetie op, gesteund door de macht van de Verenigde Staten: De Verenigde Naties.

De criminaliteit van tegenwoordig vervult met zekerheid de profetie van Ellen White. De uitspraak dat de Amerikaanse politiek “tevergeefs erom strijdt de maatschappij op een solide bodem te plaatsen” beschrijft treffend de tegenwoordige crisis in Washington. Dit maant ons ook onze taak als volk te vervullen voordat ons geld

waardeloos wordt. Tevens krijgen wij de troostrijke toezegging, dat God alles in zijn hand houdt. De door Ellen White beschreven onzekere positie van de Amerikaanse zoals ook van de wereldmaatschappij komt voor God niet als een verrassing. Ongetwijfeld is ook de “geest van oorlog” tegenwoordig zichtbaar.

Een geschiedenis met twee kanten

In de geest van deze tijdsbeschrijving wijst Ellen White ons op het hoogtepunt van Daniël 11. Zij beschrijft een bitterzoete ervaring met twee aspecten:

*“Het is onmogelijk om ook maar bij benadering een voorstelling ervan te maken, wat Gods kinderen op deze aarde moeten doormaken, als zij twee verschillende, maar elkaar overlappende ervaringen door lopen: Enerzijds zullen ze **hemelse heerlijkheid** ervaren, anderzijds een **herhaling van de lang geleden geloofsvervolgingen.**”*

Idem 16.

Een dubbele werkelijkheid rust op Gods volk – aan de ene kant de heerlijkheid, die ieder omgeeft, die in de laatste uren van de wereldgeschiedenis de waarheid uitleven en verdedigen – aan de andere kant de vervolgingen van Gods kinderen door de afgefallen machten, die aan het einde van de wereld de waarheid bestrijden. Ellen White verwijst nog op een andere plaats op deze parallel lopende boodschap, waarbij zij ons opnieuw op Daniël 11 wijst:

“Het licht, dat Daniël van God ontving, werd in het bijzonder voor deze laatste dagen gegeven. Wij bevinden ons nu in het proces van vervulling van de visioenen, die hij aan de oever van de Ulai en de Tigris, de grote rivieren in de vlakte Sinear, verkreeg en alle profetische gebeurtenissen zullen spoedig intreden.”

Testimonies to Ministers, 112-113.

Hier is sprake van twee verschillende visioenen, die telkens met een rivier in verbinding staan, omdat ze aan hun oever zijn gegeven – de rivier Ulai en de rivier Tigris (Eufraat). Het visioen aan de oever van de Ulai staat in Daniël 8, en het enige deel van dit visioen, die op het moment van deze uitspraak van Ellen White nog niet volledig in vervulling was gegaan, was Daniël 8:14 – de vervulling hiervan begon in 1844. Deze tekst bevond zich dus toen en bevindt zich nu nog altijd in het “proces van vervulling”, zoals zij het uitdrukt. Wij stellen ons voor dat de rivier de Ulai een beeld is van de profetische boodschap die met dit visioen verbonden is. De boodschap van het eeuwig evangelie is de inhoud van het Ulai-visioen uit Daniël 8, welke verkondiging vanaf 1844 een bijzondere, nieuwe dimensie ervaart, als de 2300 avonden en morgens van Daniël 8 hier zijn afsluiting vindt en de drie engelen boodschap begint. Deze drie engelen boodschap is niet alleen een verkondiging van het eeuwig evangelie, maar legt nog meer de nadruk op het begin van de tijd van het oordeel en het werk van Christus in het Heilige der Heilige, dat in 1844 begon. De rivier Ulai werd daardoor het symbool voor de boodschap van het eeuwig evangelie, die zijn einde vindt als Christus Zijn werk in het Heilige der Heilige afsluit. De Ulai stroomt ergens in zee en houdt dan op te bestaan. Zo is ook de boodschap van het eeuwig evangelie tot een einde gekomen als Christus Zijn werk in het Heilige der Heilige afsluit.

Het visioen, dat Daniël werd gegeven aan de Tigris, beslaat hoofdstuk 10 tot en met 12 van Daniël. Wat zich nu nog – om op het vorige citaat terug te komen – in het “proces van vervulling” bevindt **zijn de laatste 6 verzen van Daniël 11**. Dit is het

enige deel van Daniël 11 wat zich nog **niet** vervuld had, toen Ellen White deze woorden opschreef. Ook hier kunnen wij hetzelfde beeld van de rivier toepassen. De rivier Tigris is een beeld van de boodschap van dit visioen. Als de Tigris in zee stroomt, houdt hij op te bestaan. Zo ook heeft de boodschap van Daniël 11 haar doel bereikt als de “Koning van het Noorden” aan “zijn eind komt” en “niemand ... hem helpt” (Daniël 11:45). De nadruk van dit Tigris-visioen ligt in de beschrijving van de antigoddelijke macht, die het tegenovergestelde is van de boodschap van het eeuwig evangelie.

Het is niet de bedoeling, de symbolen van de rivieren te overschatten, het is eenvoudig een mooi beeld van deze twee visioenen en de daarmee verbonden boodschappen. Men kan dit beeld ook tot de Openbaring uitbreiden. De twee rivieren stromen symbolisch in twee zeeën – de Ulai in de glazen zee; de Tigris (Eufraat) in het meer van vuur. Twee visioenen, die de levensloop voorstellen van de mensheid – die van de verlost en die van de verlorenen. Op het moment dat deze rivieren in zee stromen, overschrijden hun boodschap de grenslijn van de genadetijd – de rechtvaardigen en de kwaden zullen voor altijd van elkaar worden gescheiden.

“Och, wie kan het jammeren en klagen beschrijven, dat zich zal verheffen, als op de grenslijn tussen tijd en eeuwigheid de rechtvaardige Rechter Zijn stem zal verheffen en zal verklaren: “Het is te laat!” Lang hebben de deuren van de hemel wijd open gestaan, en de hemelse boodschappers hebben smekend gebeden en uitgenodigd: “en wie wil, neme het water des levens om niet” (Openbaring 22:17). “Heden, indien gij Mijn stem hoort, verhardt uw harten niet” (Hebreeën 4:7). Maar ten slotte wordt het bevel uitgevaardigd: “Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; wie vuil is, hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd (Openbaring 22:11).”

In Heavenly Places, 362.

Het parallel lopende thema, die wij in de geschiedenis van deze beide rivieren vinden, wordt ook in de drievoudige engelenboodschap in Openbaring 14 behandeld.

Deze drie boodschappen wijzen de mensheid niet alleen op het eeuwig evangelie in verbinding met het oordeel, dat in het Heilige der Heilige van het hemelse Heiligdom plaatsvindt, (zegt het Ulai-visioen), maar ze **ontmaskeren ook** de vijandelijke macht, die deze boodschap gedurende deze laatste oordeelsuren zal bestrijden. (boodschap in het Tigris-visioen).

Ellen White legt ons uit dat de boeken Daniël en Openbaring elkaar aanvullen:

*“In de Openbaring ontmoeten alle boeken van de Bijbel elkaar, hier eindigen ze. Hier wordt het boek Daniël afgesloten. Het ene is een profetie, het andere een openbaring. Het boek dat verzegeld werd is niet Openbaring, maar een deel van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen. De engel gebiedt: “Ga heen, Daniël, want deze dingen blijven verborgen **tot** de eindtijd!” (Daniël 12:9)*

Acts of the Apostles, 585.

Daniël en Openbaring **vullen** elkaar op vele gebieden **aan**, ook bij de parallel lopende boodschappen van de twee rivieren. De rivieren uit Daniël vinden in Openbaring symbolisch hun tegenhanger. Daar vinden wij de levenstroom voor iedereen die het

eeuwig evangelie hebben aangenomen (zie Openbaring 22:1). Wij zien hier echter ook een verdroogde **Eufraat**, die een beeld is van de bankroet verklaring van iedereen die Babylon aanbeden hebben (zie Openbaring 16:12).

Christus biedt iedereen het water aan van de stroom des levens. Als wij van het water des levens gedronken hebben, zullen wij anderen, die het vuile water van de Eufraat drinken, oproepen de “gebroken bakken” van het gevallen Babylon te verlaten (Jeremia 2:13). Het boek Daniël bevat de laatste waarschuwingsboodschap voor de laatste uren van de wereld geschiedenis. Deze laatste boodschap, overgebracht door de visioenen aan de oever van de Ulai en de Tigris, laat het contrast zien tussen de valse aanbidding van de “Koning van het Noorden” en de ware aanbidding van de Koning, die nu in het Heilige der Heilige dient.

Een grote opwekking

De visioenen aan de Ulai en de Tigris behoren tot de geschiedenis van Daniël, maar hoe belangrijk is hun betekenis voor ons vandaag?

“Als de boeken Daniël en Openbaring beter worden begrepen, zullen gelovigen een volledig nieuwe geestelijke ervaring maken.”

The faith I live by, 345

Wij weten ook, dat de behoefte onder Gods volk deze nieuwe geestelijk ervaring, deze opwekking is:

“Een opwekking tot ware vroomheid is de grootste en dringendste behoefte voor ons. Dit te zoeken moet de belangrijkste prioriteit van ons leven zijn.”

Selected Messages Boek 1,121

Wie begrijpt dat onze grootste behoefte een ware opwekking is, en dat dit gepaard gaat met het juiste begrip van de boeken Daniël en Openbaring, moet ondanks dat niet dwangmatig in de boodschap en de geschiedenis van deze twee rivieren de sleutel zoeken tot opwekking. Toch is het gemakkelijk te erkennen, dat het visioen aan de **Ulai**, die het werk van Christus in het Allerheiligste tot thema heeft, met deze lang verwachte opwekking te maken heeft, want een opwekking gaat altijd uit van de dienst van Christus in het Heiligdom.

Als Gods kinderen in het Allerheiligste binnen gaan, zullen ze de ervaring maken, dat hun verbinding met God zo “nauw en vast” wordt, zoals de verbinding die Jezus had tot Zijn Vader, toen Hij onder de mensen wandelde.

“Eén ding zal men zeker bij de studie van Openbaring begrijpen, dat de verbinding tussen God en Zijn kinderen nauw en vast is.”

the Faith I Live by, 345

Het visioen aan de Ulai heeft betrekking op de laatste opwekking; het visioen aan de Tigris daarentegen heeft het niet over het Heiligdom, maar over de vijand, die de waarheid vertrapt. Kan deze boodschap aan de rivier de Ulai ook onder Gods volk tot een opwekking leiden? Ja! Precies zoals de waarschuwing van de drie engelen voor het merkteken van het beest een deel van het eeuwig evangelie is, zo ook de boodschap van de Tigris. Door een goed begrip van deze boodschap wordt Gods volk voorbereid in de eindtijd te kunnen stand houden.

*“Het boek, dat verzegeld werd, was niet het boek Openbaring, maar het laatste deel van de profetie van Daniël dat op de eindtijd betrekking heeft. De Schrift zegt: “Maar gij, Daniël, houdt de woorden verborgen, en verzegel het boek tot de eindtijd; velen zullen onderzoek doen, en de kennis zal vermeerderen.” Daniël 12:4). Toen het boek geopend werd, werd er verkondigd “er zal geen tijd meer zijn” (zie Openbaring 10:6). Het boek Daniël is nu ontzegeld, en de Openbaring van Jezus aan Johannes moet aan alle bewoners van de aarde verkondigd worden. **Door de vermeerdering van kennis wordt er een volk voorbereid die in de eindtijd stand houdt.**”*

Selected Messages, boek 2,105.

Let erop dar er een “vermeerdering van kennis” zal zijn, en dat daardoor “een volk voorbereid zal worden, die in de eindtijd zal stand houden.” Waaruit bestaat deze “vermeerdering van kennis”? In hetzelfde hoofdstuk, twee alinea’s verder, vinden wij het antwoord:

*“In de eerste engel boodschap worden de mensen opgeroepen, God, onze Schepper, te aanbidden, die de wereld geschapen heeft en alles wat daarin is. Ze hebben een **instelling van het pausdom gehuldigd**, en daarmee de wet van Jahwe buitenwerking gesteld, maar er zal een **vermeerdering van kennis over dit onderwerp** komen.”*

Idem 106-107.

De vermeerdering van kennis, die Gods volk voorbereidt om in de eindtijd stand te houden, bestaat uit informatie over het pausdom en zijn vervalste sabbat. Deze kennis is direct verbonden met de waarschuwing van de drie engelen uit Openbaring 14 – en is de informatie die binnen de Tigris-boodschap van Daniël 11:40-45 te vinden is, want de “Koning van het Noorden” in deze alinea is het pausdom. Ons wordt gezegd: *“De gebeurtenissen, die met de werken van de mens der zonde verbonden zijn, zijn de laatste gebeurtenissen, die ons voor deze wereldgeschiedenis duidelijk geopenbaard zijn geworden.”*

Idem, 102.

Daniël 12:1

De laatste 6 verzen van Daniël 11 beschrijven de laatste gebeurtenissen “van de wereldgeschiedenis”, en dan in het volgende vers, Daniël 12:1, vindt al het einde van de genadetijd plaats. De “laatste gebeurtenissen” hiervan hebben met de “mens der zonde” en met zijn bemoeiingen te maken, door onder dwang de zondagswet, de gehele wereld onder zijn controle te brengen. De “Koning van het Noorden”, de hoofdrolspeler in de laatste 6 verzen van Daniël 11, is de “mens der zonde”.

“Als de heiligen voor altijd heilig zullen blijven, en de onreine voor altijd onrein, als Jezus Zich verheft, als Zijn werk in het Allerheiligste beëindigd is – dan zal er geen enkel lichtstraal meer voor de zondaar zijn.

*Maar satan vleit sommigen, zoals hij Eva in Eden geleid heeft, en zijn uitverkoren dienaren zijn daarbij zijn werktuigen. “Gij zult geenszins sterven!” (Genesis 3:4) – Hij verwijst naar een toekomst waarin een omkeer zal plaatsvinden, een proeftijd, waarin de onreine gereinigd kan worden. De medewerkers van satan en zijn engelen verleggen het licht in de toekomst en leren, dat er nog een genadetijd na de wederkomst van Christus zal zijn. Hierdoor wordt de zondaar misleidt en de kouhartige belijder in vleselijke zekerheid gewiegd. Hij is zorgeloos en onverschillig en struikelt onwetend door de uren van zijn genadetijd. Ogenschijnlijk is er ver vooruit een licht – terwijl het in werkelijkheid diepe duisternis is. **Michaël staat op.** In*

plaats van barmhartigheid voelt de misleidde zondaar de zonder genade vermixte toorn. En te laat ontwaakt hij uit de dodelijke misleiding. Dit plan is door satan ontworpen en wordt door predikers uitgevoerd, die Gods waarheid in een leugen hebben veranderd.”

Spiritual Gifts, band 2, 275-276.

Daniël 12:1 beschrijft het einde van de genadetijd, die ingaat gedurende dat Daniël 11:40-45 zich vervult. Deze laatste 6 verzen handelen over de “zoon des verderfs” of “mens der zonde”, en ze zijn een deel van het Tigris-visioen, hetgeen zich “**nu in het proces van vervulling bevindt**”. Het visioen stelt de laatste gebeurtenissen voor, die met de “zoon des verderfs of “mens der zonde” in verbinding staan. Hiermee zal, zoals ons reeds gezegd is, “een vermeerdering van kennis” plaatsvinden, waardoor “een volk voorbereid wordt die stand zal houden in de eindtijd”.

De laatste 6 verzen van Daniël 11 zijn een beknopt overzicht van de laatste scène in deze wereldgeschiedenis. In eerste linie worden de verzen van het pausdom eruit gelicht – hoe zijn dodelijke wond geneest, hoe hij op de troon van de wereldmaatschappij terugkeert en hoe hij dan uiteindelijk “zijn einde vindt (Daniël 11:45).

Wat moeten wij weten?

Wij hebben vernomen, dat Daniël 11 nu in het proces zit van in vervulling gaan en dat de kennis van de boeken Daniël en Openbaring als katalysator voor de lang verwachte opwekking zal zorgen. Wij hebben vernomen, dat er een vermeerdering aan kennis over het pausdom en het merkteken van zijn autoriteit gegeven wordt – een vermeerdering van kennis die er toe zal bijdragen dat Gods volk de kracht en voorbereiding voor de laatste gebeurtenissen verkrijgt. En wij hebben de dringende raad ontvangen om van deze gebeurtenissen op de hoogte te zijn:

“Alles wat God in de geschiedenis op een profetische wijze voorspeld heeft, is tot in elk detail uitgekomen. En alles wat nog moet komen, zal zich evenzo op de nauwkeurig aangekondigde manier vervullen. Daniël, de profeet van God, staat op zijn post. Ook Johannes staat op zijn post.

In de Openbaring heeft de leeuw uit de stam van Juda de profetie aan de studerenden geopenbaard, en daardoor staat Daniël op zijn post. Hij geeft zijn getuigenis over dat, wat de Heere hem in gezichten over **de grote en ernstige gebeurtenissen** geopenbaard heeft, **die wij moeten kennen**, omdat wij direct aan de drempel van haar vervulling staan.”

Selected Messages, boek 2, 109.

Alle geboden van God zijn gelijktijdig beloften, en als Hij het gebied, dat wij deze gebeurtenissen “moeten kennen” dan hebben wij gelijktijdig de belofte dat God ze ook aan ons bekend maakt en doet begrijpen als wij ze bestuderen:

*“De tijd van Daniël is nu, op zijn post te staan. De tijd is nu, dat het aan hem gegeven licht aan de wereld verder gegeven moet worden als nooit te voren. Als degenen, voor wie de Heere zoveel gedaan heeft, in het Licht wandelen, zal hun kennis over Christus en over **de profetieën, die met Hem te maken hebben, sterk toenemen**, gedurende de tijd dat het einde van de geschiedenis hier op aarde steeds dichterbij komt.”*

The Seventh day Adventist Bible Commentary, band 4, 1174

Als wij met deze studie verdergaan, moeten wij met plechtige ernst het bevel aannemen, deze profetieën te studeren en nederig om het beloofde licht bidden, wat diegene zal vinden die ernaar streven bij de verstandigen te horen.

Ieder afzonderlijk moet de verantwoordelijkheid erkennen, deze waarschuwingsboodschap, gesymboliseerd door de rivier de Tigris, te verkondigen. **Deze boodschap onthult de Noordkoning als het pausdom.** Nog belangrijker is het, onze verantwoording van de boodschap aan de Ulai rivier, als tegengesteld hieraan te erkennen en te vervullen. Deze boodschap moet een ervaring in ons leven worden, want ze wijst ons op het afsluitende werk dat in het hemelse Heiligdom plaats vindt. Als wij niet bereid zijn, door deze ervaring, voorgesteld in het Ulai-visioen, te gaan, heeft de boodschap van het Tigris-visioen weinig waarde voor ons. Zonder de ervaring en de kracht, die wij door het binnengaan achter de voorhang tot het Allerheiligste ontvangen, zal iedere waarschuwingsboodschap, die wij verkondigen, weinig uitwerking hebben op diegene die ze horen, en zal ook ons zelf niet kunnen redden.

Het is mogelijk, een ervaring met Christus in het Allerheiligste te maken, zonder de boodschap van Daniël 11, 40-45 begrepen te hebben. Het is ook mogelijk, Daniël 11:40-45 te begrijpen, zonder een ervaring met Christus te maken. De geschiedenis van de twee rivieren in het boek Daniël roept ons op, beide te begrijpen en te ervaren. Deze boodschappen moeten naar Gods wil in ons leven werkzaam zijn, zodat wij het werk in deze wereld kunnen helpen beëindigen en de laatste waarschuwingsboodschap in de kracht van de heilige Geest te verkondigen. Er is geen twijfel – de tekenen van de tijd getuigen dat Christus bereid is, deze geschiedenis van de twee rivieren te beëindigen. Zijn wij dat ook?

“Het boek Openbaring, in verbinding met het boek Daniël, verlangt onze bijzondere studie.”

Education, 191

Samenvatting

- De rivier de Ulai in Daniël 8 symboliseert de dienst van Christus in het Allerheiligste, waardoor Gods volk gereinigd wordt.
- De rivier de Tigris in Daniël 11 symboliseert de laatste opkomst van het pausdom, de antichrist.
- Gods bedoeling is, dat het visioen van Tigris ons opwekt, zodat het visioen van Ulai ons reinigen en verzegelen kan.

Deel 2 - Niets nieuws onder de zon.

Daniël en Openbaringen bevatten boodschappen die “verstandigen” **zullen** begrijpen. *“Terwijl het eind van de wereldgeschiedenis steeds naderbij komt, eisen de door Daniël opgeschreven profetieën, onze bijzondere aandacht, want ze hebben betrekking op de tijd waarin wij leven. Hiermee moet het onderwijs uit het laatste boek van het Nieuwe Testament verbonden worden. Satan laat velen geloven dat de profetische delen van de geschriften Daniël en de ziener Johannes niet begrepen kunnen worden. Maar wij hebben een duidelijke belofte, dat een bijzondere zegen de studie van deze profetieën zal begeleiden. “De verstandigen zullen het verstaan.” Daniël 12:10.*

Deze uitspraak heeft betrekking op de visioenen van Daniël, die in de laatste dagen ontzegd moeten worden. En met betrekking op de Openbaring, die Christus Zijn dienstknecht Johannes als richtsnoer voor Gods volk in alle eeuwen gaf, luidt de belofte: *“Zalig hij, die leest, en zij, die horen de woorden der profetie, en bewaren, hetgeen daarin geschreven staat!”* Openbaring 1:3”

Prophets and Kings, 547-548; (zie ook Profeten en Koningen blz.335-336.)

Als wij deze profetieën willen begrijpen, is misschien het belangrijkste aspect en raadzaam, dat wij ons de kennis eigen moeten maken over deze heilsgeschiedenis.

Grote en ernstige gebeurtenissen

“Alles wat God in de geschiedenis op een profetische wijze voorspelt heeft, is tot in elk detail uitgekomen. En alles wat nog moet komen, zal zich evenzo op de nauwkeurig aangekondigde manier vervullen. Daniël, de profeet van God, staat op zijn post. Ook Johannes staat op zijn post.

*In de Openbaring heeft de leeuw uit de stam van Juda de profetie aan de studerende geopenbaard, en daardoor staat Daniël op zijn post. Hij geeft zijn getuigenis over dat, wat de Heere hem in gezichten over **de grote en ernstige gebeurtenissen** geopenbaard heeft, **die wij moeten kennen**, omdat wij direct aan de drempel van haar vervulling staan.”*

Selected Messages, boek 2, 109.

*“Wij staan **op de drempel van grote en ernstige gebeurtenissen**. Vele van de voorspelde onderwerpen zullen zich in snel tempo vervullen. Ieder machtselement staat vlak voor zijn inzet. **De geschiedenis zal zich herhalen**, oude conflicten zullen opnieuw opleven, van alle kanten zal Gods volk door gevaren omgeven zijn. Spanning neemt bezit van de mensheid. Alles op deze aarde wordt hiermee doordrongen ...*

*Studeer de Openbaring in verbinding met Daniël, **want de geschiedenis zal zich herhalen***

Terwijl wij het einde naderen van de wereldgeschiedenis, eisen de profetieën, die op de eindtijd betrekking hebben, onze bijzondere studie. Het laatste boek van het Nieuwe Testament is vol waarheden, die wij moeten begrijpen. Satan heeft het denken van velen verblind, zodat ze blij zijn over ieder excuus, om de Openbaringen niet te hoeven studeren.”

Testimonies to Ministers, 116-117.

Op de “drempel” van de grootste en ernstigste gebeurtenissen te staan betekent, dat ze nog voor ons liggen. Wij worden opgeroepen deze gebeurtenissen te kennen. Om ze te kunnen herkennen, worden wij op de geschiedenis van Gods volk gewezen.

“De Bijbel heeft de schatten voor de laatste generatie samengebonden en opgehoopt. Alle grote gebeurtenissen in de geschiedenis van het Oude Testament zijn reeds herhaald en zullen zich in de laatste gemeente opnieuw herhalen... Hier (in de Bijbel) wordt de volgroeiende waarheid met macht verkondigd, zodat wij van dit onderwijs profiteren.”

Selected Messages, Boek 3, 339.

Door studie te maken van de gemeente geschiedenis verleent de Heilige Geest ons de noodzakelijke kennis en beoordelingsvermogen, om de ernstige gebeurtenissen, die voor ons liggen, te herkennen. Als wij de verhalen kennen over de relatie van God met zijn volk vinden wij daarin kracht en zekerheid:

“Als ik over het verleden nadenk, over iedere stap voorwaarts tot waar wij nu staan, dan kan ik alleen maar zeggen: “De Heer zij geprezen! Als ik zie, wat God bewerkt heeft, ben ik met verbazing en met vertrouwen in Christus als onze Leider vervuld. Wij hebben niets te vrezen voor de toekomst, tenzij wij de weg vergeten, die de Heer ons geleid heeft.”

Testimonies to Ministers,31.

Opwekking in het verleden

Als wij erkennen, dat ons brandende behoefte een opwekking is, en dat een opwekking samengaat met het juiste begrip van de boeken Daniël en Openbaring, dan is het niet moeilijk om in de geschiedenis van onze gemeente te ontdekken, waar dat gebeurde: De kennis van deze boeken bracht een opwekking teweeg – aan het begin van de Millerbeweging.

Deze beweging begon met een toenemend begrip van het boek Daniël, vooral het visioen aan de oever van de Ulai in Daniël 8. Hoewel de Millerbeweging berustte op het begrijpen van de 2300 avonden en morgens uit Daniël 8:14, is het eerst lang na het begin van deze beweging, met als resultaat “de vermeerdering van kennis” over precies dit thema van de 2300 dagen, dat er een krachtige opwekking plaatsvindt.

(Mattheüs 25:5-7). “Als nu de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap. En ter middernacht geschiedde een geroep: Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet! Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen. ”In de zomer van 1844 – halverwege de tijd die men aanvankelijk had bepaald als het einde van de 2300 dagen en de herfst van hetzelfde jaar, waarvan men later ontdekte dat die periode reikte, werd de roep gehoord zoals het in de Bijbel geschreven staat: “Ziet, de Bruidegom komt!”

De ontdekking dat het decreet van Artaxerxes (Artachsasta) om Jeruzalem te herbouwen – het beginpunt was voor de periode van de 2300 dagen – in de herfst van het jaar 457 v.Chr. en niet in het voorjaar zoals men eerst dacht, riep deze beweging in het leven. Vanaf de herfst van het jaar 457 v.Chr. gerekend, eindigden de 2300 jaren in de herfst van 1844 n.Chr. ”

The Great Controversy, 398-399 (Zie ook Grote Strijd, blz.373).

Zal deze ervaring, van vermeerdering van het Licht, iets zijn, dat zich aan het einde van de tijd, zal herhalen? Is er nog aanvullend Licht, dat juist op de profetie zal schijnen, die passend bij onze verkondiging van 1844 ontzegd wordt? Wij kunnen iets dergelijks verwachten, want zoals reeds in het eerste hoofdstuk genoemd is, zal de “kennis toenemen” over de profetie in Daniël en Openbaring, **waardoor een volk wordt voorbereid, die in deze tijd zal stand houden:**

*“Het boek Daniël is nu ontzegd, en de boodschap van Openbaring, die Jezus aan Johannes gaf, moet voor alle bewoners van de aarde toegankelijk worden gemaakt. Door de vermeerdering aan kennis wordt een volk voorbereid, **die in de laatste dagen zal standhouden ... In de eerste engelboodschap worden de mensen opgeroepen, God te aanbidden, onze Schepper, die de wereld en alles, wat daarin is, geschapen heeft. Ze hebben een instelling van het pausdom gehuldigd en daardoor de wet van Jahwe buiten werking gesteld, maar er zal een vermeerdering aan kennis over dit thema plaatsvinden.**”*

Selected Messages, Boek 2: 105-106.

De eerste Tien Maagden

Toen de Millerieten nieuw licht ontvingen, door de juiste begindatum voor de 2300 dagen te ontdekken, begonnen de gelovigen de boodschap te verkondigen: “Ziet, de Bruidegom komt!” dit was het begin van een grote opwekking in hun dagen en stelde de vervulling van de gelijkenis van de tien maagden voor. Ze brachten grote veerkracht in de tweede engelboodschap, die de mensen in Babylon er uit roept.

In de oostelijke cultuur komt de bruidegom in het begin en aan het einde van het bruiloftsproces. Eerst gaat hij naar het huis van de bruid, dan gaat hij terug naar zijn eigen huis. De bruidegom komt twee keer. Kan dit een deel van de gelijkenis zijn, een deel van het verhaal, dat zich zal herhalen?

De ervaring van de pioniers herhaalt zich

*‘Ik word vaak op de gelijkenis van de tien maagden gewezen, waarvan er vijf dwaas en vijf wijs waren. De gelijkenis **heeft zich tot op de laatste letter vervuld en zal zich nog één keer tot in elk detail herhalen**, want het heeft een bijzondere toepassing op deze tijd. Het heeft zich vervuld en het zal **tot de eindtijd tegenwoordige waarheid zijn**, zoals ook de drie engelenboodschap.’*

Review and Herald, 19 Augustus 1890.

Ellen White zegt hier duidelijk dat deze gelijkenis van de tien maagden zich zal herhalen, dat in de zomer van 1844, toen het zich voor de eerste keer vervulde, de vroege regen in de pionierstijd teweeg bracht. Ze spreekt ook de parallellen tussen de tweede en de vierde engelboodschap aan:

*“Ik zag engelen heen en weer snellen in de hemel, zag hen naar de aarde afdalen en weer opstijgen; ze bereidden zich voor op de vervulling van een bijzondere gebeurtenis. Toen zag ik een andere machtige engel, die de opdracht kreeg naar de aarde af te dalen, **om zijn stem te verenigen met die van de derde engel om meer kracht en nadruk aan zijn boodschap te geven**. De engel werd grote kracht en heerlijkheid gegeven en toen hij afdaalde, werd de aarde met zijn heerlijkheid verlicht. Het licht, dat deze engel omringde, drong overal door, en hij riep met luider*

*stem: “Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en is geworden een woonstede der duivelen, en een bewaarplaats van alle onreine geesten, en een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte; (Openbaring 18:2). De boodschap van de val van Babylon, zoals door de tweede engel werd verkondigd, wordt herhaald, waarbij alle verderf die sinds 1844 de kerken ingesloten waren, toegevoegd werd. **Het werk van deze engel komt precies op de juiste tijd, om zich te voegen bij het laatste grote werk van de derde engelboodschap**, terwijl die tot een luide roep aanzwelt. Het volk van God wordt daardoor voorbereid, in de ure der verzoeking, die spoedig over hen zal komen, stand te houden. Ik zag een groot licht op hen rustten, en ze verenigden zich de derde engelboodschap zonder vrees te verkondigen.*

*Engelen werden gestuurd, om de machtige engel van de hemel te ondersteunen, ik hoorde stemmen, die overal leken door te dringen: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt. Want haar zonden zijn [de ene op de andere] gevolgd tot den hemel toe, en God is harer ongerechtigheden gedachtig geworden. (vers 4-5). **Deze boodschap leek een aanvulling van de drie engelenboodschap te zijn, omdat ze zich hierbij aansloot, zoals de middernachtroep zich aansloot bij de tweede engelboodschap in het jaar 1844.** De heiligheid van God rustte op de geduldig wachtende heiligen, en ze verkondigden zonder vrees de laatste plechtige waarschuwing en de val van Babylon. Ze riepen het volk van God op, om uit Babylon te gaan, zodat ze het verschrikkelijke lot dat haar zou treffen, zouden ontkomen.*

Early Writings, 277-278 (zie ook Eerste Geschriften blz. 331-332).

Wij hebben de raad gekregen ons op de toekomst voor te bereiden. Wij moeten dit doen, door ons op de hoogte te stellen van de geschiedenis uit het verleden in verbinding met de historische vervulling van de “gelijkenis van de tien maagden” in de tijd rond 1840. Dan zien wij, dat de opwekking, waarop wij als gemeente wachten, een parallel laat zien tot de opwekking in de pioniersbeweging.

Wij moeten verwachten, dat wij aanvullend licht over die boodschap verkrijgen, die wij sinds 150 jaren verkondigen – de drie engelenboodschap met haar waarschuwing voor de zondagswet. Daniël 11:40-45 identificeert de zondagswet in de Verenigde Staten als de volgende profetische gebeurtenis! Voor de pioniers bestond de nieuwe informatie uit de ontdekking van het juiste beginpunt van de 2300 dagen uit Daniël 8:14. Dit stelde nieuw licht voor in betrekking tot de, tot dan toe verkondigde boodschap. Voordat dit nieuwe licht scheen, wat de opwekking tot de “middernachtsroep” bewerkte, was er een historische gebeurtenis, waardoor de op handen zijnde vervulling erkend en verkondigd werd, en dat gaf de Millerbeweging die extra veerkracht.

De katalysator van de profetie

“In 1840 ging er nog een opmerkelijke profetie in vervulling, die voor een wereldwijde interesse zorgde. Twee jaren daarvoor, had Josiah Litch (Lister Ned.naam), één van de leidende predikers in de verkondiging van de wederkomst van Christus, een uitleg gepubliceerd van Openbaring 9, waarin de val van het Ottomaanse rijk werd voorspeld. Volgens zijn berekening zou deze macht “in de loop van de maand augustus 1840” ten val worden gebracht. Maar een paar dagen ervoor schreef hij:

*“Als wij ervan uitgaan dat de eerste periode van 150 jaren precies is uitgekomen vóór Deacozes met toestemming van de Turken de troon besteeg en dat de 391 jaren en 15 dagen begonnen aan het einde van de eerste periode, dan moeten deze eindigen op 11 augustus 1840. **Op die dag zal de Ottomaanse macht in Constantinopel ten val komen.** Ik geloof dat dit inderdaad het geval zal blijken te zijn.”*

Op het aangeduide tijdstip aanvaardde Turkije door bemiddeling van zijn ambassadeurs de bescherming van de Europese mogendheden en kwam het onder controle van christelijke landen. De voorspelling was nauwkeurig uitgekomen. Toen dit bekend werd, kwamen zeer veel mensen tot de overtuiging dat de beginselen die Miller en zijn medewerkers volgden bij de uitleg van de profetieën juist waren. Dit was een zeer grote steun voor de Adventbeweging. Hoog opgeleide en invloedrijke mannen sloten zich bij Miller aan en predikten en verkondigden zijn opvattingen, en vanaf 1840-1844 breidde het werk zich zeer snel uit.”

The Great Controversy, 334-335, (zie ook De Grote Strijd, blz.313-314)

Twee aspecten zijn belangrijk met betrekking tot de vervulling van Litch voorspelling. Ten eerste gaf het de beweging een wonderbaarlijke steun, en ten tweede bevestigde het de juistheid van de door William Miller gebruikte uitleg van de profetieën volgens het jaar dag principe. Als wij, zoals de pioniers, de profetische interpretaties volgen, die overeenkomen met de door Miller en zijn medewerkers gebruikte uitleg, zullen wij betrouwbare instrumenten hebben, waarmee wij de profetie kunnen begrijpen. Als de huidige gemeente zich precies aan deze regels houdt en aan geen andere, zal waarschijnlijk de helft van alle dwaalleringen, waarmee wij ons tegenwoordig bezig houden, als de ochtendnevel op een zomerdag verdwijnen.

Maar ernstiger is de oeroude vraag – Wat zou er gebeurd zijn, als ... ? Wat zou er gebeurd zijn, als wij – **voor 1989** – erkend en verkondigd hadden, dat een geheim verbond tussen het Vaticaan en de Verenigde Staten de Sowjet Unie ten val zou brengen? Zouden ze ons dan net zo bespottelijk hebben gemaakt als ze gedaan hebben met de verkondigers van de door Litch gemaakte voorspelling? Wat zou er gebeurd zijn, als de voorspelling daadwerkelijk uitgekomen zou zijn? Litch's voorspelling over de val van het Ottomaanse rijk gaf de vroege adventbeweging grote steun.

God heeft in de profetie van Daniël 11:40 de potentie gelegd van een evenzo “wonderbaarlijke steun”, zoals de voorspelling van Litch bewerkte. God wil, dat Zijn volk deze waarheid **vooruit erkent en verkondigt** – voordat het geschiedenis is.

“Wie zich onder Gods heerschappij stelt, om door Hem geleid te worden, zal met de gestadige voortgang van de gebeurtenissen, waarvan de vervulling door God voorzien is, spoor houden en zich aan haar vastklampen.”

Testimonies, Band 7:14.

De laatste gebeurtenissen banen zich nu een weg. Geheel anders als de steun, die de boodschap van Litch' voorspelling van de val van het Ottomaanse rijk, bewerkte, bracht het, bij de val van de Sowjet Unie, nauwelijks meer als een verzuchting teweeg bij Gods volk. De ervaring van de pioniersbeweging moet zich in onze dagen herhalen, **maar als gemeente Laodicea slapen wij verder**. Het wordt de hoogste tijd dat wij eindelijk wakker worden!

“De tijd, waarin wij nu leven, zijn rijk aan belangrijke gebeurtenissen en vol gevaar. De tekenen van het naderende einde versterken zich om ons heen. Gebeurtenissen zullen plaatsvinden, die veel vreselijker zijn als alles wat de wereld ooit gezien heeft. “Als ze zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar! Dan zal een haastig verderf hun overkomen.” (1 Tess.5:3) Maar voor diegene die het licht van de waarheid bezitten, vinden wij de volgende uitspraak: “ Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen. Gij zijt allen kinderen des lichts, en kinderen des daags; wij zijn niet des nachts, noch der duisternis. Zo laat ons dan niet slapen, gelijk als de anderen, maar laat ons waken, en nuchter zijn.” (1 Tess.5:4-6). “En dit [zeg ik te meer], dewijl wij de gelegenheid des tijds weten, dat het de ure is, dat wij nu uit den slaap opwaken; want de zaligheid is ons nu nader, dan toen wij [eerst] geloofd hebben. De nacht is voorbijgegaan, en de dag is nabij gekomen. Laat ons dan afleggen de werken der duisternis, en aandoen de wapenen des lichts.” (Romeinen 13:11-12). “Zo waakt dan (want gij weet niet, wanneer de heer des huizes komen zal, [des avonds] laat, of ter middernacht, of met het hanengekraai, of in den morgenstond); Opdat hij niet onvoorziens kome, en u slapende vinde.”(Markus 13:35-36)

Review and Herald, 22 November 1892.

Samenvatting

- De historische gebeurtenissen van het Oude Testament, van de boeken Daniël en Openbaring en van de adventbeweging zullen zich in de eindtijd herhalen.
- De gelijkenis van de 10 maagden is een perfecte beschrijving zowel van de Millerbeweging als ook van de adventgemeente in de eindtijd.
- Toen in 1840 de profetie over de val van het Ottomaanse rijk in vervulling ging, werd de Millerbeweging bekend (later adventbeweging genoemd), en toen in het voorjaar van 1844 nieuw licht over het einde van de 2300 jaren profetie zich verspreidde, maakten de “slapende” Millerieten (later adventgelovigen genoemd) een opwekking mee en verkondigden de tweede engelenboodschap met meer kracht als voorheen.
- Toen in 1989 de profetie van de val van de Sowjet Unie in vervulling ging, werd de adventbeweging niet bekend, omdat ze de profetie helemaal niet hadden herkend. Ze zal echter een opwekking ervaren, als nieuw licht uit Daniël 11:40-45 over de komende zondagswet, zich zal verspreiden, waardoor de drie engelenboodschap krachtiger als nooit te voren verkondigd zal worden.

Deel 3 - De geschiedenis in de overgangsfase

In de eerste twee hoofdstukken zijn wij ons bewust geworden van Gods aanwijzing, dat wij ons een kennis moeten eigen maken over de geschiedenis. In het verleden is Gods volk ten onder gegaan aan een gebrek aan kennis.

“Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen, dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen; dewijl gij de wet uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen vergeten.”

Hosea 4:6

Een deel van de kennis die ons in de laatste uren van de wereldgeschiedenis zal beschermen, bestaat uit het op de hoogte zijn van het verleden. In het tweede hoofdstuk hebben wij ons bezig gehouden met de geschiedkundige gebeurtenissen tijdens de eerste en tweede engel boodschap van 1843-1844. Wij stelden vast, dat deze ervaring als een geschiedkundig voorbeeld voor de laatste opwekking door de spade regen aangezien kan worden.

Wij zullen ons nu nader bezig houden met een deel van de geschiedenis, waarvan het ook noodzakelijk is deze te begrijpen. Het staat in directe verbinding met het hoofdthema van onze studie – de laatste 6 verzen van Daniël 11.

*“wij hebben geen tijd te verliezen. Droevige tijden staan ons te wachten. De wereld wordt door oorlogsgeweld opgeschrikt. Spoedig komen de scènes van verdrukking waarvan in de profetieën wordt gesproken over ons. **De voorspelling in Daniël 11 heeft bijna zijn volledige vervulling bereikt. Een groot deel van de geschiedenis, dat al een vervulling van deze voorspelling is, zal zich herhalen.** In vers 30 wordt van een macht gesproken die “door smart bevangen wordt.”*

“Want er zullen schepen van Chittim tegen hem komen, daarom zal hij met smart bevangen worden, en hij zal wederkeren, en gram worden tegen het heilig verbond, en hij zal het doen; want wederkerende zal hij acht geven op de verlaters des heiligen verbonds. En er zullen armen uit hem ontstaan, en zij zullen het heiligdom ontheiligen, [en] de sterkte, en zij zullen het gedurige [offer] wegnemen, en een verwoestenden gruwel stellen. En die goddelooslijk handelen tegen het verbond, zal hij doen huichelen door vleierijen; maar het volk, die hun God kennen, zullen zij grijpen, en zullen het doen. En de leraars des volks zullen er velen onderwijzen, en zij zullen vallen door het zwaard en door vlam door gevangenis en door beroving, [vele] dagen. Als zij nu zullen vallen, zullen zij met een kleine hulp geholpen worden; doch velen zullen zich door vleierijen tot hen voegen. En van de leraars zullen er [sommigen] vallen, om hen te louteren en te reinigen, en wit te maken, tot den tijd van het einde toe; want het zal nog zijn voor een bestemden tijd. En die koning zal doen naar zijn welgevallen, en hij zal zichzelf verheffen, en groot maken boven allen God, en hij zal tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken; en hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij, want het is vastelijk besloten, het zal geschieden.

Daniël 11:30-36

Er zullen zich dingen afspelen, die lijken op de toedracht, die in deze verzen worden beschreven. Wij zien duidelijk aanwijzingen, dat satan snel de controle overneemt van het denken van de mensen, die niet de vreze des Heeren voor ogen hebben.

Iedereen moet de profetieën van dit boek lezen en begrijpen, want wij bevinden ons kort voor het begin van de verdrukking, waarvan hier sprake is: “En te dier tijd zal Michael opstaan, die grote vorst, die voor de kinderen uws volks staat, als het [zulk] een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is, tot op dienzelfen tijd toe; en te dier tijd zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het boek. En velen van die, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, dezen ten eeuwigden leven, en genen tot versmaadheden, [en] tot eeuwige afgrijzing. De leraars nu zullen blinken, als de glans des uitspanzels, en die er velen rechtvaardigen, gelijk de sterren, altoos en eeuwiglijk. En gij, Daniel! sluit deze woorden toe, en verzegel dit boek, tot den tijd van het einde; velen zullen het naspeuren, en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden. Daniël 12:1-4”

Manuscript Release, Band 13, 394.

Ellen White zegt hier dat wij het volgende kunnen verwachten: De gebeurtenissen uit Daniël 11, die **zich geschiedkundig reeds hebben vervuld, zullen zich grotendeels herhalen, als de volledige vervulling van Daniël 11 zich ontvouwt. Zij wijst daarbij in het bijzonder op Daniël 11:30-36.**

De pioniers en Ellen White hadden het begrip, dat Daniël 11 vanaf vers 1 tot aan de eerste regel van vers 40 reeds hadden plaatsgevonden, wat ons in het jaar 1798 brengt – “De tijd van het einde”. Daarom meent Ellen White, als ze spreekt over de volledige vervulling van Daniël 11, de verzen 40-45. Terwijl zij ons op de “voortgang” en op “geschiedkundige gebeurtenissen” wijst, die zich zullen herhalen, begrenst zij de geschiedenis van deze verzen nog meer, als zij Daniël 12:1-4 citeert. Ellen White erkende heel duidelijk het opstaan van Michaël in Daniël 12:1 als het einde van de genadetijd. De volledige vervulling van de verzen 40-45 moet dus ergens tussen 1798 en de strijd van Armageddon plaatsvinden. Terwijl de gebeurtenissen, die in vers 40-45 beschreven zijn, staat Michaël op, sluit Zijn werk als Middelaar af en eindigt de genadetijd.(zie Daniël 12:1).

“Te dien tijde zal Michaël opstaan, ...” “Als deze tijd van verdrukking komt, zal over ieder geval het oordeel besloten zijn, er is geen genadetijd meer, geen erbarmen meer voor de onboetvaardigen. Het zegel van de Levende God is op Zijn volk gedrukt”

Testimonies band 5, 212-213.

Tussen 1798 en het einde van de genadetijd kunnen wij dus gebeurtenissen verwachten die gelijk zijn aan de geschiedenis in Daniël 11. Daarbij wordt ons oog in het bijzonder op Daniël 11:30-36 gericht. Wij willen kort de historische vervulling van Daniël 11:30-36 bekijken. Het visioen van Daniël 11 begint met het Medo-Perzische rijk, dat door Alexander de Grote werd veroverd. In vers 4 zien wij, hoe het rijk van Alexander onder zijn vier generaals wordt verdeeld. Vanaf vers 5 worden nog maar twee van zijn generaals genoemd. Het gaat hier om het rijk van Seleucus en Ptolemeus. Met hun veldtochten begon een aanhoudende geschiedenis van strijd om de wereldmacht, beschreven in het resterende deel van Daniël 11. Deze machtsstrijd wordt profetisch als de slag tussen de koningen van het noorden en van het zuiden

voorgesteld. Zuiden en Noorden hebben betrekking op het koninkrijk, zoals het door Alexander de Grote opgericht is.

Hoe identificeert de Bijbel de Noord- en de Zuidkoning? Historici en onze pioniers vergeleken de geschiedenisbronnen met Daniël 11 en ontdekten: **De Noordkoning** was het rijk, dat **het geografische gebied van Babylon regeerde**, de **Zuidkoning** was het rijk dat **het geografische rijk van Egypte beheerste**. Met deze basis in Daniël 11 kunnen wij het getuigenis in de Bijbel met de historische berichten in overeenstemming brengen. **Deze geografische sleutel** is de regel, die wij zullen toepassen op Daniël 11:40-45, als wij de Noordkoning en de Zuidkoning willen identificeren. Zonder twijfel is deze historische waarheid één van de sleutels, waarop de geest der profetie ons wilde wijzen, dat de tijd van de “volledige vervulling” van deze profetie gekomen was. In de eerste dertien verzen vinden wij de beschrijving van het op en neer gaan van de geschiedenis. Verschillende koninkrijken stonden op en gingen weer ten onder. In vers 14 duikt voor de eerste keer de hoofdacteur van dit hele hoofdstuk op en wel in de uitdrukking “**de scheurmakers van uw volk**”. Dit vers zegt: dat deze “scheurmakers” het “gezicht zullen bevestigen”. Uriah Smith geeft deze zin het volgende commentaar mee:

“... Om het visioen te bevestigen.” De Romeinen, die meer dan enig ander volk een rol spelen in de profetie van Daniël, brachten door hun ingrijpen in de aangelegenheden van deze koninkrijken het bewijs of de bevestiging voor de juistheid van het visioen, dat het bestaan van deze mogendheden voorspelde.” Daniël blz.255.

Vanaf dit punt illustreert dit visioen de geschiedenis van Rome, zowel het heidense als het pauselijke Rome. In vers 20 zien wij, hoe het heidense Rome Jozef aanmaant in Bethleem zijn belasting te betalen. In vers 22 “verbreekt” het heidense Rome “de vorst des verbonds”, doordat het Christus kruisigt.

In vers 24 wordt de tijd van overheersing door het heidense Rome met een Bijbelse tijdvoorspelling beschreven. De laatste regel van dit vers legt 360 jaren voor de wereldheerschappij van het heidense Rome vast, doordat ze de formulering gebruikt “tot een zekere tijd toe”. Uriah Smith stemt met het begin- en eindpunt van deze tijdvoorspelling, samen met andere pionieren en historici, overeen:

“De strijd werd geleverd op 2 september 31 v. Chr., aan de mond van de golf van Ambracië nabij de stad Actium. De wereld was de inzet ... Deze strijd kenmerkt ongetwijfeld het begin van de “tijd”, genoemd in vers 24. Omdat gedurende deze “tijd” aanslagen uit de versterkte plaatsen (Rome) zouden worden gesmeed, mogen wij verwachten dat aan het einde van deze periode de westerse overheersing zou verminderen ofwel er zulk een verandering in het rijk zou plaatsvinden waardoor die stad niet langer gezien zou worden als de zetel van de regering. Vanaf 31 v. Chr. reikt een profetisch tijdperk van 360 jaren, tot 330 na Chr. Een opmerkelijk feit is, dat in het jaar 330 de zetel van het rijk door Constantijn de Grote overgeplaatst werd van Rome naar Constantinopel.

Idem blz.274. (zie Encyclopedia Britannica, 11. uitgave band VII, 3 onder “Constantinopel”).

De 360 jarige wereldheerschappij van het heidense Rome heeft hier een tegenhanger in de 1260 jarige voorspelling met het pauselijke Rome. Belangrijker voor onze studie

is echter dat de overmacht van het heidense Rome daar eindigt, waar de verzen beginnen, waarop Ellen White in het bijzonder gewezen heeft.

De verzen 30-36 handelen over de **tijd van waar het heidense Rome overgaat naar het pauselijke Rome**. Wij zullen zien dat de voortgang en gebeurtenissen gedurende deze overgangstijd een parallel zijn met de gebeurtenissen die in vers 40-45 worden genoemd. Wij keren terug naar de verzen 30-36 en citeren Uriah Smith met betrekking tot Daniël 11:29:

*“De “bestemde” tijd is waarschijnlijk de reedsgenoemde profetische tijd van vers 24. Dat tijdperk eindigde zoals reeds gezegd, in 330 na Chr. ...**De verplaatsing van de regeringszetel naar Constantinopel was de eerste stap die tot de ondergang van het rijk leidde.** / Rome verloor toen haar aanzien ... (nu op vers 30 betreffend) **Wat wordt bedoeld met de schepen van Chittim, die tegen deze macht zouden komen en wanneer vond deze beweging plaats?** ... Carthago.*

*Werden er ooit vanuit Carthago zeeslagen geleverd tegen de Romeinen? Wij behoeven slechts te denken aan de verschrikkelijke aanvallen van de **Vandalen** onder de leiding van de woeste **Genseric** op Rome, om de vraag bevestigend te kunnen beantwoorden.”*

Idem blz.277-279.

Als wij het oordeel van de geest der profetie volgen en Daniël 11:30-36 als historisch voorbeeld zien, stellen wij vast, dat deze verzen een overgangsfase van Rome beschrijven. Het heidense Rome stond op het punt het toneel van de geschiedenis als heerser van de wereld te verlaten, en het pauselijke Rome werd voorbereid het vacuüm op te vullen. Ook Daniël 7 spreekt van deze overgang: In Daniël 7:23-24 zien wij, **nadat** het ‘vierde’ rijk opkwam, **“een ander zal opstaan”**. Hier wordt de ondergang van het heidense Rome beschreven en de opkomst van het pauselijke Rome. In de profetie van Daniël 7 staat, dat deze vijfde koning **“drie koningen ten val zal brengen”**, als hij aan de macht komt. Genseric, de koning van de Vandalen, was één van deze drie koningen.

Toen het pauselijke Rome aan de macht kwam, moesten **drie horens**, of drie koningen, uit de weg worden geruimd. Dat was op zich al een herhaling van de geschiedenis, want toen het heidense Rome de wereldmacht aangreep, moest hij ook eerst **drie gebieden overwinnen**. In Daniël 8:9 zien wij dat de “kleine hoorn”, hier als symbool voor het heidense Rome, zeer groot werd “tegen het zuiden, tegen het oosten en tegen het sierlijke (land).” Hier worden de richtingen van de veroveringen van Rome beschreven, toen het de wereld onder zijn controle bracht. Dat is bijzonder opmerkelijk, want de Noordkoning in Daniël 11:40-45 moet **ook drie gebieden** onderwerpen, voordat hij de wereldmacht verkrijgt.

In Daniël 11:40-45 zien wij dat de macht van het heidense Rome al aan het verdwijnen is. In het verleden heeft Rome, als het door andere machten werd bedreigd, altijd bedachtzaamheid getoond. Maar dit keer niet. Toen Rome ten strijde ging, “verschrok” het – **door zijn onvermogen, de overhand te behouden**. In deze tijd voerden de drie horens, die tegen het heidense Rome optrokken, ook een theologische oorlog tegen het katholicisme. De Herulen, de Oostgoten en de Vandalen, gesymboliseerd door de drie horens, namen het Arianische geloof aan. In

deze tijd verklaarde Justitianus, de bisschop van Rome, als **hoofd van de kerk en veroordeler van de kettters**, in zijn verzoek, de katholieke leer tegen het Arianische geloof te beschermen. Zijn inspanning maakte het de katholieke kerk mogelijk bepaalde boeken te verbieden die hun menselijke leer bedreigden. Zo verbood men ook de Bijbel, want men was begonnen te onderwijzen dat alleen de kerkvaders deze op de juiste manier konden lezen. Deze aanval op de Bijbel was het **“gram worden tegen het heilige verbond”** en de benoeming van de bisschop van Rome als hoofd der kerk het **“acht geven op de verlaters van het heilige verbond”** (vers 30.) Vers 31 bericht: **“en krijgsmachten stellen zich aan zijn kant”**. Geschiedenis en profetie lopen door en laten zien hoe het pauselijke Rome op de troon van de wereldmacht geraakt. Clovis, de koning van de Franken, wijdde zijn zwaard en zijn land aan het pausdom. Frankrijk werd de eerste katholieke natie en het eerste koninkrijk van Europa dat zijn heidense geloof afzwoer en het katholicisme aannam, waardoor het zijn macht onderwierp aan het pausdom. Dit verbond maakte het mogelijk de drie Arianische horens te overwinnen. De profetie leert dat deze drie horens uit de weg geruimd werden voordat het pausdom de wereldmacht kon aanvaarden.

Clovis en de andere Europese horens zetten niet alleen hun financiën en **leger** tegen de drie horens in, ze gaven ook hun heidense tegenstand tegen het katholicisme op (**“schaffen af”**). Dit feit wordt als het “ophouden van het gedurig” beschreven. Ellen White zegt daarover:

“Toen zag ik met betrekking tot het “gedurig” (Daniël 8:12), dat het woord offer door menselijke wijsheid was toegevoegd en niet bij de tekst hoorde, en dat de Heer de juiste uitleg daarover aan diegene gaf, die de boodschap van het oordeel verkondigden. Voor 1844, toen er éénheid heerste, waren bijna allen één in de juiste uitleg over het “gedurig”, maar in de verwarring vanaf 1844 werden andere uitleggingen aangenomen en duisternis en verwarring waren het gevolg.”

Early Writings, 74-75. (Eerste geschriften, 81)

De pioniers zagen in het “gedurig” een symbool van het heidendom. Uriah Smith beschrijft hun begrip hierover:

“Het woord (offer) moet “verwoesting” genoemd worden. De uitdrukking betekent een verwoestende macht. De tegenhanger hiervan is de gruwel der verwoesting, die haar op een bepaald moment uitdelgt. Het is daarom duidelijk: De “gedurige” verwoesting was het heidendom en de “gruwel der verwoesting” is het pausdom ... In het negende hoofdstuk spreekt Daniël van verwoestingen en gruwelen in meervoud. Daaruit blijkt dat de gemeente door meer dan één gruwel vertrappt zal worden. Wat de gemeente aangaat zijn zowel het heidendom als het pausdom een gruwel. Maar taalkundig verschillen ze van elkaar. De ene is de “gedurige” verwoesting en de andere presenteert zich als de overtreder of de “gruwel” der verwoesting. Hoe werd dat “gedurige” afgeschaft? ... De bekering van Clovis (496 n. Chr.) zou de aanleiding geweest zijn om de Franse Koningen de titel “Christelijke Majesteit” en “Oudste zoon van de kerk” te verlenen. Tussen die tijd en 508 n. Chr. werden (de andere horens van Europa) onderworpen. In 508 n. Chr. zegevierde het pausdom over het heidendom ... toen de belangrijkste machten van Europa zich afkeerden van het heidendom, ging deze gruwel in een andere vorm verder, want het christendom, zoals het zich in de rooms-katholieke kerk laat zien, was en is niets anders dan een “gedoopt” heidendom.” – Daniël blz. 281-282.

De geschiedenis van Daniël 11:31, is een beschrijving van hoe de heidense machten van Europa het pausdom te hulp komen, om het op de troon van de wereldmacht te zetten. Het afschaffen van het “gedurig” beschrijft, dat ze zich van het heidendom afkeren. Het woord “afschaffen” heeft (in de grondtekst) een dubbele betekenis. Het betekent niet alleen een opzij zetten/verwijderen, maar ook **verhogen/omhoog heffen**. Als de machten van Europa door onderwerping aan het katholicisme het heidendom verwerpen, verhogen ze het eigenlijk, **want het katholicisme is de grootste historische manifestatie van het heidendom – ook al heeft het zich in een kled van christendom gehuld.**

In 508 n. Chr. begonnen de machten van Europa tegen de landen, die de “drie horens” voorstellen, oorlog te voeren. In 538 werd de laatste van de drie overwonnen, en het pausdom besteeg de troon van de wereldmacht. Daarmee werd de “**verwoestende gruwel**”, het symbool van het pausdom, opgericht.

In de verzen 32-35 wordt de vervolging in de Middeleeuwen beschreven. De laatste zin van vers 35 wijst op het einde van de 1260 jaren met de woorden: “... *tot de tijd van het einde toe; want het zal nog zijn voor een bestemde tijd*”. Deze zin leidt ons naar vers 40. Maar voordat Daniël bij vers 40 aankomt, beschrijft hij in de verzen 36-39 de hoofdacteur van Daniël – het pausdom:

“En die koning zal doen naar zijn welgevallen, en hij zal zichzelf verheffen, en groot maken boven allen God, en hij zal tegen den God der goden wonderlijke dingen spreken; en hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij, want het is vastelijk besloten, het zal geschieden”. Daniël 11:36.

Duidelijk het pausdom! Paulus omschrijft deze alinea in zijn sterkste uitspraak over het pausdom als volgt:

“Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want [die komt niet], tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs. Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of [als] God geëerd wordt, alzo dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is.”

2 Thess. 2:3-4.

Ellen White gebruikt in haar beschrijving van het pausdom in dezelfde ademtocht een formulering uit Daniël, dat de koning “naar zijn welgevallen” handelt, en een formulering van Paulus, die over de “mens der zonde” spreekt.

“Het compromis tussen het heidendom en het christendom leidde tot het ontstaan van “de mens der wetteloosheid”, die zich volgens de profetie zou verzetten tegen en zich zou verheffen boven God. Dit reusachtige stelsel van dwaalleringen is een meesterwerk van satans macht, een monument van zijn pogingen om zichzelf op de troon te plaatsen en over de wereld te heersen naar eigen goeddunken.” –

De Grote Strijd blz.46.

Als wij met de studie van Daniël 11:40-45 verdergaan, dan zullen wij zien, dat de historische volgorde in deze verzen een sterke parallel heeft met de voorgaande aanmerking. Wij laten zien, dat Daniël 11:40 een beschrijving is van een geestelijke oorlog tussen het pausdom en het atheïsme, die in 1798 begon. Wij zullen zien, dat

Frankrijk in 1798 de kroon van de Zuidkoning droeg, dat deze kroon echter in 1917 aan zijn opvolger verder gegeven werd – aan Rusland, de latere Sovjet-Unie. Verder laten wij zien, dat de Noordkoning in 1798 het pausdom was en dat het pausdom nog altijd deze profetische kroon draagt.

Vers 30 beschrijft, dat in de strijd tussen de Noord- en de Zuidkoning aanvankelijk de Noordkoning **“met smart bevangen”** wordt in zijn onvermogen over de Zuidkoning de overwinning te behalen. In feite begint deze oorlog ermee dat de Noordkoning een dodelijke wond krijgt toegediend, doordat zijn politieke rijk hem ontnomen wordt.

In haar commentaar op Daniël 11:30 wijst Ellen White ons op een tijd waarin Rome niet de mogelijkheid had tegen zijn vijand op te treden. Openbaring 13 beschrijft het pausdom als het hoofd, dat de dodelijke wond toegediend krijgt. De dodelijke wond van het pauselijke Rome herhaalt de geschiedenis van het heidense Rome, dat “met smart bevangen” was in zijn onvermogen zijn imperium te behouden. In Daniël 11:40 wordt de oorlog tegen het pausdom en zijn “met smart bevangen” zijn met de uitspraak beschreven, dat de Zuidkoning met de Noordkoning “samen stoot”.

Maar vers 40 beschrijft ook dat er een verandering in de verhoudingen zal plaatsvinden. Na een bepaalde tijd zal de Noordkoning terugkeren en in een verbond met militaire en maatschappelijke macht de Zuidkoning “overstromen”. Wij zullen zien, dat de Noordkoning met maatschappelijke en militaire macht wordt uitgerust, precies zoals Clovis het pausdom in het verleden te hulp kwam. Wij zullen zien, dat in de vervulling van deze verzen de Sovjet-Unie, de huidige “Zuidkoning”, “overstroomt” wordt door het pausdom – de Noordkoning. Dit “overstromen” wordt door een verbond met de Verenigde Staten bereikt. Deze jongste gebeurtenissen zijn niet alleen een parallel met de geschiedkundige gebeurtenissen in Daniël 11:30-36, die door Ellen White worden belicht, maar ze ondersteunen ook de uitspraak in Openbaring 13, die de Verenigde Staten als het beest identificeert, die het pausdom **in de eindtijd te hulp komt**. Wij hebben de drie geografische regio's bestudeerd, die het heidense Rome overwon toen het de troon van de wereldmacht besteeg. Wij vergeleken dit met de verwijdering van de drie horens, die voorafgingen in de bestijging van de troon der wereldmacht door het pausdom, waardoor de duistere middeleeuwen begonnen. Wij zullen in het volgende hoofdstuk zien dat **vers 40 de eerste stap van drie is**, die het huidige Babylon onderneemt, om in onze dagen op de troon van de wereldmacht terug te keren.

De eerste stap: Hij bracht de Zuidkoning ten val, de voormalige Sovjet-Unie.

De tweede stap wordt in vers 41 beschreven: De Noordkoning neemt de geestelijke macht over het Sieraadland over. Het Sieraadland in dit vers is niemand anders dan de Verenigde Staten (het tweede beest van Openbaring 13).

Toen de USA een onheilige alliantie met het Vaticaan aanging om een gemeenschappelijke vijand ten val te brengen, werd er een proces in werking gesteld die zal eindigen met een volledige onderwerping aan het pausdom. Ze hebben daardoor hun erfenis als voorvechters van het protestantisme verloochend. De definities van het protestantisme kan alleen maar betekenen dat het tegen Rome

protesteert. **Het is onmogelijk, tegen Rome te protesteren als je met elkaar verbonden bent!**

Zoals Clovis het pausdom te hulp kwam, doordat hij het pausdom militaire en maatschappelijke ondersteuning aanbood en ook nog het katholicisme in plaats van het heidendom aannam, gaven de Verenigde Staten niet alleen militaire en maatschappelijke ondersteuning, om de Sovjet-Unie neer te halen, maar ze namen ook hun profetische rol als afgefallen protestantisme op zich als “de valse profeet” van Openbaring 16. De vervulling van vers 40 maakt van de waarheid in Openbaring 16 “tegenwoordige waarheid” – de mensheid bevindt zich nu op de weg naar Armageddon.

De derde stap wordt in vers 42 beschreven: De wereld, profetisch als Egypte voorgesteld, komt terecht in de ijzeren klauwen van Rome. Dan, in vers 43, komt de wereldmaatschappij onder de macht van de Noordkoning. Het pausdom zal op deze manier uiteindelijk naar zijn heersersplaats als geopolitieke macht teruggekeerd zijn. Profetisch uitgedrukt: Het pausdom is opnieuw een “beest” in de Bijbelse voorspelling. Het pausdom hield in 1798 op een “**beest**” in de Bijbelse profetie te zijn, hoewel het verder een “**hoer**” voorstelt in de profetie. De “**dodelijke wond**” toont het tijdstip aan dat het pausdom ophield de wereld als een geopolitieke macht – als een “**beest**” – te beheersen. Als het op deze positie is teruggekeerd, zal zijn dodelijke wond volledig hersteld zijn.

Vers 44 heeft het over de spaderegen (late regen) en over de vervolging van Gods volk. Vers 45 beschrijft de verdeling in de wereld in twee klassen, terwijl Armageddon steeds dichterbij komt. Wij zullen bij het bestuderen van deze verzen veel belangrijke kennis verkrijgen. Als wij daarmee doorgaan, zullen wij niet alleen op nauwkeuriger wijze de hier in het kort uitgezette basisprincipes hard maken, maar ook verder de volgorde van de gebeurtenissen met het geschiedkundige verloop en gebeurtenissen vergelijken, waarop Ellen White ons rechtstreeks gewezen heeft.

Daniël 11:30-36 is niet alleen een rij van historische gebeurtenissen, die ons gegeven zijn als toepassingsvoorbeeld om Daniël 11:40-45 te begrijpen. Dit gedeelte beschrijft de geschiedenis van de eerste opkomst van de pauselijke macht aan het begin van de middeleeuwen. De heilige Geest vestigt onze blik door Ellen White op de tijd, waarin het pausdom voor de eerste keer de troon van de wereld bestijgt, als een geschiedkundig voorbeeld dat met de laatste opkomst van het pausdom op de wereldtroon vergeleken moet worden. Wij staan als gemeente en als wereld kort voor de gebeurtenis, die als het “genezen van de dodelijke wond” beschreven wordt! Die wond was het verlies aan pauselijke kundigheid, staatsgeweld uit te oefenen – **niet zijn einde als kerk**.

*“Rome heeft nog altijd invloed in de landen die haar gezag vroeger hebben erkend. De profetie voorspelt **een herstel van haar macht**:”En ik zag een van zijn hoofden als tot den dood gewond, en zijn dodelijke wonde werd genezen; en de gehele aarde verwonderde zich achter het beest”(Openbaring 13:3).*

*Het toebrengen van de dodelijke wond verwijst naar de **val van het pausdom in 1798**. ... Paulus zegt duidelijk dat “**de mens der wetteloosheid**” zal bestaan tot de*

wederkomst van Christus (2 Thess. 2:2-80). *Hij zal zijn misleidend werk tot aan de eindtijd voortzetten. ... En vergeet niet dat Rome er zich op beroemt dat ze nooit zal veranderen. De beginselen van Gregorius VII en Innocentius III zijn nog altijd de principes van de rooms-katholieke kerk. En als ze **mchtig genoeg was**, zou ze deze met dezelfde scherpte weer toepassen als in de vroegere eeuwen.*

*De protestanten weten gewoon niet wat ze doen wanneer ze bij het voorstel tot zondagsheiliging de hulp van Rome aannemen. Terwijl ze vastbesloten zijn hun voornemen uit te voeren, **streeft Rome naar een herstel van zijn macht, om zijn verloren oppermacht te heroveren.** Wanneer in de Verenigde Staten het beginsel eenmaal is ingevoerd dat de kerk de macht van de staat mag gebruiken, en godsdienstige inzetten door burgerlijke wetten verplicht worden gesteld, kortom, wanneer het gezag van kerk en staat het geweten zal domineren, is de overwinning van Rome in Amerika verzekerd.*

*Gods Woord heeft ons gewaarschuwd voor **het naderende gevaar**; als deze waarschuwing niet wordt opgevolgd zal de **protestantse wereld pas ontdekken** wat Rome's bedoelingen zijn, **wanneer het te laat is om aan de valstrik te ontkomen.** Ongemerkt groeit de macht van Rome. Hun leerstellingen oefenen hun invloed uit in parlementen, in kerken en in de harten van de mensen. Overal verheffen zich hoge en kolossale bouwwerken, waar, in de geheime onderaardse kerkers, de **vroegere vervolgingen herhaald** worden. Voorzichtig en in het geheim verstevigt ze haar krachten om haar eigen doelstellingen te verwezenlijken **als de tijd gekomen is om toe te slaan.** Alles wat ze wenst is overmacht en deze wordt haar al gegeven. Wij zullen spoedig zien en voelen wat de opzet van Rome is. Allen die het Woord van God zullen geloven en gehoorzamen, zullen daardoor verdrukking en vervolging te verduren krijgen.*

De Grote Strijd blz. 533-536

Samenvatting

- Daniël 11:30-36 beschrijft de overgang van het heidense naar het pauselijke Rome. Deze historische gebeurtenissen herhalen zich uitgebreid in de vervulling van de verzen 40-45, de laatste pauselijke machtsverheffing.
- De verzen 30-36 beschrijven:
 - a. (30) de voortdurende nederlaag van Rome tegen de vloot van de Vandalen.
 - b. Uit machtpolitieke overweging knoopt de keizer een verbinding aan met de bisschop van Rome
 - c. (31) Zeven Europese naties keren zich van het heidendom af naar het pausdom.
 - d. Dat geeft de overwinning over drie Ariaanse volken en daarmee de politieke machtsovername.
 - e. (32-35) De vervolging van Gods volk.
 - f. (36) De zelfverheerlijkende absolutieaanspraak van het pausdom.
- De verzen 40-45 beschrijven:
 - a. (40) de voortdurende nederlaag van het pausdom tegen Frankrijk.

- b. Uit machtpolitieke overweging knoopt de USA een verbinding aan met de paus in Rome.
- c. Daardoor keert de USA zich van het protestantisme af naar het pausdom.
- d. Dat geeft in drie overwinningen (controle) – over de Sovjet-Unie, (41) over het protestantse USA alsmede (42-43) over de hele wereld – en bijgevolg de politieke machtovername.
- e. (44) De vervolging van Gods volk.
- f. (45) De zelfverheerlijkende absolutieaanspraak van het pausdom verdeelt de mensheid in twee partijen.

Deel 4 - De Koningen van het Zuiden en van het Noorden

Wij zullen in dit hoofdstuk uitzoeken wie de twee koningen in Daniël 11:40-45 zijn. In het laatste hoofdstuk hebben wij een overzicht van het gehele visioen van Daniël 11 verkregen en hebben wij ontdekt dat – vanuit de profetie – de koningen van het noorden en van het zuiden in de wereldgeschiedenis altijd een wereldlijke macht voorstellen, die de geografische regio Babylon cq Egypte uitbeelden. De macht die de controle over Egypte had, wordt in de profetie van Daniël 11 als de koning van het Zuiden beschreven, en de macht die Babylon beheerste als de koning van het Noorden. Deze ontdekking maakt het ons mogelijk de beide koningen in het gehele hoofdstuk van Daniël 11 te identificeren.

Om dit ook op de verzen 40-45 toe te kunnen passen, moeten wij ons eerst van twee principes over de profetische uitlegging bewust zijn, die invloed hebben op de identificatie van deze koningen vanaf 1798.

Louis F. Were, een bekende reeds gestorven adventistische auteur, waarvan de boeken nog altijd te verkrijgen zijn, had in veel van zijn uitgaven de kennis over de profetieën als thema. Wij zullen deze twee principes bestuderen zoals hij ze in zijn werk geformuleerd heeft. De eerste luidt: **“Het globale weerspiegelt zich in het lokale”**.

Alle profeten passen dit principe toe, **dat wereldwijde gebeurtenissen door lokale gebeurtenissen gesymboliseerd worden.**

Hier volgt een voorbeeld daarvan:

“Zijn (Sefanja) profetieën van een komend oordeel over Juda hebben dezelfde kracht betreffende de oordelen waardoor een onboetvaardige wereld ten tijde van de wederkomst van Jezus getroffen worden.” Profeten en Koningen blz.237. “Christus zag in Jeruzalem een beeld van de wereld ...die met grote spoed het vergeldend oordeel van God tegemoet gaat.” “De profetie van Christus over de oordelen die Jeruzalem zouden treffen, zal nog op een andere manier worden vervuld. ... in het lot van deze wereld.”

Het Grote Conflict blz. 20, 33.

Tallose voorbeelden kunnen worden geciteerd waar de gebeurtenissen in lokaal bereik toegepast worden voor een beeld van de wereldwijde gebeurtenissen in de eindtijd – dit principe wordt in de gehele Bijbel toegepast. Zo stelt Dr.Angus vast: “Uit het zinnebeeldige karakter van de verschillende gebeurtenissen waarbij God in vroegere tijden Zijn volk bevrijdde, zitten nog verdere bijzondere gevolgen voor de profetie. Het heeft niet alleen betrekking op dat moment, maar heeft vaak een dubbele toepassing ...” Bible Handbook, 285 – Bible Principles of Interpretation, 25

Het tweede belangrijke principe, die wij voor de identificering van de koningen in Daniël 11 gebruiken, en die nauw met de eerste verbonden is, luidt: **“Wat voor Israël gold, geldt nu voor de gemeente.”** Dit principe is het criterium waarbij wij de namen en de plaatselijke gesteldheid letterlijk of zinnebeeldig moeten begrijpen.

*“Dit uitgangspunt is **absoluut fundamenteel** voor het begrijpen van de **profetieën in Daniël en Openbaring – het is het ten grondslag liggende principe van de boodschap van God voor de eindtijd**. De Heer gaf Paulus de bijzondere opdracht uit te leggen op welke manier de gemeente “het Israël van God” zou worden beoordeeld, en dat de beloften voor het letterlijke Israël zich in de ervaringen van de gemeente zouden vervullen: “Dat wil zeggen: niet de kinderen van het vlees zijn kinderen Gods, maar de kinderen der belofte worden voor het zaad gerekend” (Romeinen 9:8). “En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de beloftenis erfgenamen” (Galaten 3:29). ...*

“Wij worden tot Israël gerekend ... Alle beloften van zegeningen gelden voor diegene die gehoorzaam zijn.”

The Ministry of Healing, 405.

*“Mij werd getoond, dat diegene die God willen gehoorzamen ... Gods uitverkoren volk zijn, Zijn moderne Israël.” Testimonies, band 2, 109 ... **Dit uitgangspunt, dat Israëls geschiedenis het wezen van de profetie is, dus een zinnebeeld voor de ervaringen van de (nieuwtestamentische) gemeente, wordt doorgaans in de Geest der Profetie toegepast.**”*

Idem, 11-12.

“En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de Morgenster opga in uw harten.”

2 Petrus 1:19.

Wij zullen het zojuist genoemde principe toepassen, om de koningen in Daniël 11 te identificeren. De Noordkoning was de macht, die Babylon beheerste. Omdat 1798 ondubbelzinnig in de tijd na de kruisiging van Christus ligt, gaat het erom het *geestelijke* Babylon c.q. het *geestelijke* Egypte te identificeren. Bovendien moeten wij bewijzen wie de koninkrijken zijn die haar beheersen.

Wij beginnen met de Zuidkoning. In de Bijbel komt het woord zuiden van het Hebreeuwse woord, dat met Egypte wordt geassocieerd en “het zuiden” betekent.

“Zuiden – (Strong nr.5045): Uit een onbekende bron met de betekenis van “uitgedroogd, geroosterd” worden; **het Zuiden** (door zijn droogheid, dorheid); speciaal de omgeving van Negev of **ten zuiden van Juda**, soms **Egypte** (omdat dit ten zuiden ligt van Palestina): **zuidelijk** (land, richting, zijde, rand, zuidwaarts, naar het zuiden).”

Strong’s Exhaustive Concordance of the Bible.

Openbaring 11:8 identificeert Frankrijk Bijbels als “de grote stad”, die “in geestelijke zin Sodom en **Egypte** betekent.”

*“De grote stad” waarop de straten de getuigen gedood zijn en waar hun lijken liggen, is **“het geestelijke Egypte”**. Van alle landen die in de Bijbel worden genoemd ontkende Egypte, als geen ander, het bestaan van God. Geen monarch waagde het zo*

openlijk en brutaal zich te verzetten tegen de autoriteit van de hemel als de koning van Egypte.

*Toen Mozes in naam van God de boodschap overbracht gaf Farao trots als antwoord: “Wie is de HEERE, Wiens stem ik gehoorzamen zou, om Israël te laten trekken? Ik ken den HEERE niet, en ik zal ook Israël niet laten trekken” (Exodus 5:2). **Dat is Godsloochening (atheïsme). Egypte staat symbool voor die natie, die de eisen van de levende God op dezelfde manier verloochenen en eenzelfde geest van ongeloof en van trots aan de dag legt.** De “grote stad” wordt ook “geestelijk” met Sodom vergeleken. De verdorvenheid van Sodom en de overtreding van Gods wet liet zich in het bijzonder zien in hun zedenloze gedrag. Juist deze zonde is vooral een markante eigenschap van de natie, die beantwoord aan de beschrijving van dit Schriftgedeelte. Volgens de woorden van de profeet zou er **kort voor 1798** een macht van satanische oorsprong en karakter opkomen, om de Bijbel te bestrijden. In de landen waar het getuigenis van de twee getuigen van God op deze manier tot zwijgen zou worden gebracht, zou het **atheïsme van Farao en het zedenloze gedrag van Sodom** zich openbaren.*

***Deze profetie vervulde zich exact en indrukwekkend in de geschiedenis van Frankrijk.** Tijdens de revolutie, in het jaar 1793, “hoorde de wereld voor de eerste keer, dat een groep mannen, die welopgevoed en opgeleid waren en zich het recht aanmatigden, één van de grootste landen van Europa te regeren, hun gezamenlijke stem verhieven, om de plechtigste waarheid, die de mens ontvangen kan, te verloochenen en **unaniem het geloof en de aanbidding van God te verwerpen.**” (Sir Walter Scott: Life of Napoleon Bonaparte. Band 1, hoofdstuk 17). **Het is een betrouwbaar geschiedkundig feit, dat Frankrijk als enige land in de wereld zijn hand in openlijk opstand tegen de Schepper van het heelal ophief.**” (Blackwoods magazine, november 1870)”*

De Grote Strijd blz. 255-256.

Wij kunnen de “**Zuidkoning**” in de profetie van Daniël 11 identificeren, als wij weten, welke macht **Egypte** beheerst. Zoals de Bijbel laat zien, is het Frankrijk van 1798 de natie, die de geestelijke kentekens van Egypte bezit. **In 1798 was Frankrijk de Zuidkoning.**

In Daniël 11:40 wordt vastgesteld, dat in de tijd van het einde de Zuidkoning met de Noordkoning zal samenstoten. Het woord, dat hier met (samen)stoten wordt vertaald, betekent, oorlog tegen hem voeren.

“Stoten – (Strong nr.5055): Met de horens stoten; figuurlijk oorlog voeren tegen, voortduwen (tegen).” Strong’s Concordance

Daniël gebruikt ook het woord **stoten**, om de militaire oorlogsvoering van Medo-Perzië te beschrijven.

“Ik zag, dat de ram met de hoornen tegen het westen stiet, en tegen het noorden, en tegen het zuiden, en geen dieren konden voor zijn aangezicht bestaan, en er was niemand, die uit zijn hand verlostte; maar hij deed naar zijn welgevallen, en hij maakte zich groot.”

Daniël 8:4.

In Daniël 11:40 signaleert het woord “stoten” een oorlog, die in de eindtijd begon – in het jaar 1798. Deze oorlog zou zich tegen de koning van het noorden richten en zou van de koning van het zuiden uitgaan – van Frankrijk. Welke macht beheerste in 1798 het domein van het geestelijk Babylon? Precies zoals het **zuiden** in de Bijbel geassocieerd wordt met Egypte, is het **noorden** een windrichting die met Babylon in verbinding gebracht wordt.

*“Ziet, Ik zal zenden, en nemen **alle geslachten van het noorden**, spreekt de HEERE; en tot*

*Nebukadnezar, den koning van **Babel**, Mijn knecht; en zal ze brengen over dit land, en over de inwoners van hetzelfde, en over **al** deze volken rondom; en Ik zal ze verbannen, en zal ze stellen tot een ontzetting, en tot een aanfluiting, en tot **eeuwige woestheden**.”*

Jeremia 25:9

“Want also zegt de Heere Heere: Ziet, Ik zal Nebukadnezar, den koning van Babel, den koning der koningen, van het noorden, tegen Tyrus brengen, met paarden en met wagenen, en met ruiteren, en [krijgs] vergaderingen, en veel volks.”

Ezechiël 26:7.

Ellen White verklaart welke macht de domeinen van het geestelijke Babylon beheerst: *“**De vrouw** uit Openbaring 17 (**Babylon**), wordt beschreven als “En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en versierd met goud, en kostelijk gesteente, en paarden, en had in haar hand een gouden drinkbeker, vol van gruwelen, en van onreinheid harer hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven, [namelijk] **Verborgenschap**; het grote Babylon, de moeder der hoererijen (letterlijk: de hoer) en der gruwelen der aarde. En ik zag, dat de vrouw dronken was van het bloed der heiligen, en van het bloed der getuigen van Jezus.” (Openbaring 17:4-6,18) **Van Babylon wordt verder nog gezegd, zij is “de grote stad”, die het rijk heeft over de koningen der aarde.**” De macht, die eeuwenlang als een tiran over de monarchen van de christenheid heerste, **is Rome**”*

De Grote Strijd blz. 357.

De hoer Rome is de macht, die het moderne c.q. geestelijke Babylon beheerst. Daarom is het pausdom de “koning van het noorden”. Als Johannes in Openbaring 11:8 Frankrijk beschrijft, beschrijft hij haar als “**de grote stad**”. Ook Babylon wordt in Openbaring 17:18 als “**de grote stad**” voorgesteld. Een stad in de profetie stelt een koninkrijk voor.

*“De bruiloft stelt de overname voor van **het Koninkrijk** door Christus. **De heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, de hoofdstad en vertegenwoordigster van het Koninkrijk**, wordt “de vrouw”, “de bruid van het Lam” genoemd. En de Engel zeide tot Johannes: “Kom herwaarts, ik zal u tonen de Bruid, de **Vrouw des Lams**. En hij voerde mij weg in den geest ... en hij toonde mij de **grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit den hemel van God**” (Openbaring 21: 9-10). ... Hij zal het **nieuwe Jeruzalem, de (hoofd)stad van Zijn Koninkrijk, ontvangen, “toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is.”** (Openbaring 21:2; zie ook Daniël 7:14). Nadat Hij het Koninkrijk ontvangen heeft, zal Hij in Zijn heerlijkheid als Koning der koningen, en als Heer de heren, komen.”*

De Grote Strijd blz.398-399.

In 1798 begon dus Frankrijk, de Zuidkoning, een oorlog tegen het pausdom, de Noordkoning. Het pausdom verkreeg in dat jaar haar dodelijke wonde, toen Napoleon, de toekomstige Franse keizer, de paus gevangen liet nemen. Daarmee hield het pausdom op een koninkrijk te zijn, want hem werd zijn wereldlijke en politieke macht ontnomen. Als kerk bestond hij echter nog. Hij verloor alleen zijn macht en autoriteit als een koninkrijk. De wond, die het in 1798 kreeg toegediend, zal pas weer genezen zijn, als het zijn toenmalige positie als dominerende geopolitieke macht herwonnen heeft.

In het boek “The Keys of This Blood” beschrijft Malachi Martin zijn overtuiging dat het een wereldstrijd zal worden tussen **drie machten, het pausdom, de Sovjet Unie en de Verenigde Staten**. Martin gelooft dat het pausdom in het einde van de 20^e eeuw op de wereldtroon zal terugkeren. Hij stelt vast dat deze wetloop een strijd tussen deze drie machten is, waarbij het erom gaat wie de geopolitieke structuur beheerst, die over de wereld zal heersen. Hij beschrijft bovendien, wat het pausdom verloor in 1798:

“Het begrip “geopolitiek” is een relatief nieuwe woordschepping. Het bestaat uit twee Griekse woord samenvoegingen met de betekenis van “aarde” en “politiek systeem”. Deze twee woorden werden in het oude Grieks nooit met elkaar in verbinding gebracht. ... Nadat Paulus zijn zicht op de wereld van een echte wereldreligie tot uitdrukking bracht, en intussen 2000 jaren vergaan zijn, heerst nu de 263^e navolger, van de toenmalig onbetekende grote visser, in Rome als het benoemde opperhoofd van deze wereldreligie, die zich als een echte geopolitische (dus een wereldpolitieke) structuur gevestigd heeft.

*Want Johannes Paulus II is niet alleen het geestelijke opperhoofd van een wereldwijd lichaam van gelovigen, hij stelt ook **de hoogste uitvoerende macht voor van een soevereine staat**, die als volwaardig lid van onze staatsgemeenschap in de ten einde lopende 20^e eeuw erkend wordt. Met een politieke structuur en een politieke doelstelling? Ja, met een geopolitieke structuur en doelstelling. Want op het eind **maakt Johannes Paulus II, als rechtmatig plaatsvervanger van Christus, er aanspraak op het hoogste staatsgemeenschappelijke gerechtshof te zijn.**”*

The Keys of This Blood blz.371, 374-375.

De wond zal genezen zijn als de wereld deze zichtwijze, zoals Malachi Martin haar waarneemt, overgenomen heeft. De profetie zegt ons dat dit zal gebeuren. Het pausdom wacht slechts zijn tijd af.

*“Laten wij wel bedenken dat **Rome zich erop beroemt dat het zich nooit zal veranderen**. De beginselen van Gregorius VII en Innocentius III zijn nog altijd de principes van de rooms-katholieke kerk. En **als ze de macht had** zou ze deze met dezelfde scherpte toepassen als in vroegere eeuwen.*

*De protestanten weten nauwelijks wat ze doen als ze voorstellen de hulp van Rome aan te nemen bij de zondagsheiliging. Terwijl zij besloten zijn hun voornemen uit te voeren, **streeft Rome naar herstel van zijn macht, naar herstel van zijn verloren heerschappij.***

*Wanneer in de Verengde Staten het beginsel eenmaal is ingevoerd dat de kerk de macht van de staat mag gebruiken, en godsdienstige inzettingen door burgerlijke wetten verplicht worden gesteld, **kortom, wanneer het gezag van de kerk en staat het geweten zal domineren, is de overwinning van Rome in Amerika verzekerd.***

De Grote Strijd blz. 535.

Een verder bewijs voor de uitlegging van de Noordkoning, als pausdom is **de Bijbelse regel, dat tijdelijke vroegere profetieën door latere profetieën worden toegelicht, uitgebreid en bevestigd.** Dit principe wordt ook “**herhaling en uitbreiding**” genoemd. Ook Louis F. Were spreekt dit principe aan:

*“God koos de Hebreeuwse natie, zodat ze Zijn waarheid zouden verkondigen, wat ze deden door steeds weer hernieuwde herhaling – waarbij iedere herhaling een **uitbreiding was van het voorgaande** ... De geestelijke W.F. Wilkinson, MA, schrijft in zijn boek “Personal Names in the Bible” op blz. 17: “Bij de bestudering van de diepte in de Hebreeuwse poëzie is het volgende te zien: Als woorden of zinnen met principiële zelfde betekenis in twee parallellen of twee tegengestelde (antithetische) zinnen opduiken, dan is de variatie van het tweede woord tegenover het eerste als verklaring, uitbreiding of extra hulpverlening te benutten om tot een goed begrip van de betekenis van het eerste woord te komen.” ...*

*De Bijbel bevat niet alleen een overvloed van **uitbreiding en herhaling** in enkele verzen, maar ook een overvloed van verklarende herhalingen in gelijkenissen, preken, profetieën en verhalen enz.*

Bijbelse thema's werden in een soort crescendo opgesteld. De vroegere boeken leggen het fundament voor de latere ontwikkelingen. De afzonderlijke details nemen steeds meer toe tot een volledig beeld ontstaan is, alsof een kunstenaar zijn penseel in steeds weer andere kleuren gedoopt heeft.”

The Certainty of The Third Angel's Message, blz. 110-111.

Dit principe volgend moeten wij verwachten dat het visioen in Daniël 11 de vroegere visioenen van Daniël opbouwt, ze herhaalt en uitbreidt. In het boek Daniël zijn vier profetieën. In deze profetieën zijn duidelijke bewijzen dat de Noordkoning het pausdom is. Deze bewijzen zijn volledige in overeenkomst met het principe van **herhaling en uitbreiding**.

De eerste profetie in hoofdstuk 2 beschrijft vijf opeenvolgende aardse koninkrijken, waarbij aan het eind het hemelse koninkrijk verschijnt: Babylon, Medo-Perzië, Griekenland, Rome in twee fasen (gesymboliseerd door de twee benen), en dan het laatste koninkrijk, gesymboliseerd door de steen, die zonder toedoen van mensenhanden losgebroken wordt en alle andere koninkrijken omverwerpt en de gehele aarde vervult. Dat laatste koninkrijk is het Rijk van God, dat aan het einde van de wereld ingeluid wordt. In de volgende profetie van Daniël (hoofdstuk 7) is dezelfde volgorde van de aardse koninkrijken te herkennen. De profetie in hoofdstuk 7 herhaalt en breidt de reeds gegeven informatie uit en ontwikkelt de twee fasen van het Romeinse rijk verder, als het de “kleine hoorn” invoert, die in plaats van de “drie horens”, die “uitgerukt werden”, opkomt.

De derde profetie (Daniël 8) tekent ook dezelfde volgorde van de wereldgeschiedenis uit, waarbij opnieuw **herhaling en uitbreiding** plaatsvindt. (Hoewel Babylon niet

meer wordt genoemd, omdat zijn tijd van macht en autoriteit in principe afgelopen is en dit rijk alleen nog op zijn uiteindelijke afloop wacht). In het visioen van Daniël 11 wordt Babylon, net als in hoofdstuk 8, niet genoemd, want op het tijdstip van dit visioen had Babylon het toneel reeds verlaten. De geschiedenis begint met de Meden en Perzen, gevolgd door Griekenland. Moet men er dan niet van uitgaan dat het volgende koninkrijk zeker Rome symboliseert in zijn twee fasen? In alle drie van de voorgaande profetieën stond Rome aan het einde van de wereld, waar het zijn straf ontvangt. Twee van de visioenen beschrijven dit als een bovennatuurlijke bestraffing – “zonder toedoen van mensenhanden” (Daniël 2) en “zonder mensenhanden zal hij vernietigd worden” (Daniël 8). Zo zal ook in Daniël 11 het laatste aardse rijk “tot zijn einde komen, en zal geen helper hebben”.

Wij zouden inconsequent zijn als wij deze vier profetieën zouden bestuderen zonder ze met de wederzijdse aanvullingen te bekijken, die gebaseerd zijn op elkaar en met elkaar harmoniëren.

- Babylon is het gouden hoofd – de leeuw.
- Medo-Perzië stelt de zilveren borst voor – de beer en de ram.
- Griekenland is de heup uit koper – de luipaard, de geitenbok en de machtige koning.
- Rome stelt de ijzeren benen voor – het tienhoornig beest en de kleine hoorn.

En in overeenstemming met de voorgaande profetieën is **Rome** dan ook de “**Noordkoning**” van Daniël 11:40-45.

Als wij het principe van de herhaling en uitbreiding toepassen, kunnen wij het pauselijke Rome als hoofdthema in Daniël’s laatste profetie herkennen. Er is nog een mogelijkheid om de Noordkoning als het pausdom te identificeren. Ellen White vestigt onze blik op het pausdom in samenhang met de “laatste gebeurtenissen, die voor deze wereldgeschiedenis duidelijk geopenbaard zijn.”

“De gebeurtenissen die met het werken van de mens der zonde verbonden zijn, zijn de laatste gebeurtenissen, die ons voor deze wereldgeschiedenis duidelijk geopenbaard zijn.”

Selected Message band 2 blz. 102.

De afloop van de gebeurtenissen in Daniël 11: 40-45 begint in het jaar 1798. Maar de in deze verzen genoemde gebeurtenissen eindigen niet met vers 45. De daargenoemde scène zet zich voort tot Daniël 12:4, waar Daniël de opdracht krijgt, “*En gij, Daniel! sluit deze woorden toe, en verzegel dit boek, ...*”

Daniël 12:1 is een voortzetting van de voorgaande verzen, want de inleidende woorden van dit vers vereisen dat ze bij de gebeurtenissen van de voorgaande verzen betrokken worden: “*En te dier tijd zal Michael opstaan*”. Welke tijd? Tot dien tijd, die juist in de verzen daarvoor beschreven is. De formulering “te dier tijd” wijst terug op de voorgaande gebeurtenissen. “Dier tijd” breekt aan in het voorgaande vers en betekent het einde van de genadetijd.

“En te dier tijd zal Michael opstaan, die grote vorst, die voor de kinderen uws volks staat, als het [zulk] een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is, sinds dat

*er een volk geweest is, tot op dienzelfen tijd toe; en te **dier tijd** zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het boek” Daniël 12:1. Als deze tijd van benauwdheid of verdrukking komt, zal over ieder geval besloten zijn. **Er zal geen genadetijd meer zijn, geen erbarmen meer voor de onboetvaardigen. Het zegel van de levende God zal op zijn volk gedrukt zijn.**”*

Testimonies band 5 blz. 212-213.

Het einde van de genadetijd valt samen met het einde van de Noordkoning, want dat is het tijdpunt waar Michaël zal opstaan en Zijn voorspraak in het Allerheiligste zal beëindigen. De Noordkoning is de “mens der zonde”, de roomse paus, het opperhoofd van de laatste aardse koninkrijken, die in alle profetieën van Daniël uitgebeeld wordt. Het pausdom is de macht, die het geestelijke Babylon beheerst, die tegen Frankrijk, die wordt uitgebeeld door de Zuidkoning, in het jaar 1798, “stootte”.

De oorlog, die in 1798 tussen deze beide koningen werd begonnen, zette zich voort tot aan de, voor kort, ineenstorting van de Sovjet-Unie. Het tweede deel van vers 40 behandelt deze oorlog. Wij zullen in het volgende hoofdstuk ons daarmee bezig houden. Voordat wij echter met deze studie verdergaan, willen wij nog eenmaal een beschouwing uit het vorige hoofdstuk aangrijpen.

In het vorige hoofdstuk hebben wij een uitspraak van Ellen White behandeld, waar geschreven staat dat scènes en geschiedkundige gebeurtenissen “herhaald” zullen worden, die aan het in Daniël 11 beschrevene gelijk zijn – in het bijzonder de gebeurtenissen in de verzen 30-36. Wij bestudeerden ook de geschiedenis van het heidense en het pauselijke Rome en hun stijgende macht. Beide hadden drie koninkrijken te overwinnen, voordat ze de heerschappij over de wereld konden aanvaarden. De kleine hoorn van het heidense Rome moest het Zuiden, het Oosten en het Sieraadland overwinnen (Daniël 8:9). Het pauselijke Rome moest drie horens uitrukken – de Vandalen, de Oostgoten en de Herulen. Voordat de wond, die het pausdom nog verhindert politieke macht in de wereld uit te oefenen, weer genezen is, moet het pausdom drie “bolwerken” overwinnen. Deze drie “bolwerken” zijn drie “muren”.

In de loop van onze studie zullen wij zien, dat door de val van de Sovjet-Unie, als vervulling van Daniël 11:40, de symbolische muur van het “**ijzeren gordijn**” neergehaald werd. De verwijdering van de Berlijnse muur bij de ineenstorting van het communistische rijk was een mijlpaal. In Daniël 11:41 wordt het volgende veroverde gebied als het “Sieraadland” geïdentificeerd. Het “Sieraadland” stelt de Verenigde Staten voor, die zich aan de macht van Rome onderwerpt, als hun wetgevers voor het beest een beeld maken, door een nationale zondagswet uit te vaardigen. Als dit gebeurt, wordt de symbolische **muur, de scheiding van kerk en staat**, neergehaald.

Openbaring 13:11-12 zegt ons, dat onmiddellijk nadat de Verenigde Staten als een draak spreekt (wat de Geest der Profetie uitlegt als de uitvaardiging van de zondagswet), de USA de gehele wereld ertoe zal dwingen hetzelfde te doen. De wereld zal in de voetstappen van Amerika treden, als ze voor het beest een beeld opricht. De definitie van het beeld van het beest houdt de dwang in van religieuze wetten door de macht van de staat. Om door de wereld een beeld voor het beest te kunnen laten oprichten, moet er een wereldregering bestaan, die deze wetten

vervaardigen en doorzetten kan. Zonder deze machtsbevoegdheid kan het beeld van het beest per definitie niet opgericht worden.

Nadat in vers 41 de Noordkoning in het “Sieraadland” binnengevallen is, neemt hij de controle over “Egypte” over, een symbool voor de gehele wereld. Voordat de gehele wereld door een wereldregering beheerst kan worden, die religieuze wetten afdwingt, moeten de regeringen van de wereld ertoe worden gedwongen, hun individuele rechten als soevereine staten op te geven. Als dit gebeurt, zal daarmee de symbolische **muur van nationale soevereiniteit** vallen. Wetten van deze aard worden op het ogenblik voorbereidt door de Verengde Naties.

Precies zoals het heidense Rome drie koninkrijken overwon, toen het de wereldmacht overnam, overwon ook het pauselijke Rome drie rijken. Het heidense Rome gebruikte haar eigen militaire macht om zijn doel te bereiken, het pauselijke Rome echter gebruikt de militaire macht van anderen, zodat hem de weg naar de troon van de wereldmacht gebaad wordt. Zowel de militaire veldtochten van het heidense als ook van het pauselijke Rome op weg naar de wereldmacht bestaan uit letterlijke oorlogen, die door letterlijke legers uitgevochten worden.

De Noordkoning zal ook drie machten overwinnen, als hij in de, in 1798, verloren heerserspositie terug zal keren. De drie hindernissen die het moderne pausdom moet overwinnen zullen op de geestelijke oorlogschouwplaats overwonnen worden en niet op een letterlijk slagveld. **De strijd zal op het vlak van ideologieën en leringen plaatsvinden.** De eerste symbolische muur in deze strijd is al geschiedenis, omdat de oorlog tussen de ideologieën van het atheïsme en katholicisme, die met de Franse Revolutie begonnen is, al beslist is.

De twee volgende horden moeten ook door verstandelijk-geestelijke strijd op het gebied van ware en valse leringen genomen worden. Als het pausdom symbolisch zijn hand naar het “Sieraadland” en dan naar “Egypte” zal uitstrekken, zal hem bij de laatste strijd om de leiding van de wereld eerst de USA en dan de gehele wereld als buit in handen vallen. Als deze beide laatste muren afgebroken zijn, zal de wond geheel genezen zijn. Vers 43 beschrijft het zo, dat de Noordkoning de maatschappelijke structuren van de wereld onder zijn controle brengt. Daardoor heeft hij de positie opnieuw verkregen, die hij in 1798 verloor: Hij is opnieuw het alles overheersende geopolitieke rijk.

Als wij met de studie van de laatste gebeurtenissen doorgaan, moeten wij ons eraan herinneren, dat er ondanks de val van deze drie symbolische muren een symbolische muur is waarbij wij zekerheid en toevlucht kunnen vinden:

*“En ik zag, dat indien God de Sabbat veranderd had van de zevende in de eerste dag, dan zou Hij het geschreven Sabbatgebod ook veranderd hebben, dat geschreven stond op de stenen tafelen, die in de ark zijn, in het heilige der heilige van de tempel in de hemel, en zou het aldus luiden: De eerste dag is de Sabbat van de Heere uw God! Maar ik zag, dat er hetzelfde stond als toen het door Gods vinger op de stenen tafelen geschreven en aan Mozes op Sinai gegeven werd: “Maar de zevende dag is de Sabbat des Heeren uws Gods.” Ik zag dat **de heilige Sabbat de scheidsmuur is, en zijn zal, tussen het ware Israël Gods en de ongelovigen; en dat de Sabbat de grote kwestie is, die de harten van Gods geliefde, wachtende heiligen aaneen zal binden.**”*

Eerste Gezichten blz. 26. (zie ook Early Writings blz. 33).

“Wie de Bijbel bestudeerd, moet bedacht zijn op absolute oprechtheid en integriteit. Iedereen moet met eerbiedige opmerkzaamheid zijn gedachten aan het geopenbaarde Woord van God wijden. Licht en genade worden hen tot deel, die God gehoorzaam zijn. Zij zullen wonderbaarlijke dingen in de Zijn wet ontdekken. Grote waarheden, waarvan sinds de pinksterdagen geen notitie genomen is en onontdekt bleven, worden in hun oorspronkelijke reinheid uit Gods Woord uitgelicht. Aan wie God van harte lief heeft, worden door de heilige Geest waarheden geopenbaard, die uit het bewustzijn ontspringen, maar ook volledig nieuwe waarheden. Wie het vlees van de Zoon van God eet en Zijn bloed drinkt, zal uit de boeken van Daniël en Openbaringen waarheden naar voor halen, die door de heilige Geest geïnspireerd zijn. Hij zal krachten in beweging zetten, die niet meer te stoppen zijn. Bij kinderen zullen de lippen geopend worden. Ze zullen geheimen verkondigen, die voor het verstand van mensen verborgen zijn gebleven. De Heer heeft het dwaze van deze wereld uitgekozen, om de wijzen te beschamen en het zwakke van de wereld, om de sterken te beschamen.”

The Fundamentals of Christian Education. Blz. 474.

Samenvatting

- Het is een Bijbels uitleggingsprincipe, dat de profetie het volk Israël en zijn omstandigheden gebruikt om Gods gemeente en wereldwijde omstandigheden te voorspellen. Woordelijke informatie krijgen zo een geestelijke betekenis.
- In de tijd vòòr Christus was de Noordkoning, degene die Babylon beheerste en de Zuidkoning, degene die Egypte beheerste. Daniël 11:40 begint in 1798 na Christus, in de “tijd van het einde” van de 1260 jaren van pauselijk leiding. Nu is de Noordkoning, degene die het geestelijke Babylon beheerst en de Zuidkoning, degene die het geestelijke Egypte beheerst.
- Openbaring 11:8 beschrijft Frankrijk in 1798 als het “geestelijke Egypte”. Het gemeenschappelijke karakter van Egypte en Frankrijk is dat ze in de Bijbel hun onverholen Godsloochening vinden. Het geestelijke Egypte is daarmee de atheïstische macht.
- Openbaring 17 beschrijft het pausdom in 1798 als “Babylon”, als hoer en stad. Het geestelijke Babylon is daarmee de afgefallen, politieke machtoefenende kerk.
- Het is een Bijbels principe, dat voorstellingen uit verschillende gezichtshoeken herhaalt en zo steeds meer aangevuld worden. Dit principe bevindt zich ook in Daniël 2, 7, 8 en 11 in de voorstelling van de wereldrijken. Omdat in Daniël 2, 7 en 8 het pauselijke Rome als laatste rijk wordt voorgesteld, moet ook de Noordkoning in Daniël 11 het pauselijke Rome zijn.
- Om tot een wereldmacht te komen zijn er drie overwinningen nodig.

a. Heidens Rome	1 - Zuiden	2 - Oosten	3 - Het Sieraadland
b. Pauselijk Rome	1 - Herulen	2 - Vandalen	3 - Oostgoten
c. Noordkoning	1 - Zuidkoning	2 - Het Sieraadland	3 - Egypte
- De Zuidkoning, die in Daniël 11:40 tegen de Noordkoning “stoot”, is de oorlog van de atheïstische macht tegen het pausdom, die in 1798 door de gevangenneming van de paus door Frankrijk is begonnen.

Deel 5 - De tijd van het einde

“En op den tijd van het einde, zal de koning van het Zuiden tegen hem met hoornen stoten; en de koning van het Noorden zal tegen hem aanstormen, met wagenen, en met ruiteren, en met vele schepen; en hij zal in de landen komen, en hij zal ze overstromen en doortrekken.”

Daniël 11:40.

Wij hebben reeds in het vorige hoofdstuk de tijd van het einde met het jaar 1798 geïdentificeerd. Wij hebben vastgesteld dat in het gehele hoofdstuk van Daniël 11 de Zuidkoning de macht voorstelt die Egypte regeert, en de Noordkoning, de macht die over Babylon heerst.

Naar Openbaring 11:7-11 en De Grote Strijd blz.252 was Frankrijk in het jaar 1798 de macht, die het geestelijke Egypte regeerde. Op hetzelfde geschiedkundige tijdstip was de macht, die het geestelijke Babylon beheerste, het pausdom, naar Openbaring 17:1-6 en

De Grote Strijd blz.357

Verder zijn wij erachter gekomen dat het woord “**stoten**” in het eerste deel van Daniël 11:40 “**oorlog voeren tegen**” betekent. Toen Napoleon de paus van Rome gevangen liet nemen, kwam de eerste regel van vers 40 uit: *“En op de tijd van het einde, zal de koning van het Zuiden tegen hem met hoornen **stoten**.”* Wij gaan nu verder met het overige deel van dit vers.

In de volgende passage wordt voorspeld dat de Noordkoning tegen de Zuidkoning “aanstormt” of, zoals het in de King James versie genoemd wordt, “*als een wervelwind tegen hem aanstormt*”. Hier wordt een tegenaanval op een later tijdstip beschreven. Zeer zeker gaat het hier niet om zomaar een zwakke aanslag, maar wordt een grove tegenaanval in deze oorlog tot uitdrukking gebracht, want de laatste woorden van dit vers spreken van “**overstromen en doortrekken**”.

Zoals wij zo nog zullen zien, betekent het woord, dat hier met “*wervelstorm*” weergegeven wordt: iets op een schrikbarende wijze als een wervelwind, als een windhoos wegvegen. Dit woord wordt in verbinding met het Hebreeuwse woord “tegen/op” gebruikt, waardoor niet alleen een machtig wegvegen geïllustreerd wordt, maar gelijktijdig een **opkomen**, een **overmacht**. In het laatste deel van het vers wordt getoond, dat de Noordkoning de Zuidkoning overstroomt en zal wegvagen, want het woord “*overstromen*” betekent overwinnen, haasten, wegwassen, en het woord “*doortrekken*” (in de King James versie “pass over = overschrijden”) betekent oversteken of overrompelen.

“Wervelwind – Strong nr. 8175: Grondwoord; **stormen**; verder huiveren, dat betekent *vrezen*: verschrikt zijn, bang zijn, als een storm aankomen of stormachtig zijn, **als een wervelwind komen (als een wervelwind wegstormen)**).

Tegen - Strong nr. 5921: dezelfde betekenis als 5920, maar als voorzetsel gebruikt (in enkelvoud en in meervoud, vaak met een voorvoegsel of voegwoord met een volgend voorzetsel); (verheven) over, erover, boven op, of tegen ...

Strong nr.5920: van 5927 ...

Strong nr.5927: Grondwoord; **opstijgen, verheffen**, intransitief (hoog zijn) of actief (bestijgen); wordt op veel verschillende manieren gebruikt, in oorspronkelijke en overdragende zin, woordelijke en figuurlijk ...

Overstromen – Strong nr. 7857: Grondwoord; uitgieten, uitstromen; als implicatie *overstromen, reinigen*; als analogie galopperen, veroveren ...

Voorbijgaan – Strong nr. 5674: Grondwoord; doortrekken; zeer omvangrijk gebruik voor elke manier van overgang (letterlijk of figuurlijk; transitief (overgankelijk), intransitief, intensief of causatief); speciaal bedekken ...” Strong’s Exhaustive Concordance.

Vers 40 zegt ons, dat de Noordkoning ergens na 1798 de Zuidkoning op adembenemende manier zal wegvegen, terwijl hij gelijktijdig op zekere wijze (naar een superieure positie) zich zal verheffen. In één van de vorige hoofdstukken hebben wij aangestipt dat de voorspelling van Daniël 11:40-45 door God als een soort van katalysator voor de opwekking van Zijn volk aan het einde van de tijd voorzien was. Wij kunnen, zoals wij vastgesteld hebben, verwachten dat zich bepaalde gebeurtenissen van de pioniersbeweging voor onze ogen zullen herhalen – zo te zeggen als parallel aan de gebeurtenissen van de Millerbeweging. Wij voerden speciaal de profetie van Josiah Litch, over de val van het Ottomaanse rijk als voorbeeld aan, wat een machtige uitwerking de vervulling van een profetie op Gods volk en de wereld kan hebben.

In relatie tot deze historische gebeurtenis en de voorspelling dat enkele van de ervaringen van de pioniersbeweging zich zullen herhalen, heb ik vastgesteld dat de val van de Sovjet-Unie de moderne tegenhanger voorstelt van de val van het Ottomaanse rijk. Het enige verschil is dat er bij deze voorspelling geen concreet profetisch tijdselement is. Bij deze bewering komt de vraag op hoe de Zuidkoning, die eens door Frankrijk gerepresenteerd werd, nu opeens de Sovjet-Unie kan zijn.

In de loop van de wereldgeschiedenis, op en neer, zoals het in Daniël 11 wordt beschreven, vervielen de machten, die door de Noord- en Zuidkoning werden uitgebeeld, en andere machten ontstonden in hun plaats. Ze overwonnen het voorgaande rijk en namen zo de positie in van de Noord- c.q. Zuidkoning. Ook na 1798 ging de kroon van de Zuidkoning in andere handen over.

Frankrijk droeg de kroon van de Zuidkoning in het jaar 1798. Na de Franse revolutie echter deed de regering van Frankrijk **weer afstand van de ideologie van het atheïsme als basisprincipe van hun regering**, gelijktijdig won de filosofie van het atheïsme ergens anders meer aan invloed.

Vanaf haar broedplaats in Frankrijk breidde het atheïsme zich over Europa en tenslotte **over de gehele wereld uit**. Hoewel de intellectuele invloed van het atheïsme steeds meer toenam, had het toch geen “stem” meer, want een stem in profetische zin te hebben, heeft een voorhanden zijn van een wetgevende regering nodig.

“Het “spreken” van een land is de werking van zijn wetgevende en rechterlijke macht.”

De Grote Strijd blz. 411.

Na verloop van tijd nam een andere natie de kroon van de Zuidkoning over, door het atheïsme te verheerlijken en zijn filosofie tot grondprincipe te maken van hun regering.

Interessanter wijze is het een karaktereigenschap van het atheïsme in de geschiedenis van de naties, **dat het altijd gepaard gaat met revolutie**. Eerst stelde het atheïsme zijn paleis van de Zuidkoning bij de **Franse Revolutie** in Frankrijk op, **in het jaar 1917** echter verlegde de Zuidkoning, in de lijn van de **Oktober Revolutie**, zijn paleis naar Rusland. Na de tweede wereldoorlog breidde Rusland zich tot de Sovjet-Unie uit. Ellen White verklaart dat het principe van atheïsme verder leeft en een veel belangrijker rol zal spelen als alleen in de Franse Revolutie:

“De centralisering van rijkdom en macht, de grote fusies van ondernemingen, die ervoor zorgen dat er een paar rijker worden ten kosten van de massa, en de aaneensluiting van werktijden voor de armen, die zich willen inzetten voor hun interesse en rechten, de geest van onrust, van oproer en bloedvergieten, de wereldwijde verspreiding van dezelfde leer, die tot de Franse Revolutie leidde – dat alles zal ons in een wereldwijde discussie leiden, die vergelijkbaar is met dat wat destijds over Frankrijk uitbrak.”

Karaktervorming blz. 226

Als wij de geschiedenis van de Sovjets veroveringen in de loop van de volgende jaren overdenken, is deze in vele opzichten leerzaam. Als eerste valt het feit op, dat bij de machtovername van de verschillende landen het middel dat daar bij gebruikt werd de **revolutie** was. De voortgang bij het communisme bestond uit verschillende fasen van infiltratie, indoctrinatie en tenslotte aanstichting tot revolutie.

Als verder aspect van deze expansie moeten wij notitie nemen van het feit dat bijna alle landen die tenslotte onder de controle van de Sovjet-Unie kwamen, oorspronkelijk katholiek dominerende landen waren. **Het ene land na het andere viel en het katholicisme verloor daar zijn grondslag.**

Dat de communistische revolutie zich over de gehele wereld uitbreidde, gaf het pausdom tegenover de Verenigde Staten een argument in de hand, de Sovjet-Unie als een gemeenschappelijke vijand te beschouwen. Deze tactiek *van gemeenschappelijke vijand* bereidde de weg voor het verbond dat in vers 40 beschreven wordt, hetzelfde verbond dat in Openbaring 13 uitvoerig weergegeven wordt. Vers 40 zegt ons dat de Noordkoning tenslotte de Zuidkoning zal wegvegen – *“met wagenen en ruiters en schepen”*. Bij de interpretatie van deze profetische symbolen wordt onze aandacht bepaald op de rol die de USA in deze uiteenzetting speelt.

Naar ons begrip staan “wagene” en “ruiteren” in de Bijbelse profetie symbolisch voor militaire macht:

*“Adonia nu, de zoon van Haggith, verhief zich, zeggende: Ik zal koning zijn; en hij bereidde zich **wagene en ruiteren**, en vijftig mannen, lopende voor zijn aangezicht.*

1 Koningen 1:5

*“En Benhadad, de koning van Syrië, vergaderde al zijn **macht**; en twee en dertig koningen waren met hem, en **paarden en wagene**; en hij toog op, en belegerde Samaria en krijgde tegen haar.”*

1 Koningen 20:1

“Schepen” symboliseren in de Bijbelse profetie maatschappelijke kracht: *Die met **schepen** ter zee afvaren, **handel** doende op grote wateren.”*

Psalm 107:23

*“want in een ure is zo **grote rijkdom** verwoest. En alle **stuurlieden**, en al het volk op de **schepen**, en **bootsgezellen**, en allen, die ter zee **handelen**, stonden van verre; En riepen, ziende den rook van haar brand, [en] zeggende: Wat [stad] was deze grote stad gelijk? En zij wierpen stof op hun hoofden, en riepen, wenende en rouw bedrijvende, zeggende: Wee, wee, de grote stad, in dewelke allen, **die schepen in de zee hadden, van haar kostelijkheid rijk geworden zijn**; want zij is in een ure verwoest geworden.”*

Openbaring 18:17-19.

In Daniël 11:30 verzaakten de keizers van het Romeinse rijk, omdat zij hun koninkrijk niet meer zoals voorheen konden verdedigen. Enige tijd later werd Frankrijk de eerste katholieke natie, toen koning Clovis zijn land aan het pausdom wijdde en ermee begon de drie horens te verwijderen. De berichten van de historische tijdgenoten over de val van de Sovjet-Unie herinneren sterk aan de geschiedenis van Clovis, vooral wat de militaire en maatschappelijke druk betreft, die vanuit de Verenigde Staten uitgeoefend wordt. Door deze militaire en oecumenische druk hielp de USA het pausdom, de Zuidkoning weg te vegen, terwijl ze gelijktijdig de profetische rol overnam, die hun in Openbaring 13 toegewezen werd. Wat de Adventgemeente al 150 jaren lang als waarheid kende, werd plotseling “tegenwoordige waarheid”.

In Daniël 11:40 is er sprake van dat de Noordkoning “*in de landen (meervoud) zal komen*”, als hij het koninkrijk van het Zuiden overwonnen heeft. Deze formulering duidt aan dat het koninkrijk van het Zuiden een confederatie van verschillende **landen** zal zijn. Dat heeft met zekerheid betrekking op de vroegere Sovjet-Unie en zijn vele satellietstaten.

De profetie vervult zich

Ellen White doet een uitspraak, die het ons mogelijk maakt, het zojuist uitgebeelde scenario met de achtergrond van de geschiedkundige berichten te toetsen.

“Historische gebeurtenissen, die de directe vervulling van de profetie laten zien, worden de mensen voor de ogen gehouden, en ze kunnen dan erkennen dat de profetieën een precieze weergave van de gebeurtenissen uitbeelden, die tot aan het einde van de aardse geschiedenis leiden. De gebeurtenissen die in verbinding staan met het werk van de mens der zonde, zijn de laatste gebeurtenissen die ons duidelijk geopenbaard zijn over de wereldgeschiedenis.”

Selected Messages, boek 2, blz.102

Toen de “*historische gebeurtenissen*” bij de val van de Sovjet-Unie door de wereld pers werden beschreven, was het interessant te volgen dat dit **als oorlog tussen katholicisme en communisme werd beschreven**. Ook het verbond tussen de **Verenigde Staten en het pausdom werd gethematiseerd**, inclusief de **militaire en maatschappelijke rol**, die de USA speelde. Het is verbluffend dat de auteurs van de seculaire artikelen bij de illustratie van hun verhalen vaak precies dezelfde woorden kozen als de Bijbelse beschrijving in Daniël 11:40. God wil graag dat Zijn volk erkent dat deze “*profetische gebeurtenissen*” een “*directe vervulling is van de profetie*” zijn. God wil dat wij deze volgorde van de gebeurtenissen als oproep voor de Gemeente Laodicea erkennen.

Bevestiging door de seculaire pers

“Gorbatschovs buiging voor de Romeinse Legioenen.”

Titel van de U.S. News & World Report.

“Toen de keizer van het heilige Romeinse rijk, Heinrich IV, besloot om bij paus Gregor VII, in het jaar 1077 om vergeving te vragen, stond hij drie dagen lang blootsvoets in de sneeuw voor de pauselijke residentie in Canossa, Italië. Gorbatschovs concordantie met de kerk was in betrekking hiermee niet minder betekenisvol.”

Time, 11 december 1989.

“Het bezoek op vrijdag tussen de president van de Sovjet-Unie en paus Johannes Paul II, is de jongste revolutionaire ontwikkeling in de communistische wereld, die de paus hielp op te lossen en door Gorbatschov liet gebeuren “

U.S.A. Today, Hoofdartikel, 1989.

“Tot voor kort leek het als hadden de bataljons van het marxisme de overhand op de “kruisridders”. In de geest van de oktober revolutie van 1917 beloofde Lenin tolerantie, maar leverde terreur. “Rusland schildert zich rood met het bloed van de martelaren”, zei Pater Gleb Yakunin, de moedigste Russisch-orthodoxe voorvechter van de religieuze vrijheid. In de eerste vijf jaren, waarin de Bolsjewieken aan de macht waren, werden 28 bisschoppen en 1200 priesters van de rode Sichel neergesabeld. Stalin verveelvoudigde de terreur, en aan het einde van Kroetsjovs regeringstijd waren er naar schatting 50.000 geestelijken offer geworden van zijn “zuiveringen”.

Na de tweede wereldoorlog braken er in de Oekraïne en het nieuwe Sovjetblok heftige, ofschoon in het algemeen minder bloedige vervolgingen uit, waarbij miljoenen rooms-katholieke, protestante en orthodoxe gelovigen werden getroffen.”

Time, 4 december 1989.

“Door persoonlijke ontmoetingen met de staats- en regeringshoofden, besprekingen achter gesloten deuren met dissidenten en volhardende propaganda voor zijn kruistocht tegen de tirannie, heeft hij (Johannes Paul II) ertoe bijgedragen, dat de grootste politieke ommekeer sinds de Russische revolutie plaats kon vinden.”

Life, december 1989.

“Zijn (Paus Johannes Paul II) zegetocht door Polen in het jaar 1979, zei de Poolse bisschop, veranderde de “mentaliteit van angst: De angst voor politie en tanks, voor het verlies van werkgelegenheid, voor de uitblijvende promotie, voor het ontslag uit de scholen, voor de weigering van een paspoort. De mensen werd geleerd: Als ze niet meer bang voor het systeem zouden zijn, was het systeem hulpeloos.” Zo werd solidariteit (vak-organisatie/beweging) geboren met rugdekking van de kerk en aangevoerd door vrienden van de paus zoals Lech Walesa en Tadeusz Mazowiecki, die later de eerste christelijke premierminister in de blokstaten van de Sovjet-Unie werd.

Time, 4 december 1989.

*“In het jaar 1935 werd aan Josef Stalin, de onbeperkte heerser van de Sovjet-Unie, onuitgenodigd een raad gegeven. Doe een verzoeningsgebaar naar het Vaticaan, werd hem aangeraden. De katholieken in zijn land konden, als zij zover **gestoten** werden, een contrarevolutie op touw zetten. Stalin’s grote snorbaard vergrootte nog zijn grijzen: “De paus? Hoeveel divisies heeft hij dan?” Het antwoord toentertijd luidde: Geen. Het antwoord tegenwoordig luidt: Hij heeft geen nodig. De structuren van het communisme verbrokken bij het aanraken.”*

Life, december 1989.

*“Het **aanstormen** op de vrijheid in Oost-Europa is een zoete zegen voor Johannes Paul II.”*

Life, december 1989.

Het woord “aanstormen” wordt gebruikt om de uitbreiding van deze vrijheid te beschrijven. Hij “zal overstromen en doortrekken”. Het woord “stoten” wordt door de auteur gebruikt om de oorlog van het katholicisme tegen het communisme te beschrijven.

*“Van alle gebeurtenissen die het Sovjetblok in 1989 geschokt hebben, is geen met een groter geschiedkundige draagwijdte – of onverklaarbaarder – dan de hoffelijke ontmoeting, die deze week in het Vaticaan plaatsvond. Daar, in de ruime zalen van de bibliotheek van het apostolische paleis uit de 16^e eeuw, zal de tsaar van het wereld **atheïsme, Michael Gorbatschov; de plaatsvervanger van Christus, Johannes Paul II, ontmoeten.***

*Het moment zal geladen zijn met spanning, niet alleen omdat Johannes Paul II ertoe bijgedragen heeft, het hartstochtelijke verlangen naar vrijheid in zijn Poolse geboorteland te ontsteken, dat **als een bosbrand door Europa stoof**. Bovendien **symboliseert deze ontmoeting van beide mannen het einde van de dramatische geestelijke oorlog van de 20^e eeuw, een conflict waarin de schijnbaar onbedwingbare***

macht van het communisme op de onbewegelijke rots van het christendom te pletter sloeg.”

Time, 4 december 1989.

“Terwijl Gorbatschovs politiek van het “de andere kant op kijken” de voor de hand liggende in werking stelling van de kettingreactie van de vrijheid was, die in de afgelopen maanden door Oost-Europa stroomde, moet Johannes Paul II op lange termijn de veel grotere verdienste toegekend worden.”

Time, 4 december 1989.

Hier wordt het woord “wegvegen” gebruikt, en dit woord is de definitie voor “als een wervelwind over iemand uitbreken”. Deze gebeurtenis wordt als belangrijkste geestelijke oorlog van de 20^e eeuw aangeduid en Gorbatschov als tsaar van het wereld atheïsme, wat dezelfde betekenis heeft als de tsaar van het wereldcommunisme.

Wereldse auteurs definiëren het communisme met – atheïsme.

“De triomf van Johannes Paul II – de vloedgolf van de vrijheid, die Oost-Europa overstromde, is het antwoord op zijn innigste gebeden.”

Life, december 1989.

Het woord overvloeien (vloedgolf) betekent ook “overstromen”, bijvoorbeeld met water. Wie heeft deze wereldlijke reporter deze woorden ingegeven?

“Dagen van de wervelwinden”

Titel in Newsweek, 25 december 1989.

Titel van een artikel over de chronologie van de ineenstorting van het communisme. De auteur was van mening dat de beste woordkeuze voor dit thema een uitdrukking was, die ook door Daniël twee keer gebruikt is – om precies deze zelfde historische gebeurtenis profetisch te beschrijven.

Wagenen en ruiters

*“In 1981 kreeg het communistische blok een verdere klap. De nieuwe Amerikaanse president Ronald Reagan, begon zijn belofte om te zetten, de Sovjet-Unie de strijd aan te zeggen, in plaats van ze tot verzoening te stemmen. Gedurende de daarop volgende jaren versterkte hij de opbouw van **militairen** en kondigde hij een strategisch verdediging initiatief (SDI) aan, die uit een in de ruimte gebaseerd systeem tot bescherming tegen raketaanvallen moest bestaan. Hij ondersteunde de anticommunistische rebellen in Nicaragua, Angola, Cambodja en Afghanistan. Met Amerikaanse troepen bevrijdde hij het eiland Grenada van communistische boeven.*

*Het zelfvertrouwen van de Sovjets had een pijnlijke **stoot opgelopen** ... De West-Europeanen oefenden ook druk uit op de Sovjets. De NATO verkreeg door hun modernisering van hun militairen een voorsprong. De Duitsers versmaden de Sovjetse “Vredegezangen” en kozen een regering die voor de opstelling van middenafstandraketten besloot ... De militaire druk van de Amerikanen en hun bondgenoten hadden de Sovjets tot terugwijken genoodzaakt.”*

Reader's Digest, Maart 1990.

Met vele schepen

*“Gorbatschov begreep ook dat de politieke **en maatschappelijke** overleving van de welwillendheid van de Sovjetse bevolking afhing. Waaronder de christenen altijd al getalsmatig boven het communisme uitsteeg. Gorbatschov had bovendien de coöperatie nodig van het westen, concludeerde Pater Mark, een hervorming georiënteerde orthodoxe priester in Moskou, die het hervormprogramma binnen de USSR als “resultaat van buitenlandse dwang” aanzag”*

Time, 4 December 1989.

“In de tachtiger jaren zat de communistische maatschappij, die altijd al inefficiënt geweest was, volledig aan de grond. Voordien ontbrak het aan voedingsmiddelen en luxe artikelen. Nu werd de situatie door langdurige inkrimping op de basisvoorzieningen nog verergerd. Toen de Sovjetse mijnarbeiders in 1989 gingen staken, stonden op hun lijst van eisen o.a. zeep, toiletpapier en suiker.”

Reader's Digest, Maart 1990.

“Met Gorbatschov schudde het gistingproces in de Baltische staten niet alleen een klein topje van het Imperium, dat door Lenin en Stalin was opgebouwd, maar de grondpijlers van het rijk zelf. De nationaliteitsvraag komt met een hooggeconcentreerd destillaat van vele andere aanwijzingen – begonnen met een afbrokkelende maatschappij tot gewelddadige botsingen van etnische groepen. Er zijn aanwijzingen voor dat het adembenemende verval van het Sovjetse Imperium in Oost-Europa niet aan de grenzen van de Sovjet-Unie zal stoppen. Terwijl de maatschappij vervalt en de schaarste toeneemt, groeit de desillusionering van het communisme en van Gorbatschov zelf. Vijandige republieken, nationaliteiten en belangengroepen wedijveren des te heftiger om politieke macht en om aandelen in de inkrimpende maatschappij. Corruptie en criminaliteit zijn wijd verbreid; Mijnwerkers en spoorwegbeambten dreigen de bevoorrading van brandstof gedurende de bitterkoude winters af te snijden; boeren potten hun voedingsmiddelen op, zodat de schappen in de winkels van de stad leeg blijven.”

U.S. News and World Report, 15 januari 1990.

De wervelstorm begint

“In Polen werd de vrijheidsbeweging bijna 30 jaren geleden geboren, toen de bisschop van Krakau om toestemming verzocht om een nieuwe kerk te bouwen. Toen de communistische autoriteiten de aanvraag weigerden, liet de bisschop een zeer groot kruis oprichten en vierde de mis onder de vrije hemel. De communisten trokken het omver. De kerkleden stelden steeds weer een nieuw kruis op, tot de communisten het tenslotte opgaven.

Jubilee, April 1990.

Wie was deze bisschop van Krakau?

Niemand anders dan Paus Johannes Paul II.

“Met ondersteuning van de paus werd Solidariteit, de Poolse arbeidspartij/vakbeweging opgericht, en Johannes Paul II, stuurde de volgende boodschap naar Moskou: Als de Sovjetse legers solidariteit zouden verslaan, zou hij naar Polen komen om zich met zijn landgenoten solidair te verklaren.”

Reader's Digest, Maart 1990.

*“Toen Tadeusz Mazowiecki in augustus 1989, toen in Polen de eerste niet-communistische premierminister na 45 jaren de regeringszaken overnam, werd hem gevraagd of hij socialist was. **“Ik ben katholiek”** antwoordde hij laconiek.”*

U.S. News and World Report, 21 maart 1990.

*“In Tsjecho-Slowakije zijn kort geleden drie nieuwe bisschoppen benoemd. En deze maand ontmoet Gorbatschov paus Johannes Paul II, tijdens een bezoek aan Italië – **dit zal de eerste persoonlijke ontmoeting zijn tussen een leider van het Kremlin en een hoofd van het Vaticaan.** De gesprekken konden er toe leiden, dat de al lang verboden katholieke kerk in de Oekraïne **weer toegelaten werden.**”*

Life, December 1989.

“Vorig jaar keerden de beide leidende bisschoppen van Litouwen uit een totaal 53-jarige binnenland verbanning in hun ambt als hoofd van het bisdom terug, en de kathedraal van Vilnius, toentertijd als kunstmuseum in gebruik, werd voor de godsdienst opnieuw gerestaureerd. Dit jaar verkreeg de republiek van Wit-Rusland hun eerste bisschop sinds 63 jaren. Dat effende de weg voor aartsbisschop Angelo Sodano, verantwoordelijk voor de buitenlandse betrekkingen van het Vaticaan, maatregelen te treffen voor het historische bezoek van Gorbatschov aan de heilige stoel. Deze concessies aan het katholicisme zijn maar een deel van de religieuze liberalisering van Gorbatschov.”

Time, 4 december 1989.

“Men verwacht, dat in de lijn van het herstel van de religieuzenvrijheid, ook het officiële verbod van de katholieke kerk van Oekraïne, met zijn 5 miljoen leden, opgeheven wordt. Deze kerk heeft sinds 1946, toen Stalin lidmaatschap tot de Russisch-orthodoxe kerk verordend had, ondergronds overleefd. De toelating van de Oekraïense kerk is al lang het hoofddoel geweest van de paus. Regeringsbeambten van de Sovjet-Unie bevestigen, dat zij de weg voor de legalisering vrij gemaakt hebben, door de Oekraïense katholieken toestaan zich te laten registreren – zoals het ook andere religieuze groeperingen naar Sovjetse wetten moeten doen.”

U.S. News and World Report, 11 december 1989.

In de berichtgeving worden de gebeurtenissen zo voorgesteld, dat het katholicisme zich met de Verenigde Staten verbonden heeft, om door maatschappelijk, sociale, religieuze, politieke en militaire druk de ineenstorting van het communisme te veroorzaken. Ondanks de prachtige berichten over evangelische overwinningen in Oost-Europa kunnen wij absoluut zeker zijn, dat de katholieke kerk zich zal bemoeien, deze landen zo snel als het mogelijk is weer in hun vroegere wurggreep te krijgen, want ze zal – *“overstromen en doortrekken”*.

Het tijdschrift Time discuteerde in haar uitgave van 24 februari 1992 onder het opschrift **“Heilige Alliance”** het samenkomen tussen de Verenigde Staten en het Vaticaan zo ook hun gemeenschappelijke streven **het communisme ten val te brengen.**

Het tijdschrift gaat in detail op het geheime karakter van dit verbond in, **zo ook op de nauwe partnerschap tussen het Vaticaan en het leiderschap van de Verenigde Staten**. Time laat de verbinding zien tussen het Vaticaan en de vakverenigingen, waarbij solidariteit als één der hoofdacteurs in dit complot naar voren komt. Bovendien bestempelt dit tijdschrift de US-militairen, de CIA, de vakbonden en de financiële wereld als sleutelinstrumenten bij deze collaboratie.

*“Alleen president Ronald Reagan en paus Johannes Paul II, waren op maandag, 7 juni 1982, in de bibliotheek van het Vaticaan aanwezig. Het was de eerste keer dat de beide mannen elkaar ontmoetten, hun gesprek duurde 50 minuten. Tijdens dit gesprek kwamen Reagan en de paus overeen een geheime veldtocht te beginnen, om de snelle ontbinding van het communistische imperium te versnellen. Richard Allen, Reagan’s eerste adviseur in nationale veiligheidsvraagstukken, verklaarde: **“Dit was één van de grootste geheime overeenkomsten aller tijden”***

*“Reagan vertegenwoordigde eenvoudige, maar zeer overtuigende meningen.” Zei admiraal Bobby Imman, vroegere vicedirecteur van de CIA. “Een steekhoudend gezichtspunt is, dat hij de ineenstorting (van het communisme) zag aankomen, en **hij bracht het een stoot toe – een krachtige.**” In de eerste helft van 1982 dook er een strategisch 5-punten-plan op, die de ineenstorting van de Sovjetse maatschappij veroorzaken moest ...*

- (1) *Het middelpunt van deze strategie werd de reeds begonnen sterke uitbouw van de Amerikaanse verdediging, waarvan de bedoeling was het voor de Sovjets te kostbaar te maken, **defensief** met Reagan’s Amerikaanse SDI-programma – ook wel Star Wars genoemd – bij te blijven.*
- (2) *Geheime operaties hadden ten doel, de hervormingbeweging in Hongarije, Tsjecho-Slowakije en Polen te versterken.*
- (3) ***Financiële** ondersteuning van de Warschau Pact Staten, elk naar bereidwilligheid, mensenrechten te beschermen en hervorming op politiek gebied en in de vrije markteconomie toe te laten.*
- (4) ***Economische** isolering van de Sovjet-Unie en het onthouden van westelijke en Japanse technologie ten overstaan van Moskou. De regering zette zich daarvoor in, dat de USSR datgene werd geweigerd, waarop ze als hoofdbron voor harde deviezen in de 21^e eeuw hoopten: n.l. profijt uit een transcontinentale pijplijn, dat aardgas naar West-Europa vereisen zou.*
- (5) *Toenemende inzet van radiozenders zoals Radio Liberty, Voice of America en Radio Vrij-Europa, die de vrijheidsboodschap van de Amerikaanse regering aan de volken van Oost-Europa voorwaarts zou dragen. “Zoals alle grote en gelukkige leiders gebruikten de paus en de president de kracht van de geschiedenis voor hun eigen doel.”*

Time, 4 februari 1992, 29-30.

Bijna ongelooflijk is het ook, dat God deze gebeurtenissen door Daniël kort en pregnant met minder dan 50 woorden in één enkel vers beschrijft.

In zijn boek “Keys of This Blood” doet Malachi Martin, een insider van het Vaticaan, de grootste moeite duidelijk te maken dat de aanslag op paus Johannes Paul II, als goddelijk bewijs moet worden gezien, dat hij de paus is die op de troon van de

wereldheerschappij terug zou keren. De paus zag deze aanslag als **teken van Maria** als bevestiging van de boodschap die aan de katholieke kerk en aan de wereld overgebracht was en wel door de bovennatuurlijke verschijning van **Fatima in Portugal**. Dit wonder en de daarmee verbonden boodschappen zijn de drijvende kracht voor het katholicisme bij hun voorbereiding op het verwachte **duizend jarig vrederijk**. Het wonder van Fatima bevatte speciale informatie over het communisme, Rusland en de bekering van de wereld. Bijzonder merkwaardig is dat dit wonder in het jaar **1917** voorviel – **hetzelfde jaar waarin de Oktober Revolutie plaatsvond**.

Het herstellen van de dodelijke wond stelt het herstel van de pauselijke macht als geopolitieke macht voor. Het Vaticaan verloor zijn troon in 1798, toen de Zuidkoning een oorlog begon tegen de Noordkoning. Het is ook noemenswaardig, dat de aanslag tegen de paus (de Noordkoning) in 1981 klaarblijkelijk opgedragen was door de Zuidkoning (de Sovjet-Unie). In het onderschrift van twee foto's, die de beide aanslagen op de paus en Ronald Reagan laten zien, stond de volgende uitspraak: *“Beide zagen de dood in de ogen – bij hun eerste ontmoeting was er voor Reagan en Johannes Paul II een verdere gemeenschappelijkheid te bespreken: beide hadden een aanslag overleefd, die in 1981 met een tijdsafstand van maar 6 weken op hen was gepleegd, en beide geloven, **God heeft hen gered, omdat Hij een bijzondere opdracht voor hen had**. Beide spraken van een “wonder”, die ze “overleeft” hadden. In mei 1981 werd paus Johannes Paul voor een grote menigte van toeschouwers op het St.Pieterplein door Mehmet Ali Aagea aangeschoten en zwaar gewond. Er waren direct speculaties dat de Turkse aanslagpleger in opdracht van een in Bulgarije (een Oostblokstaat) op touw gezette samenzwering handelde, waarvan de opdrachtgever weer de Sovjetse geheime dienst was. Hun doel: De man tot zwijgen te brengen, die alleen in staat was de grondvesten van het internationale communisme te doen trillen.”*

Life, December 1989.

“Met de ondersteuning van de paus werd de Poolse arbeidersbond Solidariteit opgericht, en Johannes Paul II zond de mededeling naar Moskou dat hij naar Polen zou gaan en zich met zijn volk solidair zou verklaren, als de Sovjetse troepen Solidariteit zouden willen verslaan. De Sovjets waren daarover zo verontrust dat zij een complot smeden om hem om te brengen... De paus maande de leiders van Solidariteit aan, in het bijzonder zijn vriend Lech Walesa, langzaam door te gaan. En dat deden ze. In het jaar 1988 ging generaal Wojciech Jaruzelski, de Poolse communisten leider, naar hen toe en bood hen een deal aan. Solidariteit stond op een verkiezing, waarbij ze met ca. 80% van de stemmen de overwinning behaalden. Toen de communistische regering viel, was de uitwerking op Oost-Europa elektriserend.”

Reader's Digest, Maart 1990.

De laatste stappen in de genezing van de dodelijke wond van het pausdom waren ingezet, ook toen de zetelende paus in deze tijd zelf een dodelijke wond kreeg. Deze vervulling van Daniël 11:40, stelt **de eerste stap van drie voor**, die voor het volledige herstel van de dodelijke wond van het pausdom **vereist is**. De eerste stap is al verleden tijd. De historische berichten over deze oorlog tussen de beide rijken bevestigen, dat het tot het einde uitgevochten wordt. Het volgende gebied van de verovering van het Vaticaan zal “het heerlijke Land” zijn

De Verenigde Staten.

Het mogelijkstrijks belangrijkste punt van vers 40 is, dat de Verenigde Staten zich al met de vijand verbonden hebben, die bezig is, haar onder zijn controle te brengen. Deze geschiedenis herinnert wederom sterk aan de gebeurtenissen die bij de eerste globale machtovername van het pausdom afliepen. Zoals Clovis ooit zijn heidens geloof opgaf, toen hij de paus te hulp schoot, zo hebben de Verenigde Staten hun protestantse geloofsbelijdenis opgeofferd, toen zij zich met het pausdom verbonden. **Dit is de waarheid, want protestant zijn betekent per definitie, tegen het pausdom te protesteren en een duidelijke stelling tegen iedere aard van verbond met het katholicisme innemen.**

*“Broeders en zusters, de Heer roept ons op om in Zijn werk Zijn partner te zijn. Hij wil zo graag dat wij ons, met al onze interesses, voor Zijn zaak inzetten, zoals Daniël. Met de studie van het boek Daniël in verbinding met het boek Openbaring kunnen wij ons voordeel trekken. Daniël studeerde de profetieën. Hij streed ervoor ze te begrijpen. Hij bad en vastte om hemels licht. En de geheimen van God werden hem met grotere mate geopenbaard, dan dat hij kon verdragen. Wij hebben op gelijke wijze deze goddelijke verlichting nodig. God heeft ons geroepen, zodat wij de laatste waarschuwingsboodschap aan de wereld kunnen doorgeven. Er zullen overal stemmen opgaan, die door nieuwe theorieën de aandacht van Gods volk willen afleiden. Wij moeten de bazuinen een duidelijke toon geven. **Nog niet de helft van wat ons te wachten staat is ons duidelijk.** Als de boeken Daniël en Openbaring onder ernstig gebed zouden worden bestudeerd, zouden wij een betere kennis van de gevaren hebben die ons in de laatste dagen te wachten staan en zouden beter op de voor ons liggende taak voorbereid zijn – wij moeten bereid zijn ons met Christus te verbinden en in Zijn zaak te werken.”*

Review and Herald, 9 februari 1897.

Samenvatting

- De Zuidkoning vermeedert in de, in 1798 begonnen, oorlog tegen het pausdom zijn machtsgebied, als hij hoofdzakelijk katholieke landen met zijn leer beïnvloed en door een revolutie onder zijn controle brengt.
- In het tweede deel van Daniël 11:40 slaat het pausdom terug, als hij het landsverbond van de atheïstische macht met militaire en economische middelen “wegveegt”.
- De wereldpers bericht over de val van de Sovjet-Unie met woorden die vaak onbewust uit de profetie in Daniël 11:40 stammen, zodat hun vervulling zo duidelijk mogelijk wordt: Het pausdom heeft door een geheim verbond met de USA, die daarbij hun militaire en economische kracht meebrachten, het landsverbond van de Sovjet-Unie als een storm ten val gebracht.
- Johannes Paul II heeft zich al in de zestiger jaren, als toenmalig bisschop van Krakau in een hardnekkige strijd om de bouw van een kerk, tegen het communisme ingezet. Als paus ondersteunde hij de Poolse vakbond Solidariteit en bedreigde Moskou met een officiële reis naar Polen, als de vakbond verslagen zou worden. De aanslag op de paus in 1981 was vermoedelijk op verzoek van de Sovjets, om dit gevaar uit te schakelen.
- In 1982 verenigde Ronald Reagan zich met het Vaticaan in een plan voor de ineenstorting van de Sovjet-Unie, die een kostbare militaire uitrusting, een verdeckte ondersteuning van de hervormingsbeweging in het Oostblok,

Info presentatie: *ZIJN Boodschap in Daniël*

financiële middelen voor hervormingsgewillige staten van het Warschaupact als ook economische isolatie van de Sovjet-Unie inhield.

Deel 6 - Het moderne sieraadland

“En hij zal komen in het land des sieraads, en vele [landen] zullen ter neder geworpen worden; doch deze zullen zijn hand ontkomen, Edom en Moab, en de eerstelingen der kinderen Ammons.”

Daniël 11:41

Daniël 11:41 stelt het volgende gebied, van de verovering door de Noordkoning, voor als “het land des sieraads”. Voor het Hebreeuwse woord, dat hier met “sieraad” is vertaald, vinden wij in de Strong’s Concordance begrippen als “in de zin van voorsprong, vooraan treden; pracht, glans, grote; statigheid, roem (in opvallende, duidelijke manier); mooi; aanzienlijk, statig”. In overeenstemming met deze definitie wordt dit woord in het Engels wel met “goodly” weergegeven. (Het Engelse woord “goodly” betekent eigenlijk “statig, aanzienlijk” en wordt vaak in Bijbelteksten en in de geschriften van Ellen White in samenhang met het beloofde land gebruikt. Soms wordt “goodly” gebruikt om het oude Palestina te beschrijven, het beloofde land van het oude Israël, waarin “melk en honing vloeide”. Dat was het land waarnaar Mozes zo erg verlangde – en toch werd het hem niet toegestaan het te betreden.

“Laat mij toch overtrekken, en dat goede land bezien, dat aan gene zijde van de Jordaan is, dat goede gebergte, en den Libanon!”

Deuteronomium 3:25.

*“De Heerser aller volken heeft verklaard dat Mozes Israël niet het **goede (goodly) land** in zou leiden. Ook de innige smeekbede van Gods dienstknecht kon dit oordeel niet ongedaan maken. Zo wist Mozes nu dat hij spoedig zou sterven. Toch liet hij zijn zorg over Israël geen ogenblik na. Gewetensvol deed hij moeite de gemeente op de intocht van **de beloofde erfenis** voor te bereiden.*

Patriarchen en Profeten blz. 424.

Het goede (goodly) land was de beloofde erfenis, en het werd aan het oude Israël als vervulling van een bijzonder doel gegeven.

*“In Egypte was hun smaak verdorven. Het was Gods bedoeling hun eetlust weer op een rein, gezond niveau te brengen, zodat ze zich op het genot van eenvoudige vruchten, zoals Adam en Eva in Eden werd gegeven, konden verheugen. Hij wilde ze in een tweede Eden, een **goed (goodly) land** vestigen, waar ze van vruchten en granen konden genieten, waarmee Hij hen wilde verzorgen. ... God wilde dat ze in volkomen gezondheid het **goede (goodly) land** zouden binnengaan, waarheen Hij ze leidde. **De omliggende heidense volken moesten aanleiding krijgen om de God van Israël te eren**, de God, Die zulk een wonderbaarlijk werk voor Zijn volk gedaan had. Zonder deze volmaakte gezondheidstoestand van het volk, die Hem als God van de hemel en aarde erkende, **kon Zijn naam niet worden verheerlijkt.**”*

The Seventh-day Adventist Bible Commentary band 1, blz. 1102

*“Gods wet moest grootgemaakt en Zijn autoriteit gehandhaafd worden. Dit hoge en edele werk werd aan het huis van Israël opgedragen. God scheidde de Israëlieten af van de wereld om hen een **heilige nalatenschap** toe te vertrouwen. **Hij maakte hen tot bewakers van Zijn wet en wilde door hen de kennis van God onder de mensen***

bewaren. *Zo zou het hemelse licht in een wereld uitstralen die in duisternis gehuld was en een stem zou gehoord worden die alle volken zou oproepen zich van de afgodendienst af te keren om de levende God te dienen.*

*“Met grote kracht en met sterke hand” leidde God Zijn uitverkoren volk uit Egypte. “Hij zond Mozes, Zijn knecht en Aäron die Hij verkoren had. Zij deden onder hen de bevelen Zijner tekenen en de wonderwerken in het land van Cham.” “Hij schold de Schelfzee, zodat zij verdroogde, en deed hen wandelen door de afgronden, als door een woestijn.” Hij redde hen uit hun slavernij, om ze in een **goed land te brengen, in een land, dat Hij hen in Zijn voorzienigheid als toevluchtsoord voor hun vijanden bereid had.** Hij wilde hen bij zich brengen en hen in Zijn eeuwige armen omsluiten. Voor Zijn goedheid en barmhartigheid zouden zij **Zijn naam prijzen** en op aarde verheerlijken.*

*“Want des HEEREN deel is Zijn volk, Jacob is het snoer Zijner erve. Hij vond hem in een land der woestijn, en in een woeste huilende wildernis; Hij voerde hem rondom, Hij onderwees hem, Hij bewaarde hem als Zijn oogappel. Gelijk een arend zijn nest opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn vleugelen uitbreidt, ze neemt en ze draagt op zijn vlerken; [Zo] leidde hem de HEERE alleen, en er was geen vreemde god met hem.” Zo nam Hij de Israëlieten aan om hen **“onder de schaduw van de Allerhoogste te laten wonen”** (Psalm 91:1). Nadat ze wonderbaarlijk voor de gevaren op hun woestijnreis bewaard waren gebleven, vestigden zij zich tenslotte **als bevoorrecht volk in het beloofde land.**”*

Profeten en Koningen blz. 9-10.

Palestina was een vruchtbaar en bloeiend land, dat door Gods voorzienigheid, de bestaande mogelijkheden had, alle aardse behoeftes van het oude Israël te vervullen. De Heer leidde het zo, dat Palestina op het middelpunt van alle grote verkeersstraten van de oude wereld lag. Deze centrale plaats maakte het de Israëlieten gemakkelijk met de rest van de mensheid in contact te komen en aan hun opdracht te kunnen voldoen, namelijk “onder de mensen de kennis van God te bewaren”. God wilde opzettelijk een “bevoorrechte natie” op de voorgrond plaatsen, die “de bewakers van Zijn wet” moesten zijn. Zouden ze de basis van de “heilige verplichtingen” hebben hoog gehouden, dan hadden ze “Zijn naam” verhoogd en “heerlijk gemaakt op aarde”. Om deze bestemming tegemoet te komen, plantte Hij een bijzonder land met bloeiende welstand, wat zich door Zijn voorzienigheid in het middelpunt van het wereldtoneel bevond. De definitie van het woord “glorieus (heerlijk)” beschrijft op treffende wijze Palestina en zijn bestemming in de zin van belangrijke plaatsing en schoonheid van dit land.

Daniël en het sieraadland

In hoofdstuk 11 heeft Daniël het twee keer over het “sieraadland”. De eerste keer wordt het genoemd in Daniël 11:16:

“Maar hij, die tegen hem komt, zal doen naar zijn welgevallen, en niemand zal voor zijn aangezicht bestaan; hij zal ook staan in het land des sieraads, en de verderving zal in zijn hand wezen.”

In zijn commentaar tot dit vers zegt Uriah Smith:

“Nadat (de Roomse belegeraar) de oorlog beëindigd had, haalde hij de muren van Jeruzalem neer, stelde verschillende steden uit het Judese regeringsdistrict onder het

*beheer van Syrië en legde de Joden belasting op. Voor de eerste keer viel Jeruzalem door verovering **in de handen van Rome, de macht die het “sieraadland” met ijzeren greep beheerste, tot deze macht Jeruzalem volledig vernietigde.***

Boek; Daniël en de Openbaring blz. 247

Uriah Smith en andere adventistische pioniers begrepen Daniël 11:16 op de juiste manier als verwijzing op de verovering van het “sieraadland”, het oude Palestina, door het heidense Rome. De invasie en de overwinning van het heidense Rome worden door het symbolisch gebruik van het woord “hand” profetisch weergegeven.

“Hand” wordt in de profetie gebruikt om een **gedwongen** onderwerping te beschrijven. Dit symbool van onderwerping kan op, naar context, letterlijke of geestelijke onderwerping slaan. Als wij de symbolische betekenis van “hand” als dwang zien, verlicht het ons begrip over de methoden in samenhang met het merkteken van het beest. In Daniël 11:41 zien wij hoe het pauselijke Rome het sieraadland: de Verenigde Staten geestelijk verovert; in samenhang hiermee worden volken beschreven die aan zijn “hand” ontkomen. In het volgende hoofdstuk gaan wij het profetisch gebruik van het woord “hand” nader bekijken.

Daniël 11:16 stelt een letterlijke overval op het oude Palestina voor, want het oude Israël werd toch ook letterlijk door het heidense Rome veroverd. Het “sieraadland” van het moderne Israël werd echter “geestelijk” door het pauselijke Rome veroverd. Ellen White zegt, dat “alle ervaringen van het oude Israël belangrijke leringen bevatten, die het moderne Israël “zorgvuldig moet bestuderen”.

Het oude en moderne Israël

“Alle ervaringen van Israël zijn voor hen, die in de laatste uren van de tijd leven, tot lering opgeschreven. Laten wij toch zorgvuldig Israëls weg bestuderen en hoe God met hen omging! Wij moeten alle deugden overnemen, maar alles vermijden wat Zijn mishagen opwekte. Deze machtige God van Israël is onze God. Hem kunnen wij vertrouwen en als wij Zijn eisen nakomen, zal Hij voor ons precies zo uitzonderlijk werken, zoals Hij dat voor Zijn volk in de oudheid heeft gedaan. Een nauwe en vertrouwde relatie met God te verkrijgen, moet voor het moderne Israël een onderwerp van ernstige studie en voortdurende moeite zijn.”

Signs of the Times, 11 November 1880.

“Ik werd op het oude Israël gewezen. Uit de onoverzichtelijke menigte van mensen, die Egypte verlieten, waren er maar twee volwassenen die het land Kanaän binnen gingen. De dode lichamen van de anderen waren als gevolg van hun overtredingen in de woestijn verstrooit. Het moderne Israël bevindt zich in het grote gevaar God te vergeten en tot afgodendienst verleid te worden zoals Zijn volk in de oudheid.” – Testimonies, band 1 blz.609.

“Er zijn ons onmisverstande bewijzen gegeven dat God een jaloers God is, en dat Hij van het moderne Israël hetzelfde verlangt als van het Israël uit de oudheid: Dat zij een wet naleven. Deze heilige geschiedenis is voor een ieder die op aarde woont, door de pen der inspiratie opgetekend.”

Signs of the Times, 27 mei 1880.

Ellen White stelt hier vast, dat “de ervaringen van Israël” voor ons “tot lering opgeschreven” zijn, en dat “deze heilige geschiedenis” “opgeschreven is” voor “iedereen, die op deze aarde wonen”. In deze samenhang plaatst zij **het land** der belofte als een belangrijk deel van deze parallel tussen het oude en het moderne Israël in.

Het volgende citaat heeft onze bijzondere aandacht nodig. Terwijl Ellen White in de eerste plaats de Verenigde Staten aanspreekt, citeert zij daarna Jeremia 3:18-19. Deze verzen hebben speciaal betrekking op het oude Palestina als “het land” dat Israël “tot erfenis is gegeven”. Ellen White brengt hier een bijzonder bevoorrecht land naar voren, dat door goddelijke voorzienigheid aan het moderne Israël toegewezen werd. Daarbij moeten wij eraan denken, dat zowel Jeremia als ook Ellen White een duidelijk verschil laten zien tussen Gods volk en het land dat Gods volk gegeven werd:

“In die dagen zal het huis van Juda gaan tot het huis van Israël; en zij zullen te samen komen uit het land van het noorden, in het land, dat Ik uw vaderen ten erve gegeven heb. Ik zeide wel: Hoe zal Ik u onder de kinderen zetten, en u geven het gewenste land, de sierlijke erfenis van de heirscharen der heidenen? Maar Ik zeide: Gij zult tot Mij roepen: Mijn Vader! en gij zult van achter Mij niet afkeren.”

Jeremia 3:18-19.

*“Als **het land**, dat de Heere voor Zijn volk als toevluchtsoord voorbereid heeft, zodat ze Hem konden aanbidden, zoals het hun geweten voorschreef, als **dat land**, dat zoveel jaren onder de **bescherming van de Almachtige stond, dat land, dat God bevoorrecht heeft**, toen Hij het als **bewaarplaats van de zuivere religie van Christus** maakte – als **dit land** door zijn wetgeving de protestantse principes afzweert en de afval van Rome toestaat, door zich niets van Gods wet aan te trekken – dan zal het laatste werk van de mens der zonde openbaar worden.”*

Signs of the Times, 12 juni 1893.

Wij hebben net Gods belofte aan het oude Israël geciteerd, dat zij “onder de schaduw van de Allerhoogste” zouden wonen, terwijl Hij hen “met Zijn eeuwige armen omringt”. Voor het moderne Israël is de Verenigde Staten “het land” dat “als toevluchtsoord voor Gods volk voorbereid” werd. Het is “dat land” dat “bevoorrecht” werd door de “bescherming van de Almachtige”. Ellen White noemt “**dat land**” vier keer in dit gedeelte, waarbij zij het accent op het geografische aspect van de Verenigde Staten legt. Het was Gods bedoeling dat de USA, het moderne Israël precies hetzelfde zou dienen, als Palestina in het verleden, het oude Israël.

*“De Heer heeft meer voor de **Verenigde Staten** gedaan dan voor enig ander **land** onder de zon. Hier bereidde Hij voor Zijn volk een toevluchtsoord, waar ze Hem konden aanbidden zoals het hun geweten voorschreef. **Hier** maakte het zuivere Christendom vorderingen. De levengevende leer van die Ene Middelaar tussen God en de mensen werd sindsdien in vrijheid verkondigt. Het was Gods bedoeling dat **dit land** voor alle mensen een oord van vrijheid zou blijven, waar ze Hem overeenkomstig hun geweten konden aanbidden. Hij beoogde, dat haar staatsinrichtingen in hun verschillende vormen ... vertegenwoordigers van de vrijheidsprivileges van het evangelie zouden zijn.”*

“De Verenigde Staten is een land, dat onder de bijzonder bescherming van de Almachtige staat. God heeft voor dit land al grote dingen gedaan, maar door de overtreding van Zijn wetten hebben de mensen zich laten inspannen door een onderneming waarvan de oorsprong bij de mens der zonde ligt. Satan is er altijd direct bij om zijn plannen, om de menselijke familie mee te trekken in zijn ontrouw, in praktijk te brengen.”

The Seventh-day Adventist Bible Commentary, band 7, blz 975

De Verenigde Staten was als modern “land, waarin melk en honing vloeit” voorbestemd, zodat Gods volk de laatste waarschuwingsboodschap aan de wereld kon verkondigen. Hun welvaart, hun regeringsprincipes en hun functie als grote smeltkroes voor de verschillende nationaliteiten in de wereld waren door God “zo bedoelt”, dat de evangelieverkondiging net zo gemakkelijk succes zou hebben, als dat vanuit het oude Palestina mogelijk was. Tot nu toe hebben wij dit voordeel, ons door God verleent, net zo weinig benut als dat met het oude Israël het geval was. De tijd zal spoedig afgelopen zijn!

“Is het tevergeefs, dat de verkondiging van de eeuwige waarheid aan deze natie is opgedragen, zodat het aan alle natiën der wereld gebracht kon worden? God heeft een volk gekozen en hen tot bewakers van een waarheid gemaakt, waarvan het uitwerking op de eeuwigheid kan hebben. Hun is het licht toevertrouwd dat de wereld moest verlichten. Heeft God een fout gemaakt? Zijn wij de mannen en vrouwen die de boodschap van Openbaring 14 moeten brengen; die de boodschap van verlossing moeten verkondigen aan hen die op de rand van de ondergang staan? Handelen wij overeenkomstig daarnaar?”

Selected Messages, boek 1, blz. 92.

Het jaar 1798 markeert het beginpunt van de oorlog tussen de Zuid- en de Noordkoning in Daniël 11:40, het begin van het conflict tussen het katholicisme en het atheïsme. De, in dit vers genoemde oorlog, eindigt pas als de “wagens en schepen”, die symbolisch voor de economische en militaire macht van de Verenigde Staten staan, een verbond met het katholicisme aangegaan zijn. De USA en het pausdom zijn een verbond met elkaar aangegaan tegen de gemeenschappelijke vijand USSR, de moderne Zuidkoning. Dit verbond is een parallel met de Franse koning Clovis, die zich van de overwegend heersende geloofsbelijdenis van zijn natie afkeerde, om het katholicisme in zijn strijd tegen het Arianisme te hulp te komen. De alliantie tussen Clovis en het katholicisme was de uitgangsbasis voor de inbreuk op de Oost-Goten, Vandalen en de Herulen. Hierbij ging het niet alleen om de oorlog tegen deze **drie** natiën, maar ook om de strijd tegen de religieuze filosofie van het Arianisme (die Jezus’ godheid loochende) die door deze volken werd verdedigd. Pas nadat dit verbond eenmaal was gesloten, begonnen Clovis en andere voormalig heidense natiën van Europa de militaire veroveringstocht, die tenslotte het pausdom op de troon van de wereldheerschappij zette. Vanaf 508 werden deze **drie** horens uit Daniël 7 de één na de ander uitgetrokken, totdat de laatste van de drie horens in 538 overwonnen was. Op dat moment was de gruwelijke, verwoestende macht van het pausdom definitief opgericht.

De alliantie tussen Clovis en het Vaticaan leidde tot de 1260-jarige heerschappij van het pausdom, die met de “dodelijke wond” in het jaar 1798 eindigde. Het Frankrijk van Clovis zette zijn macht ten gunste van het pausdom in, zodat deze 1260-jarige heerschappij kon beginnen, en het Frankrijk van Napoleon zette zijn macht in om deze 1260-jarige periode tot een officieel einde te brengen. Wat met een verbond begon, eindigde met oorlog en gevangenschap. Vers 40 begint met het einde van het eerste tijdperk van de pauselijke heerschappij in het jaar 1798. Het wijst echter gelijktijdig op de toekomstige vergeldingsaanslag tegen de Zuidkoning en markeert daarmee het beginpunt van het laatste tijdperk van de pauselijke heerschappij. In dit vers wordt het eindresultaat van het verbond van Clovis beschreven en gelijktijdig, hoe de Verenigde Staten, gesymboliseerd door “schepen en wagens”, zich klaar maken, de beruchte geschiedenis van Clovis te herhalen.

In de historische omgeving van 1798 spreekt Ellen White ook de USA aan: *“Welk volk van de nieuwe wereld begon zich in 1798 in macht en grootte te ontwikkelen en **aandacht van de wereld op zich te vestigen?** De toepassing van het zinnebeeld is ondubbelzinnig. Maar één natie komt overeen met de informatie in de profetie, die onmiskenbaar op de Verenigde Staten van Amerika wijst. Nogmaals herhalen wij de gedachte, dat vaak bijna dezelfde woordkeus van de profeten onbewust door sprekers en geschiedschrijvers wordt toegepast, als zij het opkomen en de groei van deze natie beschrijven. Het beest zag men “opstijgen uit de aarde”; in sommige vertalingen is het met “opstijgen” weergegeven woord meer in de zin van “het uitspruiten of opgroeien zoals een plant”... “en het had twee horens als die van een lam.” De lamgelijkende horens wijzen op jeugdigheid, onschuld en mildheid. Ze stellen het juiste karakter van de Verenigde Staten voor, in de tijd waarvan de profeet haar opkomst zag: 1798. Onder de verbannen christenen, die als eerste naar Amerika gevlucht waren en een toevluchtsplaats voor de onderdrukking door hun landsheren en de intolerantie van de priesters zochten, waren velen die besloten een regering op een brede basis van burgerlijke en religieuze vrijheid te stichten. Hun opvattingen legden ze vast in een onafhankelijkheidsverklaring, die de grote waarheid onderstreept dat “alle mensen gelijk geschapen zijn en met onvervreemdbaar recht op leven, vrijheid en het streven naar geluk begiftigd zijn.” Deze grondwet verzekerde het volk het recht op zelfbestuur, waardoor de door algemeen gekozen vertegenwoordigers, wetten konden uitbrengen en door konden voeren. Geloofsvrijheid werd gewaarborgd en aan ieder werd toegestaan, God volgens zijn geweten te aanbidden. De eerste grondbeginselen van de natie werden republikeins en protestants, die het geheim van hun macht en welvaart waren. De verdrukten en vervolgd van de gehele christenheid gaven met miljoenen de voorkeur om naar dit land te gaan. **De Verenigde Staten behoren nu tot de machtigste natie ter wereld.**”*

De Grote Strijd blz. 410.

Het is noemenswaardig dat Ellen White de boeken Daniël en Openbaring als boeken beschrijft die elkaar aanvullen. Als wij de Verenigde Staten profetisch in Daniël 11:40 erkennen, past deze stand van zaken op Openbaring 13 als “een hand in een handschoen”. Wij weten dat vers 40 ons historisch gezien op het tijdpunt van de “dodelijke wond” plaatst.

En Openbaring 13 is de beschrijving van het beest met de dodelijke wond en het beest die zijn macht inzet tot genezing van het dodelijk gewonde beest. Dit vers past perfect bij Openbaring 13 en wordt ook door de uitspraken in de Geest der Profetie, over deze historische tijdsperiode, onderbouwd.

In 1798 richt het atheïsme zijn hoofdkwartier in Frankrijk op, verhuist later naar Rusland en groeit tenslotte uit tot het imperium der USSR. In 1798 wordt het katholicisme het dodelijk gewonde beest. Hem is zijn geopolitieke positie als koning van de aarde ontfroefd. Toch zal hij opnieuw naar deze positie opstijgen, die hij verloren heeft. Atheïsme en katholicisme worden beide in hun gedrag als machten gezien. Ook de USA maakt een verandering door, want in het jaar 1798 is de Verenigde Staten nog het jonge lamgelijkend beest van Openbaring 13. In hun jonge jaren worden ze door de reinheid van de protestantse leer nog overeind gehouden, maar in de loop der tijd houden ze op een lam te zijn en beginnen als een draak te spreken. Alle drie machteenheden zijn in Daniel 11:40 vertegenwoordigd. In vers 41 heeft de Verenigde Staten door het uitvaardigen van een nationale zondagswet de metamorfose van Openbaring 13:11 volledig doorlopen:

“En ik zag een ander beest uit de aarde opkomen, en het had twee hoornen, des Lams [hoornen] gelijk, en het sprak als de draak.”

Naast de vastlegging van een historisch beginpunt portretteert de schrift drie specifieke machten in Daniël 11:40. Deze drie machten worden in een licht gezet, waarin duidelijk blijkt dat hun betrekking tot elkaar van strijd om de wereldheerschappij doordrongen is. Maar achter de honger naar wereldlijke macht ontdekken wij ook drie spirituele filosofische inzichten, die met elkaar in conflict zijn.

Wij herinneren ons aan Farao's trotse verachting tegenover God, gesymboliseerd in het atheïsme, gelijktijdig echter aanbaden de Farao en zijn onderdanen – terwijl ze voorgaven, God niet te kennen – in werkelijkheid veel valse goden inclusief de zon, maan en de sterren. De ten grondslag liggende religieuze filosofie van het atheïsme is niets anders dan zuiver heidendom, die men tegenwoordig in de pantheïstische filosofie van de **New Age** beweging kan herkennen. De religie van de Zuidkoning is niets anders dan het **moderne spiritisme** – gesymboliseerd door **de draak** in Openbaring 16:13.

“En ik zag uit den mond van de draak, en uit den mond van het beest, en uit den mond des valse profeet, drie onreine geesten [gaan], den vorsen gelijk;”

Deze kennis brengt de drie machten in Daniël 11:40 op een diepgaand schouwtoneel, want het beest en de valse profeet van Openbaring 16:13 zijn het katholicisme en het afgefallen protestantisme. De drie machten die de wereld naar Armageddon leiden, beginnen daarmee in Daniël 11:40! Na de vergeldingsaanval tegen de atheïstische macht van de Zuidkoning wordt in de volgende verzen de groei van de geestelijke macht van het katholicisme beschreven, die met krachtige ondersteuning van het afgefallen protestantisme de overhand behoudt. De omschreven geestelijke overwinning hebben een letterlijke tegenhanger, omdat de wereld ook geografisch gezien stap voor stap onder de heerschappij en definitieve controle van het pausdom geraakt, steeds gesterkt en ondersteund door de Verenigde Staten.

Het “sieraadland” de Verenigde Staten is het volgende doel van de geestelijke veroveringstocht van de pauselijke Noordkoning.

*“De grootste en **meest begunstigde** natie op deze wereld **zijn de Verenigde Staten**. Een genadige Voorzienigheid heeft **dit land** beschermt en de rijkste zegeningen van de hemel over hen uitgegoten. **Hier** hebben de vervolgd en onderdrukten een toevlucht gevonden. **Hier** wordt het christelijke geloof in al haar zuiverheid geleerd. Dit volk is de ontvanger van groot licht en onvergelykbare genadegaven. Maar het loon van deze geschenken zijn ondankbaarheid en onverschilligheid. Men heeft God vergeten. De Oneindige houdt de boeken bij over de natiën, en haar schuld komt overeen met het licht dat ze afgewezen hebben. Een schrikbarende balans staat tegen **ons land** in de boeken des hemels; maar de schuld die de maat der zonde vol maakt, zal de verklaring van de regering zijn dat Gods wetten niet meer geldig zijn.*

*In de uitleg tussen waarheid en dwaalleer wordt het laatste grote conflict tussen de menselijke wetten en de basisprincipes van de Heere uitgedragen. Wij stappen nu deze strijd binnen – niet een strijd tussen rivaliserende kerken, die om de leiding strijden, maar een strijd tussen de religie van de Bijbel en de religie van fabels en tradities. **De krachten, die in deze strijd tegen de waarheid en gerechtigheid zich met elkaar verbinden, zijn nu reeds aan het werk.**”*

Signs of the Times, 4 juli 1899.

*“**Amerika**,... waar al de gehele tijd het grote licht vanaf de hemel op het volk schijnt, kan een oord van groot gevaar en duisternis worden, omdat het volk ophouden heeft de waarheid te praktiseren en in het licht te wandelen.”*

Selected Messages, boek 3 blz. 387.

*“Het volk der **Verenigde Staten is een bevoorrecht volk geweest**; maar als het de religieuze vrijheid beperkt, het protestantisme opoffert en zich met het pausdom inlaat, zal de maat van zijn schuld vol zijn, en de “nationale afval” zal in de boeken van de hemel opgetekend worden. Het gevolg van deze afval zal nationale ruïne zijn.”*

Review and Herald, 2 mei 1893.

*“**Ons land** is in gevaar. De tijd komt snel naderbij, waarin zijn wetgevers de principes van het protestantisme afgezworen hebben, om zich tot de roomse afval te keren. **Het volk, waarvoor God tot op heden zo wonderbaarlijk heeft gewerkt** en de kracht heeft gegeven het uiterst bittere juk van het pausdom af te werpen, wacht op een nationale wet om het corrupte Rome tot macht te verheffen en daardoor de tirannie opnieuw tot leven te wekken, dat alleen op een zetje wacht om tot hun gruwelijkheid en geweldheerschappij terug te keren. Met snelle schreden naderen wij deze tijdsperiode.”*

The Spirit of Prophecy, band 4, 410.

De voorgaande gedeeltes uit de Geest der Profetie over het plan en doel van de Verenigde Staten bevatten nog een belangrijk inzicht, waar wij tot nu toe nog niet op gewezen hebben. Met deze voorgaande negen citaten willen wij laten zien dat de Verenigde Staten het moderne “sieraad land” is. Als wij deze citaten nog een keer doorlezen, ontdekken wij dat iedere keer niet alleen van de Verenigde Staten (als

bevoorrechte natie) sprake is, maar ook dat de nationale zondagswet aangekaart of direct aangesproken wordt.

Beide teksten, waarvan in Daniël 11 sprake is van het “sieraadland”, laten het binnendringen van Rome in Israël zien. In overeenstemming met Daniël plaatst Ellen White haar informatie over het moderne “sieraadland” eveneens in samenhang met de pauselijke Noordkoning, die in dit land door het uitvaardigen van een nationale zondagswet binnendringt.

De geschiedenis van het oude Israël laat een belangrijke parallel zien, die het moderne Israël onder gebed moet overdenken. Een les van uiterst belang in deze studieresie is de volgende erkenning: Zoals God “het sieraadland” Palestina voor het oude Israël ter beschikking stelde, heeft Hij ook het “sieraadland” de Verenigde Staten voor het volk der Zevende Dag Adventisten voorbereid – Zijn moderne Israël. Aan ons is de opdracht gegeven de laatste waarschuwingsboodschap aan een wereld te verkondigen, die schrikbarend argeloos is en niets van de samenhang en de aanstaande catastrofes weet, die met de laatste momenten in de genadetijd verbonden zijn. Het oude Israël was eenzelfde opdracht gegeven en het heeft gefaald. Het is de hoogste tijd, dat wij in het aangezicht van de tekenen der tijd en in het licht van de ontvouwde kennis der profetie als volk beginnen alle hindernissen in ons persoonlijk geestelijk leven uit de weg te ruimen, zodat wij bij hen mogen behoren die luid deze laatste boodschap verkondigen.

“Het boek Openbaringen moet voor de mensen worden geopend. Velen leren dat dit boek een verzegeld boek is, maar het is alleen voor hen verzegeld, die de waarheid en het Licht afwijzen. De waarheden die het bevat moeten worden verkondigd, zodat de mensen gelegenheid hebben zich op de gebeurtenissen voor te bereiden, die spoedig zullen plaats vinden. De derde engel boodschap moet als de enige hoop op verlossing worden aangeboden aan een ondergaande wereld.

*De gevaren van de laatste dagen staan voor de deur, en wij moeten ons inzetten om de mensen voor dit gevaar waarin zij zich bevinden te waarschuwen. De eerste scènes, waarvan de vlak voor ons staande vervulling ons door de profetie geopenbaard zijn, moeten een deel van onze verkondiging zijn. Wij zijn Gods boodschappers en wij hebben geen tijd te verliezen. **Wie bereid is, medewerker van de Heere Jezus Christus te zijn, zal een diepe interesse voor de waarheid laten zien, die in dit boek te vinden is. Met stem en pen zal hij er alles aan doen, de wonderbare dingen uit te leggen, waarvoor Christus uit de hemel gekomen is om dit te openbaren.***

Signs of the Times, 4 juli 1906.

Samenvatting

- Daniël 11:16 laat het sieraadland Palestina zien, dat door Rome veroverd werd.
- Zoals God het oude Israël het land Palestina gaf, gaf Hij het moderne Israël, de Zevende Dag Adventisten, de USA.
- De kentekenen van beide landen waren/zijn, dat ze een toevluchtsoord voor Gods volk zijn, door God bijzonder rijk gezegend, gewetensvrijheid mogelijk maakte, het ware geloof bewaarden, als voorbeeld voor Gods principes dienen zouden, en met betrekking op de wereldhandel centraal gelegen lagen.

Info presentatie: *ZIJN Boodschap in Daniël*

- Het lam gelijkend beest uit Openbaring 13 is de USA, de twee machtpijlers aan het begin waren republikeins en protestants, in de eindtijd echter zijn dat de economische- en militaire macht, waardoor het pausdom tot wereldheerschappij wordt verheven. Daniël 11:40 laat de eerste stappen zien van de economische- en militaire hulp van het pausdom tegen de Sovjet-Unie.
- Daniël 11:41 laat het moderne sieraadland zien als protestantse USA, die door het moderne Rome, het pausdom, door de zondagswet veroverd wordt, waarbij de gewetensvrijheid wordt verloochend en men voor de katholieke principes buigt.

Deel 7 - Vlucht, wie kan!

“En hij zal komen in het land des sieraads, en vele [landen] zullen ter neder geworpen worden; doch deze zullen zijn hand ontkomen, Edom en Moab, en de eerstelingen der kinderen Ammons.”

Daniël 11:41

In Daniël 11:40-42 wordt in ieder vers een bepaald gebied symbolisch voorgesteld, dat door het pausdom veroverd werd. Wij hebben al gezien dat in vers 40 **de Sovjet-Unie als Zuidkoning** wordt gesymboliseerd en in vers 41 **de Verenigde Staten als het sieraadland**.

In vers 42 wordt met het begrip “Egypte” de gehele wereld bedoeld, waarop wij nog in een later hoofdstuk nader zullen ingaan. In de meeste vertalingen vinden wij in elk van deze verzen het woord “landen”; in de Engelse King James versie is landen in **vers 41** echter cursief gedrukt, wat aanduidt, dat het een door de vertalers toegevoegd woord is.

In vers 40 overstroomt het pausdom de vele landen, die vroeger de Sovjet-Unie vormden, en in vers 42 zet hij alle landen in de wereld naar zijn hand. In vers 41 echter, als het pausdom het “sieraadland” binnendringt, zullen vele (mensen) onderworpen worden – **niet** vele landen. Onbedoeld hebben de vertalers, die het woord landen in vers 41 toegevoegd hebben, **daardoor een belangrijk verschil tussen deze verzen uitgewist**. Ten eerste dringt het pausdom de landen binnen van de vroegere Sovjet-Unie, dan in die van de Verenigde Staten, daarna onderwerpen alle landen ter wereld zich aan hem.

De opmars

In Daniël 11:40-45 zien wij de opmars van het pausdom, zoals het stap voor stap de troon van de wereldheerschappij bestijgt en tenslotte definitief vernietigd wordt. Deze verzen beschrijven, hoe de Noordkoning de afzonderlijke stations van zijn opmars doorloopt. Als eerste stoot hij met de Zuidkoning samen, dan dringt hij **die landen** binnen en overstroomd alles. In vers 41 dringt hij het “sieraadland” binnen, in vers 42 trekt hij “Egypte” binnen en in vers 43 marcheren **alle landen** met hem mee. In vers 44 breekt hij op om te verdelgen, tenslotte slaat hij zijn praaltent op, waarop zijn definitieve einde wordt beschreven. Wij herkennen hier een decor, waarvan deze verzen symbolisch uitgebeelde informatie als een reeks achter elkaar opbouwende gebeurtenissen weergeven.

Een scheidingsproces in twee stappen.

Als het pausdom bij de uitvaardiging van de nationale zondagswet geestelijk gezien het “sieraadland” binnendringt, worden er twee verschillende groepen van mensen weergegeven: Degene, die “aan zijn hand zullen ontkomen” en degene, die “nedergevoerd” worden. Het onderscheid tussen degene die **nedergevoerd** en degene die **ontkomen**, vindt aanvankelijk binnen Gods volk plaats en grijpt dan om zich heen in de gehele wereld. Met de toets van de zondagswet eindigt het scheidingsproces onder Gods volk en begint het scheidingsproces onder alle andere mensen.

Het eerste scheidingsproces vindt in Gods gemeente plaats en beslist wie de spade regen ontvangen en wie aan de verleidende geesten en leringen van de duivel geloof schenken:

“De grote vraag (de sabbatstest), die zo dichtbij is, zal het onkruid verwijderen, en wel iedereen die Hij niet geschikt acht. God wil een zuiver, trouw, geheiligd dienaarschap hebben, die op de spade regen voorbereid zijn.”

Selected Messages, band 3, blz. 385.

“Ik zag, dat niemand aan de “verkoeling” deel kan nemen, die niet de overwinning behaald heeft over iedere zonde, over trots, zelfzucht, liefde tot de wereld en ieder verkeerd woord en iedere verkeerde daad. Wij moeten daarom altijd naar de Heere gaan en ernstig zoeken om deze noodzakelijke voorbereiding te verkrijgen, die ons in staat stelt in de strijd op de dag des Heeren staande te blijven. Laat ons eraan denken dat God heilig is en dat alleen heilige wezens eeuwig in Zijn tegenwoordigheid kunnen wonen.”

Eerste geschriften blz. 77.

“Als Gods wet ongeldig wordt verklaard, zullen vurige beproevingen de gemeente ziften, en een groter aandeel, dan wij ons nu kunnen indenken, zal aan de verleidende geesten en leringen van de duivel geloof schenken.”

Selected Messages, band 2, blz. 368.

Het tweede deel van het scheidingsproces begint als Gods gereinigde bruid begint, de “andere schapen” uit Babylon te roepen.

“Wanneer zij die “de waarheid niet geloofd hebben, maar een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid” (2 Thessalonicers 2:12), zullen worden overgegeven aan sterke misleidingen en de leugen zullen geloven, dan zal het licht van de waarheid schijnen in de harten van allen die bereid zijn het te ontvangen, en al de kinderen van God die in Babylon zijn, zullen gevolg geven aan de oproep: “Ga uit van haar, Mijn volk.” (Openbaring 18:4).”

Maranatha blz. 173.

Door de vervolgingen bij de zondagswet zal Gods volk in twee groepen worden verdeeld: Eén groep zal toegeven aan de “overweldigde dwaling”. De andere groep wordt door diegenen gevormd die “op de spade regen voorbereid zijn”.

“In de tijd zonder vervolgingen hebben mensen zich bij ons aangesloten die overtuigd zijn en een onwrikbaar geloof schijnen te bezitten, die ons echter weer zullen verlaten als de vervolgingen komen.”

Evangelism blz. 360.

“Wanneer de storm nadert zullen veel mensen die de boodschap van de derde engel zogenaamd hebben aangenomen, maar niet waren geheiligd door gehoorzaamheid aan de waarheid, hun geloof prijsgeven en zich aansluiten bij de tegenstanders.”

De Grote Strijd blz. 562.

Een verandering ten kwade

Als in Daniël 11:40 de Verenigde Staten een verbond met het katholicisme sluiten, handelen ze van af dat moment niet meer in overeenstemming met de definitie van het protestantisme en vertegenwoordigen ze niet meer deze principes. Deze verandering zal een voortschrijdend proces zijn, die tot een nationale zondagswet leidt, gesymboliseerd door de “handreiking”. (tussen protestantisme en katholicisme) Na de uitvaardiging van de zondagswet zal het gevolg van dit verbond leiden tot een wereldwijde dwang van de USA, om voor het beest een beeld op te richten. Tenslotte laat men zich zelfs als instrument gebruiken voor een wereldwijd doodsoordeel.

*“Hoe de roomse kerk het verwijt van de beeldenaanbidding kan weerleggen, zullen wij niet begrijpen ... en dat is de religie waar het protestantisme met steeds meer sympathie naar opkijkt en **die zich aan het einde met het protestantisme zal verenigd hebben.** Deze vereniging zal zeer zeker niet door een verandering van het katholicisme tot stand komen; want Rome verandert zich nooit. **Het zegt onfeilbaar te zijn. Het is veelmeer het protestantisme die een verandering door maakt.** De aanneming van liberale voorstellingen hunnerzijds zal hen ertoe brengen de hand van het katholicisme te grijpen.”*

Review and Herald, 1 juni 1886.

Voordat de zondagswet in “al haar hardheid doorgevoerd” wordt, zal er een ontwikkeling plaatsvinden waarbij de Verenigde Staten zich het katholicisme aanpast en zich verwijderd van zijn protestantse erfenis. Dientengevolge zal de Goddelijke bescherming, die deze natie door de handhaving van de protestantse principes had verworven, langzaam wijken. Dit terugtrekken van de Goddelijke gunst zal catastrofes en ongeluk veroorzaken, die erger worden naarmate de betrekkingen tussen de Verenigde Staten en het katholicisme nauwer worden. Gevolg van deze moeilijkheden en ongeluk zullen eerst vervolgingen zijn, waardoor opnieuw verdeeldheid onder Gods volk te weeg gebracht wordt.

*“De mensen zullen zeggen dat **God beledigd is omdat ze de zondag niet willen heiligen en dat deze zonde de rampen heeft veroorzaakt, die pas zullen ophouden wanneer de zondagsviering in al haar hardheid aan iedereen zal zijn opgelegd.** Ze zullen beweren dat zij die menen dat het vierde gebod moet worden onderhouden, en daardoor afbreuk doen aan de zondagsheiliging, rustverstoorders zijn en het **herstel van Gods gunst aan de mensen en hun materiële welstand in de weg staan.** Zo zal de beschuldiging die in het verleden al tegen één van Gods boodschappers (Elia) is ingebracht, worden herhaald, om dezelfde ongegronde redenen.”*

De Grote Strijd blz. 545.

De inwoners van de USA zullen een wens naar “herstel van Gods gunst” en “materiële welstand” hebben. Hun wens naar de terugkeer van “welstand” betekent, dat economische moeilijkheden aan de zondagswet voorafgaan.

*“Dezelfde middelen, die men nu zo spaarzaam voor Gods zaak inzet en zelfzuchtig terughoudt, zullen spoedig samen met alle afgoden voor de “mollen en de vleermuizen” geworpen worden (Jesaja 2:20). **Spoedig zal geld opeens zijn waarde***

verliezen, als het verstand van de mensen de realiteit van de eeuwige scènes gaan begrijpen.”

Welfare Ministry, blz. 266.

Toenemende economische instabiliteit en escalerende catastrofes zullen ertoe bijdragen, dat enerzijds de zondagsheiliging vereist wordt, anderzijds de vervolgingen van Gods volk versterkt en daarmee de verdeeldheid onder Gods kinderen aangezet wordt. Onze verkondiging van de waarschuwingsboodschap zal dan door vervolgingen, economische nood, toenemende catastrofes en afval uit eigen rijen verzaamd worden.

*“Het werk dat de gemeente in een tijd van vrede en voorspoed heeft laten liggen, zal zij tijdens een vreselijke crisis en onder de meest ontmoedigende en onmogelijke omstandigheden moeten doen. De waarschuwingen die door gelijkvormigheid aan de wereld tot zwijgen zijn gebracht en zijn tegengehouden, moeten nu onder de meest felle tegenstand van de vijanden van het geloof gebracht worden. **Dan** zal de groep mensen die oppervlakkig en conservatief zijn, en die met hun invloed de voortgang van het werk steeds hebben tegengehouden, het geloof prijsgegeven en de zijde kiezen van haar gezworen vijanden, naar wie hun sympathieën reeds lang waren uitgegaan.”*

Getuigenissen voor de gemeente, band 5, blz. 379. Zie ook Uit de schatkamer der getuigenissen, band 2, blz. 171-172.

De zifting

Dit scheidingsproces wordt ook wel “ziften” of in het Engels “shaking” (schudden, beven, zeven) genoemd. De zifting onder Gods volk (dit begint in de USA) zal bij de uitvaardiging van de US-zondagswet afgelopen zijn **en zal dan** alle inwoners van de gehele wereld treffen. Met de zondagswet is de termijn voor de belijdende Zevende Dag Adventisten afgelopen, gelijktijdig is dat het signaal voor de overgang der zifting van de Adventgemeente naar de wereld. Het thema sabbat- of zondagheiliging zal de definitieve scheidingslijn tussen de gehoorzamen en de ongehoorzamen van deze wereld zijn.

“De sabbat zal de grote toets der getrouwheid zijn, want dit is het punt der waarheid waarover de opvattingen het meest uiteenlopen. Wanneer de mensen aan deze toets zullen worden onderworpen, zal de scheidingslijn worden getrokken tussen degenen die God wel en degenen die Hem niet dienen. Het viere van de valse sabbat in overeenstemming met de wetten van de Staat, maar in strijd met het vierde gebod, zal een bewijs zijn van trouw aan de macht die zich tegen God verzet. Het heiligen van de ware sabbat in gehoorzaamheid aan Gods wet zal dan het bewijs zijn van trouw aan de Schepper. De ene groep zal door het aanvaarden van het teken van hun onderwerping aan aardse machten het merkteken van het beest ontvangen. De andere groep die het teken van trouw aan Gods gezag verkiest, zal daarentegen het zegel Gods ontvangen.”

De Grote Strijd, blz. 559-560.

Met de eisen groeien

Wanneer de vervolgingen toenemen, zal iedereen die de waarheid beleden heeft, zonder haar beleefd of uitgeleefd te hebben, in toenemende mate de rij van de

Adventgemeente verlaten. Op hetzelfde moment zullen degenen die niet alleen belijders waren, maar de waarheid ook beleefd en uitgeleefd hebben, steeds ijveriger en enthousiaster worden, naarmate het afval in de wereld en in de gemeente toeneemt:

*“Wanneer de wet van God ongeldig wordt verklaard, wanneer Zijn Naam wordt onteerd, wanneer het als een overtreding van de staatswetten wordt gezien de zevende dag als sabbat te houden, wanneer wolven in schaapskieren met blinde, verstokte harten en met alle middelen het geweten willen beheersen, zullen wij dan onze trouw aan God opgeven? In geen geval! De wetsovertreders hebben een satanische haat voor iedereen die aan Gods geboden trouw blijven. Maar het moet duidelijk worden welke waarde Gods wet als richtsnoer daadwerkelijk heeft voor hun gedrag. De ijver van degene die God gehoorzaam zijn, zal steeds vuriger worden, terwijl de wereld en de kerk zich met elkaar verenigen om Gods wet nietig te verklaren. Net als de Psalmist zullen ze zeggen: “Daarom heb ik Uw geboden lief, meer dan goud, ja, meer dan het fijnste goud.” (Psalm 119:127). Precies dat zal gebeuren als Gods wet door staatswetten zal worden afgeschaft. Als de zondag wordt verhoogd en door een wet wordt onderbouwd, dan zullen de principes, waarnaar Gods kinderen hun leven hebben ingericht, duidelijk worden, net zoals de levensprincipes van de drie Hebreeuwse mannen duidelijk werden toen Nebukadnezar hun bevel gaf het gouden standbeeld in de vlakte van Dura te aanbidden. Wij zullen weten wat **onze opdracht** is als de waarheid door dwaalleringen wordt verdrongen.”*

Manuscript Release, band 13, blz. 71.

De tijd van het vernietigingsoordeel

De zifting van Gods kinderen voor ieder die de Noordkoning “ontvluchten” en voor allen die door hem “onderworpen” worden, bereikt haar hoogtepunt als Gods wet “op een heel speciale manier” ongeldig wordt verklaard.

Aansluitend aan deze akte van landelijke afval zal de ineenstorting van de Verenigde Staten zijn, wanneer Gods vernietigingsoordeel uitgegoten wordt:

*“Er komt een tijd, wanneer de wet van God in ons land, de Verenigde Staten, op een heel speciale manier ongeldig wordt verklaard. De regering van ons land zal door een decreet de zondagswet afdwingen en daardoor Gods volk in groot gevaar brengen. Wanneer onze natie in hun wetgevende vergaderingen wetten zullen uitvaardigen die het geweten van de mensen in geloofsvragen onderdrukken, de zondagsheiliging afdwingen en allen, die de zevende dag sabbat houden, aan ruwe represailles blootstelt, dan zal de wet van God in ons land heel bewust nietig verklaard worden zijn. **Op deze nationale afval zal de nationale ineenstorting volgen.**”*

Review and Herald, 18 december 1888.

*“De protestanten zullen bij de regeringen aandringen wetten te vervaardigen, die de mens der zonde, die zich in de tempel van God als god uitgeeft, het verloren geraakte leiderschap terug geeft. Rooms-katholieke principes worden onder toezicht en bescherming van de staat gesteld. **Op deze nationale afval zal zeer snel de nationale ineenstorting volgen.** Het protest, dat zich op Bijbelse waarheden beroept, wordt niet langer getolereerd door degene die Gods geboden niet als leefregel eigen hebben gemaakt.”*

Review and Herald, 15 juni 1897.

De gesloten deur

Wanneer de zondagswet doorgevoerd wordt, volgt de “nationale ineenstorting” “zeer snel” op de hielen. Deze tijd van “vernietigend oordeel” zal in de USA beginnen, nadat de genadetijd voor de Zevende Dag Adventisten (in de USA) afgelopen is.

*“Velen, die de waarheid kenden, hebben Gods weg verworpen en zich losgemaakt van het geloof. De gaten die ze achterlaten worden opgevuld door degene die door Christus als de werkers van het elfde uur worden omschreven. Gods Geest werkt nog aan velen. **De tijd van vernietigend oordeel Gods is de tijd van genade** voor iedereen die tot die tijd geen gelegenheid gehad hebben de waarheid te leren kennen. Met liefdevolle zachtmoedigheid kijkt Christus op deze mensen neer. Zijn hart vol barmhartigheid is ontroerd; Zijn hand is nog steeds uitgestrekt om hen te redden, **terwijl gelijktijdig de deur voor iedereen, die niet naar binnen wilde, gesloten is.** Grote scharen van mensen mogen naar binnen die de waarheid in deze laatste dagen **voor de eerste keer zullen horen.**”*

This day with God. blz. 163.

Mensen in Babylon, “waar Gods Geest aan werkt”, zullen op de boodschap van de luide roep reageren en de plaats innemen van hen die Gods wet hebben verworpen”. Voor deze mensen, die Gods pad hebben verlaten, zal de tijd van ineenstorting de “tijd van vernietigend oordeel Gods” zijn; terwijl voor iedereen die “**geen gelegenheid had om tot erkenning van de waarheid te komen, deze tijd “een tijd van genade”** is. Of deze tijd voor ons een tijd van genade of van oordeel zal betekenen, hangt af van hoe wij persoonlijk op het licht, dat ons beschijnt, gereageerd hebben.

Wat ze hadden kunnen doen

Zevende Dag Adventisten zullen minder als anderen een excuus hebben als zij de sabbat, na de uitvaardiging van de zondagswet, niet meer verhogen. Want wij worden niet naar dat wat wij weten geoordeeld, **maar naar datgene wat wij hadden kunnen weten als wij de gelegenheden tot kennis hadden benut:**

*“De straf voor een ieder die **rijkelijk gelegenheid had de waarheid te leren kennen, maar die echter met blindheid en ongeloof tegen God en Zijn boodschap gestreden hebben, zal overeenkomen met het Licht dat ze hebben afgewezen. God had ze in hoge mate bevoordeeld, hen unieke voordelen en gaven gegeven, zodat ze hun licht voor anderen hadden kunnen laten schijnen. Maar in hun onverstand misleidden ze anderen. God zal ze oordelen voor het goede wat ze hadden kunnen doen. Hij zal ze vragen om rekenschap af te leggen voor de **niet gebruikte gelegenheden.** Ze zijn van Gods wegen afgeweken om hun eigen weg te gaan. In overeenstemming met hun werken zullen ze ook worden geoordeeld. Als ze een leven geleid hebben tegen de principes van de waarheid, hebben ze daardoor God onteerd. In Zijn ogen zijn ze tot narren geworden, die Zijn waarheid in een leugen hebben veranderd. **Precies zoals ze met de verkregen barmhartige gaven uitgerust werden, wordt hun nu ook een bijzondere strenge straf toegemeten.**”***

Review and Herald, 25 juni 1901.

Als het beslissingsproces van de adventgemeente overgaat naar alle andere mensen, worden op hen dezelfde criteria toegepast als op de adventisten. De toets zal daarover beslissen hoe een mens op de waarheid reageert, nadat hij over de verbanden duidelijk is geïnformeerd. Alleen degene die over de Goddelijke Sabbat en de daarmee verbonden consequenties op de hoogte is en zich daartegen verzet, ontvangt het “merkteken van het beest”.

Zie ook De Grote Strijd, blz. 414.

Niemand zal het “merkteken van het beest” ontvangen, voordat de “verbanden over dit thema aan ieder mens duidelijk zijn gemaakt”. De verbanden over dit thema zijn lang voordat de zondagswet uitgevaardigd wordt, aan de Zevende Dag Adventisten duidelijk gemaakt. Zij hebben “kennis over de ware sabbatplicht ontvangen”, en voor hen is “de overtreding van Gods wet” en “het opvolgen van een voorschrift, die geen hogere autoriteit heeft dan Rome” een “erkenning van het leiderschap” van het pausdom. Ze zullen met merkteken van het beest ontvangen en daarmee hun eigen genadetijd beëindigen.

De grote ontsnapping

In vers 41 zien wij degene die “aan zijn hand ontkomen”. In deze formulering is het woord “hand” een profetisch symbool voor de macht en autoriteit die door een veroveraar wordt uitgeoefend.

*“Alzo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal Farao Hofra, den koning van Egypte, geven in de **hand** zijner vijanden, en in de **hand** dergenen, die zijn ziel zoeken, gelijk als Ik Zedekia, den koning van Juda, gegeven heb in de **hand** van Nebukadnezar, den koning van Babel, zijn vijand, en die zijn ziel zocht.”*

Jeremia 44:30. Zie ook Zacharia 11:6.

Wanneer de Noordkoning het “sieraadland” binnendringt, zullen er enige zijn die aan zijn **hand** ontkomen en enige die neder geworpen worden. Het woord “hand” wordt gebruikt, om de door het pausdom uitgeoefende macht en autoriteit te omschrijven, als hij de Verenigde Staten binnendringt en velen zich aan hem onderwerpen. De autoriteit van het pausdom wordt door de zondagsheiliging tot uitdrukking gebracht:

“Als teken van de pauselijke autoriteit voeren de pauselijke geschiedschrijvers “juist deze verandering van sabbat naar de zondag” aan “waar de protestanten stilzwijgend in toestemmen, ... want door de viering van de zondag erkennen zij dat de kerk macht heeft feestdagen in te stellen en de overtreding hiervan als zonde te beschouwen.” – Henry Tuberville, An Abridgment of the Christian Doctrine. blz. 58. Is de verandering van de sabbat dan niet het teken, het merkteken, van het gezag van de Rooms-katholieke kerk, het “merkteken van het beest?”

De Grote Strijd blz. 416.

“Het teken of het zegel van God laat zich zien in het houden van de zevende dag sabbat, de herdenking aan de schepping ... Het merkteken van het beest is het tegenovergestelde hiervan – het houden van de eerste weekdag. Dit merkteken

onderscheidt degene die het leiderschap van de pauselijke autoriteit erkent van degene die Gods autoriteit erkent.

Testimonies, band 8 blz. 117.

Als wij Daniël 11:41 in deze context goed begrijpen, gebruikt Daniël het woord “hand” als beeld voor de geestelijke autoriteit van het pausdom in de USA, die het zich door uitvaardiging van de zondagswet aanmatigt. In Openbaring 13:16 gebruikt Johannes ook het woord “hand” als kenteken van de pauselijke autoriteit, als hij zegt, dat “allen” een merkteken aan hun “rechterhand” gegeven wordt. Het afdwingen van de zondagswet wordt in Daniël 11:41 symbolisch omschreven door de formulering, dat de USA in de “hand” van het pausdom terecht komt.

De uitvaardiging van de zondagswet is het tijdstip waarop allen ontkomen die de greep van het pausdom ontspringen, want voordien ging het niet om een vraag op het gebied van wetgeving.

Wanneer het protestantisme zijn hand reikt aan het katholicisme betekent dit in werkelijkheid onderwerping aan de geestelijke autoriteit van het pausdom. De Geest der Profetie gebruikt in verband met de Noordkoning ook dit zinnebeeld van de “hand” en de “voorwaartse beweging” cq de “opmars”, als het juist over deze afloop en tijdsperiode gaat. Hoe wordt in de volgende uitspraak het begrip “hand” gebruikt?

*“Wanneer onze natie (USA) zich dermate afkeert van de principes van hun regering, dat het een zondagswet uitvaardigt, is deze handeling **een handreiking** van het protestantisme met het katholicisme.”*

Testimonies, band 5, blz. 712.

*“Het is het protestantisme dat zich verandert. De acceptatie van liberale voorstellingen hunnerzijds zal hun op het punt brengen dat zij het katholicisme **de hand kunnen reiken.**”*

Review and Herald, 1 juni 1886.

*“De protestanten van de Verenigde Staten zullen de eersten zijn **die hun handen over de kloof strekken, om de hand van het spiritisme vast te grijpen; ze zullen zich over de afgrond buigen om de handen ineen te slaan met de Roomse macht; en onder de invloed van dit drievoudig verbond zal dit land in het voetspoor van Rome lopen, en de gewetensvrijheid met voeten treden.**”*

De Grote Strijd, blz. 543.

“Zullen twee tezamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn?”

Amos 3:3.

Ellen White gebruikt aan de ene kant het begrip “hand” als symbool voor de kracht van de Roomse autoriteit, wanneer het de zondagswet in de USA doorzet. Ze beschrijft aan de andere kant echter ook hoe het pausdom zich in deze historische tijdsperiode op een geestelijke veroveringstocht bevindt. Daniël beschrijft de Noordkoning in zijn opmars: eerst marcheert hij door de Sovjet-Unie, dan gaat hij de Verenigde Staten binnen, en daarna door de gehele wereld. Ellen White beschrijft deze scènes eveneens als een opmars van het voorwaarts gaan, als ze zegt dat “dit

Info presentatie: *ZIJN Boodschap in Daniël*

land in het voetspoor van Rome loopt en de gewetensvrijheid met voeten treedt (ook wel: nedergeworpen)” .

Samenvatting

- Economische problemen en catastrofes in de USA worden uitgelegd als het gevolg van een gebrek aan zondagsheiliging.
- De zondagsviering wordt steeds krachtiger doorgezet, en de toenemende druk op de Zevende Dag Adventisten leidt tot een zifting onder hen. De zondagswet is het slot van deze zifting. Als gevolg van de zondagswet stort het land zich in een chaos.
- De trouwe adventisten zijn nu verzegeld, hebben de spade regen ontvangen en verkondigen de wereld met “luide roep” voor de laatste keer het ware evangelie. Wie daarop Babylon verlaat, “ontkomt” aan de hand van het pausdom.

Deel 8 - Edom, Moab en de Ammonieten

“En hij zal komen in het land des sieraads, en vele [landen] zullen ter nedergeworpen worden; doch deze zullen zijn hand ontkomen, Edom en Moab, en de eerstelingen der kinderen Ammons.”

Daniël 11:41.

In de beide laatste hoofdstukken hebben wij vastgesteld dat het “sieraad land” van Daniël 11:41 de Verenigde Staten is. Ook hebben wij gezien dat door het binnenvallen van het pausdom “de Noordkoning” in de Verenigde Staten vele mensen nedergeworpen worden, terwijl op hetzelfde moment anderen aan “zijn hand” ontkomen. Degene die nedergeworpen worden reiken het pausdom “hun hand”, waardoor een overeenkomst met de geestelijke autoriteit van het pausdom gesymboliseerd wordt. Deze overeenkomst vindt plaats op het moment dat de Noordkoning het “sieraadland” “binnendringt” en wel door het uitvaardigen van de nationale zondagswet in de Verenigde Staten.

De opmars

In het laatste hoofdstuk hebben wij aangevoerd dat dit vers een rij van opkomende gebeurtenissen beschrijft. Ze spelen zich af tijdens het proces in de Verenigde Staten wanneer de zondagswet doorgezet wordt. De gebeurtenissen in samenhang met deze kwestie nemen, in de loop van de tijd, aan intensiteit toe, waardoor gelijktijdig het proces van de zifting intensiever wordt. Het ziftingsproces in de Adventgemeente bereikt tenslotte het hoogtepunt in de volledige reiniging van de gemeente der Zevende-Dags-Adventisten. Deze reiniging wordt daardoor bewerkt, dat alle Adventisten die de “waarheid” in hun leven niet werkelijk hebben uitgeleefd, de gemeente verlaten. Ze zijn door hun verzuim onvoorbereid om in de vervolgingen stand te houden, die op grond van de sabbatkwestie over Gods volk uitbreekt. In deze tijd zal de invloed en de autoriteit van het pausdom steeds verder toenemen. Het zal zijn geestelijke veroveringstocht in de wereld voortzetten, tot het aan het einde volledig wordt vernietigd.

Wanneer het reinigingsproces van Gods volk op dit tijdstip afgesloten is, kan de spade regen uitgegoten worden. Dit zal Gods volk met de noodzakelijke kracht toerusten, om aan de ene kant in de tijd van verdrukking te kunnen standhouden en aan de andere kant de laatste waarschuwingsboodschap met kracht te verkondigen. Deze laatste waarschuwingsboodschap is de boodschap van de *luide roep*, en ook deze verkondiging neemt gestaag aan intensiteit toe, terwijl zij zich over de gehele wereld uitbreidt.

“Gods geboden in Zijn woord zijn voor alle intelligente wezens bindend. De waarheid voor deze tijd, de derde engelboodschap, moet met luide stem, dat betekent met steeds toenemende kracht en macht verkondigd worden, terwijl de laatste grote toets op ons afkomt.”

Ellen G. White 1888 Materials blz. 1710.

Vlucht uit je Vaderland

Wanneer inwoners van bepaalde volken aan de onderdrukking van hun regimes willen ontvluchten, worden ze weliswaar vluchtelingen die hun vaderland verlaten maar ze

hebben altijd nog hun specifieke nationaliteit. De Vietnamese “bootvluchtelingen” waren weliswaar vluchtelingen, maar ze waren nog altijd Vietnamezen. Zo zullen wij zien dat Edom, Moab en de Ammonieten een symbool voor deze “vluchtelingen” zijn, die Babylon tijdens de verkondiging van de luide roep zullen verlaten, **terwijl ze gelijktijdig de drievoudigheid van het moderne Babylon, hun oorspronkelijke vaderland, illustreren.**

Aan het begin van onze studie over Edom, Moab en de Ammonieten willen wij eerst het tijdstip binnen de volgorde der gebeurtenissen duidelijk maken, waarbij het om deze stammen gaat. Wij bevinden ons aan het begin van de luide roep, als de zondagswet in de Verenigde Staten net uitgevaardigd is. Op dit tijdstip vinden wij de beschrijving, dat Edom, Moab en de Ammonieten aan de hand van het pausdom “ontkomen”.

Het woord, dat hier met “ontkomen” is vertaald, beschrijft aan de ene kant het ontkomen of het ontglippen, zoals iets uit de hand glijdt, maar gelijktijdig ook **“ontslaan of redden”**. Deze definitie maakt ons duidelijk dat deze drie stammen zich in de hand van het pausdom bevinden, voordat zij aan hem ontkomen. De boodschap, die Gods volk gedurende deze tijdsperiode verkondigt, is een oproep uit Babylon te ontvluchten; **Edom, Moab en de Ammonieten staan symbool voor die mensen**, die op deze laatste boodschap van Openbaring 18:4 – “Ga uit van haar, Mijn volk” – beginnen te reageren.

*“Van Babylon wordt **over deze tijd** gezegd: “Want haar zonden zijn [de ene op de andere] gevolgd tot den hemel toe, en God is harer ongerechtigheden gedachtig geworden.” (Openbaring 18:5). Ze heeft de maat van haar schuld vol gemaakt en haar vernietiging staat voor de deur. Maar **God heeft nog steeds een volk in Babylon**. Voordat Zijn oordeel uitbreekt, moeten deze **getrouwe gelovigen opgeroepen worden om eruit te gaan**, zodat ze aan “haar zonden geen gemeenschap hebben en opdat zij van haar plagen niet ontvangt”. Dat is de reden voor de beweging, die door de engel gesymboliseerd wordt die van de hemel komt. Hij verlicht de gehele aarde met Zijn heerlijkheid, roept met grote macht en met luide stem en verkondigt de zonden van Babylon. In verbinding met Zijn boodschap is de roep te horen; **“Ga uit van haar, Mijn volk!”** Deze waarschuwing verbindt zich met de verkondiging van de drie engelen boodschap en laat haar tot een luide roep aanzwellen.”*

The Spirit of Prophecy, band 4 blz. 422.

Deze drie symbolische stammen, die op de oproep om Babylon te verlaten, reageren en daardoor de hand van het pausdom ontkomen, worden ook in de door Christus gebruikte gelijkenis over “de andere schapen” beschreven, die Hij eruit zal roepen: *“Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en het zal worden een kudde, [en] een Herder.”*

Johannes 10:16.

Christus gebruikt nog een andere illustratie wanneer Hij over de dag spreekt, “waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden”, en ook dit beeld veroorlooft een gevolgtrekking voor deze stammen:

“Maar op den dag, op welken Lot van Sodom uitging, regende het vuur en sulfer van den hemel, en verdierf ze allen. Even zo zal het zijn in den dag, op welken de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.

Lukas 17:29-30.

Ellen White verklaart de zojuist geciteerde periode nog duidelijker. Zij citeert hem met betrekking tot de tijdsperiode van de luide roep:

*“Dienstknechten van God, aangedaan met kracht uit de hoge, en met hun aangezichten verlicht, en blinkende van heilige toewijding, gingen uit om de boodschap uit de hemel te verkondigen. **Zielen, die overal in de verschillende religieuze gemeenschappen verstrooit waren, gaven gehoor aan de roepstem, en de trouwe zielen werden uit de veroordeelde kerken verdreven, gelijk Lot haastig uit Sodom weggevoerd werd, toen deze stad verwoest zou worden.**”*

Eerste geschriften blz. 333-334.

Christus gebruikt Sodom en de **vlucht** van Lot als illustratie voor het einde der wereld. Ellen White verbreedt dit beeld nog door Lot met hen te vergelijken die de religieuze gemeenschappen verlaten tijdens de luide roep. Wij zien hoe Christus Zelf en ook Ellen White de nakomelingen van Lot als voorbeeld voor de “andere schapen” aanhaalt, die op de laatste waarschuwingboodschap reageren. In overeenstemming met deze passages vinden wij in Daniël 11:41 dezelfde stammen, Moab en Ammon, want deze stammen zijn de nakomelingen van Lot.

Ellen White doet de uitspraak, dat “de ene groep na de andere uit het leger van de Heere zich aansluit bij de vijand” en dat “**de ene stam na de andere** uit de rij van de vijand zich bij Gods volk aansluit, die de geboden houdt.” Deze drie stammen komen **zowel** uit de “veroordeelde kerken” als ook “uit de rijen van de vijand”.

*‘In een visioen zag ik twee legers die in een verschrikkelijke strijd verwickeld waren. Eén leger werd aangevoerd door banieren die het embleem van de wereld droegen; en de andere werd aangevoerd door een met bloedbevleete banier van de Vorst Immanuël. De ene banier na de andere zonk in het stof, terwijl de ene groep na de andere uit het leger van de Heere zich aansloot bij de tegenpartij, en **de ene stam na de andere uit de rijen van de vijand zich met Gods volk verenigde, die de geboden van God hielden.**”*

Testimonies band 8, blz. 41.

Deze drie stammen zijn een symbool voor de kerkleden die aan de boodschap van de luide roep gehoor geven. Zij zijn degene, die uit Babylon ontkomen. Deze stammen bevinden zich tot dit tijdstip in de symbolische greep van het moderne Babylon, maar wanneer hen de feiten duidelijk begrijpbaar worden gemaakt, reageren ze op de roep, zich daarvan af te scheiden. Zij zijn de “andere schapen” de andere “gelovige kinderen van de Heere, die nog in Babylon zijn”, en die de Heere tijdens de spade regen eruit zal roepen.

“Wanneer zij die *“de waarheid niet geloofd hebben, maar een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid”* (2 Thessalonicers 2:12) zullen worden overgegeven aan sterke misleidingen en de leugen geloven, **dan** zal het licht van de waarheid schijnen in de harten van allen die bereid zijn het te ontvangen, en **al de kinderen van God die in Babylon zijn**, zullen gevolg geven aan de oproep: *“Gaat uit van haar, Mijn volk!”* (Openbaring 18:4).

Maranatha blz. 173.

Een geschiedenis van haat en oppositie

Om te erkennen, wie en wat deze drie stammen symboliseren, moeten wij een reeds in deze studie toegepast profetisch principe gebruiken: Wij moeten Edom, Moab en Ammon in geestelijke, overdragende zin gaan begrijpen, **niet als letterlijke stammen**.

Om in de profetie de moderne, geestelijke kennis op de juiste manier toe te passen, moeten wij eerst de letterlijke tegenhanger uit de oude tijd gaan begrijpen. Deze wetenschap is de basis voor de correcte toepassing van de moderne geestelijke kennis.

Edom betekent “rood” en is een andere naam voor Ezau en zijn nakomelingen.

“En Ezau zeide tot Jacob: Laat mij toch slorpen van dat rode, dat rode daar, want ik ben moede; daarom heeft men zijn naam genoemd Edom. Toen zeide Jacob: Verkoop mij op dezen dag uw eerstgeboorte. En Ezau zeide: Zie, ik ga sterven; en waartoe mij dan de eerstgeboorte? Toen zeide Jacob: Zweer mij op dezen dag! en hij zwoer hem; en hij verkocht aan Jacob zijn eerstgeboorte. En Jacob gaf aan Ezau brood, en het linzenkooksel; en hij at en dronk, en hij stond op en ging heen; also verachtte Ezau de eerstgeboorte.”

Genesis 15:30-34.

“Dat niet iemand zij een hoereerder, of een onheilige, gelijk Ezau, die om een spijsje het recht van zijn eerstgeboorte weggaf. Want gij weet, dat hij ook daarna, de zegening willende beërven, verworpen werd; want hij vond geen plaats des berouws, hoewel hij dezelve met tranen zocht.”

Hebreeën 12:16-17.

Edom was een broederstam van Israël. Ezau wordt hier als “onheilige hoereerder” getypeerd, die zijn eerstgeboorterecht voor de vrede van deze wereld verwierp. Moab betekent “van de vader” en is een stam, die uit incest tussen Lot en zijn dochter voortkwam. Ammon betekent “zoon van mijn bloedverwant” en is de stam die uit de verbinding tussen Lot en zijn jongste dochter afkomstig is.

“En de twee dochters van Lot werden bevrucht van haar vader. En de eerstgeborene baarde een zoon, en noemde zijn naam Moab; deze is de vader der Moabieten, tot op dezen dag. En de jongste baarde ook een zoon, en noemde zijn naam Ben-Ammi; deze is de vader der kinderen Ammons, tot op dezen dag.”

Genesis 19:36-38.

Wij zien dat de drie stammen uit Daniël 11:41 nauwe bloedverwanten van het geestelijke Israël zijn. Hun merkteken is de ontucht of de incest, waardoor hun verstengeling door ongeoorloofde relaties tot uitdrukking gebracht wordt – een opvallende eigenschap van het moderne Babylon. **De geschiedenis van deze oudtestamentische stammen weerspiegelt de haat en tegenstand tegen het werk van Gods volk.** Dat wijst erop dat de moderne geestelijke tegenhanger van deze stammen het werk van het moderne volk van God ook zo in geestelijk opzicht zal bestrijden.

“Alzo zegt de Heere HEERE: Omdat Edom met enkel wraakgierigheid gehandeld heeft tegen het huis van Juda; en zij zich zeer schuldig gemaakt hebben, dat zij zich aan hen gewroken hebben.”

Ezechiël 25:12.

“Ik heb de beschimping van Moab gehoord, en de scheldwoorden der kinderen Ammons, waarmede zij Mijn volk beschimpt hebben, en hebben zich groot gemaakt tegen deszelfs landpalen. Daarom, [zo] [waarachtig] [als] Ik leef, spreekt de HEERE der heerscharen, de God Israëls: Moab zal zekerlijk zijn als Sodom, en de kinderen Ammons als Gomorra, een netelheide, en een zoutgroeve, en een verwoesting tot in eeuwigheid! De overigen Mijns volks zullen ze beroven, en het overige Mijns volks zal ze erfelijk bezitten. Dat zullen zij hebben in plaats van hun hoogmoed; want zij hebben beschimpt, en hebben zich groot gemaakt tegen het volk van den HEERE der heerscharen.”

Sefanja 2:8-10.

Let erop, dat de overigen van Gods volk hen in deze profetie niet alleen beroven, maar ook zullen erven (cq. bezitten). In de oudheid hebben deze drie stammen tegen Gods volk gestreden, en hun valse godsdienst was een constante valstrik. In het oude Testament waren Edom, Moab en de Ammonieten, hoewel ze nauwe bloedverwanten waren van het oude Israël, vijanden van Gods volk, die de ware aanbidding van God uitoefenden. Hun tegenstand tegen het oude Israël – ondanks nauwe bloedverwantschap – leidde ertoe dat God voor hun opname in Gods ware gemeente bijzondere regels opstelde.

(zie 1 Koningen 11:5-7; 2 Kronieken 25:14).

“Geen Ammoniet, noch Moabiet zal in de vergadering des HEEREN komen; zelfs hun tiende geslacht zal in de vergadering des HEEREN niet komen tot in eeuwigheid. Ter oorzaak dat zij ulieden op den weg niet tegengekomen zijn met brood en met water, als gij uit Egypte uittoogt; en omdat hij tegen u gehuurd heeft Bileam, den zoon van Beor, van Pethor uit Mesopotamie, om u te vloeken. Doch de HEERE, uw God, heeft naar Bileam niet willen horen; maar de HEERE, uw God, heeft u den vloek in een zegen veranderd, omdat de HEERE, uw God, u liefhad. Gij zult hun vrede en hun best niet zoeken, al uw dagen in eeuwigheid. Den Edomiet zult gij voor geen gruwel houden, want hij is uw broeder; den Egyptenaar zult gij voor geen gruwel houden want gij zijt een vreemdeling geweest in zijn land. [Aangaande] de kinderen, die hun zullen geboren worden in het derde geslacht, elk van die zal in de vergadering des HEEREN komen.”

Deuteronomium 23: 3-8.

Ellen White wijst erop dat Daniël en Openbaring elkaar aanvullen. Wanneer wij deze drie stammen als een symbolische eenheid bekijken, zijn ze een symbool voor het drievoudige moderne Babylon en zijn ze een aanvulling op de beschrijving van het moderne Babylon in het boek Openbaring.

Babylon en de drievoudige vereniging

“En de vrouw, die gij gezien hebt, is de grote stad, die het koninkrijk heeft over de koningen der aarde.”

Openbaring 17:18.

In de profetie staat “een grote stad” voor een koninkrijk. (zie Openbaring 11:8; 21:10). De tweede engel boodschap is een oproep om **uit het rijk Babylon te gaan**, want daar wordt Babylon als ‘de grote stad’ omschreven.

*“En er is een andere engel gevolgd, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, Babylon, **die grote stad**, omdat zij uit den wijn des toorns harer hoererij alle volken heeft gedrenkt.”*

Openbaring 14:8.

In de Openbaring wordt de **drievoudige natuur** van deze “grote stad” (het rijk van Babylon) naar voren gebracht:

*“**En de grote stad is in drie delen gescheurd**, en de steden der heidenen zijn gevallen; en het grote Babylon is gedacht geworden voor God, om haar te geven den drinkbeker van den wijn des toorns Zijner gramschap.”*

Openbaring 16:19.

*“En ik zag uit den mond **des draaks**, en uit den mond van **het beest**, en uit den mond **des valsen profets**, drie onreine geesten [gaan], den vorsen gelijk;”*

Openbaring 16:13.

De drievoudige opbouw van het moderne Babylon bestaat uit de draak, het beest en de valse profeten. Deze drievoudige vereniging wordt gevormd door het spiritisme, die door de draak wordt uitgebeeld, het katholicisme, gesymboliseerd door het beest, en het afgefallen protestantisme, uitgebeeld door de valse profeten. Het protestantisme is de vervulling van Openbaring 13:11 en spreekt als een draak, wanneer zij in de USA de nationale zondagswet uitvaardigen.

Dit tijdstip in de geschiedenis zal het moment zijn, waar de drie onreine geesten samenkomen en als onheilige, drievoudige unie uitgebeeld wordt.

*“Door de wet in te voeren die de instelling van het pausdom dwingend oplegt, en die in strijd is met de wet van God, **maakt onze natie (de USA) zich volledig los** van wat rechtvaardig is. Wanneer het protestantisme de kloof zal overbruggen om de hand van de roomse macht te grijpen, wanneer zij over de afgrond zal reiken om de handen ineen te slaan met spiritisme, wanneer door de invloed van **dit drievoudige verbond** ons land als een protestantse en republikeinse natie ieder principe van haar grondwet*

zal loochenen, en voorbereidingen zal treffen voor de verspreiding van pauselijke leugens en bedrog, kunnen wij weten dat de tijd gekomen is voor de wondere werken van satan, en dat het einde nabij is.

Getuigenissen voor de gemeente, band 5, blz. 369.

Terwijl deze drie geestelijk machten zich tegen Gods wet en Zijn volk verbinden, openbaren zij dezelfde haat en tegenstand die hun tegenhanger Edom, Moab en Ammon in de geschiedenis uitoefenden. **Deze drie stammen zijn daarom zowel een symbool voor de drievoudige vereniging van het moderne Babylon, als ook een symbool voor de mensen die het moderne Babylon ontkomen. Deze drievoudige vereniging** tussen de draak, het beest en de valse profeten, die samen de grote stad Babylon vormen, **zal op het tijdstip van de zondagswet officieel tot stand komen.**

Dit is precies het tijdstip waar Edom, Moab en Ammon als die volken uitgebeeld zijn, die aan de hand van het pausdom ontkomen.

In overeenstemming met de profeten

In overeenstemming met Daniël en Openbaring spreken vele andere Bijbelse profeten met betrekking tot de eindtijd van drie vijanden die Gods werk en Zijn volk bestrijden:

In Numeri 22 vinden wij een duidelijke parallel met de tijd van de spade regen, **waarin de kinderen van Israël zich kort voor hun toegang tot het beloofde land bevinden.** Moab, Midian en Bileam stonden in die tijd op om zich tegen Gods bedoelingen te verzetten en Zijn volk tegenstand te bieden.

In de geschiedenis van de tijd van **Nehemia**, die door Ellen White “symbolisch” wordt omschreven als het werk van Gods volk in onze tijd, vinden wij Sanballat, een Moabiet, Tobia, een Ammoniet en Gesem, een Arabier, die opstaan om Gods werk en Zijn volk te bestrijden.

In de geschiedenis van de overwinning van **Josafat**, opgetekend in 2 Kronieken 20, vinden wij een voorstelling van de definitieve overwinning van Gods volk, wanneer Josafat zich in de strijd tegen Edom, Moab en Ammon begeeft en zijn zangers de voorhoede leiden.

In de geschiedenis van **Gideon** in Richteren 6-8 vinden wij een overtuigende illustratie van de laatste gebeurtenissen van de wereldgeschiedenis, wanneer Gideon tegen Midian, een nakomeling van Abraham, tegen Amalek, een nakomeling van Ezau en tegen de zonen van het Oosten strijdt.

Eén van de belangrijkste profetische uitspraken voor de identificering van de drie vijanden vinden wij in Jesaja 11:10-15. Ellen White's commentaar op de eerste drie verzen van dit gedeelte is als volgt:

“De Heere HEERE, Die de verdrevenen van Israël vergadert, spreekt: Ik zal tot hem nog meer vergaderen, nevens hen, die tot hem vergaderd zijn.”

Jesaja 56:8.

“Zoekt in het boek des HEEREN, en leest” (Jesaja 34:16) “Want het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar den Wortel van Isai, Die staan zal tot **een banier der volken**, zullen vragen, en **Zijn rust (plaats)** zal heerlijk zijn. Want het zal geschieden te dien dage, dat **de Heere ten anderen male Zijn hand aanleggen zal** om weder te verwerven het overblijfsel Zijns volks, hetwelk overgebleven zal zijn van Assyrië, en van Egypte, en van Pathros, en van Morenland, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden der zee. En **Hij zal een banier oprichten** onder de heidenen, en Hij zal de verdrevenen van Israel verzamelen, en de verstrooiden uit Juda vergaderen, van de vier einden des aardrijks” - (Jesaja 11:10:12). **Deze woorden laten zien wat onze taak is.** De geciteerde Bijbelverzen moeten voor ons volk als een boodschap voor de huidige tijd gezien worden. **De blijde boodschap van verlossing moet aan allen worden doorgegeven die haar nog niet hebben gehoord.”**

Review and Herald, 23 juni 1904.

Deze verzen in Jesaja spreken van onze taak, de ware sabbat te verkondigen. Het woord dat hier met banier is weergegeven, betekent ook landsvlag, vaandel, onderscheidingsteken:

“Banier – Strong-nr. 5251: van 5264; Vlag; ook teken; voorwerp dat is opgericht: standaard (mast); signaal; figuurlijk: pand – banier, stang, teken, signaal, **onderscheidingsteken, landsvlag, standaard.**”

Strong-nr. 5264: van verre lichten, bijv. op verdachte wijze als een signaal; een vuurtoren, een signaallamp oprichten: **een vlag ophijsen**, standaard drager.” – Strong’s Concordance.

De “landsvlag” of het onderscheidingsteken, die met het “wetboek” in verbinding staat en dat “omhoog gehouden” moet worden, is de sabbat:

*“In deze tijd zal de **ware sabbat** de mensen voor ogen gehouden moeten worden, door schriftelijke en mondelinge verkondiging.*

Terwijl het vierde gebod van de decaloog en zijn voorvechters worden genegeerd en veracht, weten de weinige trouwe gelovigen, dat zij zich in deze tijd niet mogen verstoppen, maar dat de wet van God onverschrokken hooggehouden moet worden en de banier moeten ontvouwen, waarop de boodschap van de derde engel geschreven staat: “hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus!”

Openbaring 14:12.” Evangelism, blz. 281; zie ook Testimonies, band 6, blz. 352-353; Early Writings blz. 74.

Ellen White schrijft ook iets over het volgende profetische vers in Jesaja:

*“En de nijd van Efraïm zal wegwijken, en de tegenpartijders van Juda zullen uitgeroeid worden; Efraïm zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraïm niet benauwen.” Jesaja 11:13. Het kruis van Jezus is de garantie van onze gemeenschap en de eenheid onder elkaar. De tijd moet komen, dat **de wachters volledig zullen overeenstemmen**, (Jesaja 52:8) wanneer de bazuin een duidelijk toon zal geven; wanneer “Efraïm niet meer jaloers is op Juda en Juda niet meer Efraïm zal benauwen”. “*

Review and Herald, 3 januari 1899.

Dit gedeelte spreekt over onze taak met betrekking tot de ware sabbat. Bovendien wordt hier het tijdstip genoemd waarin Gods volk tot eenheid komt en de “blijde boodschap van verlossing” “aan diegene brengen die haar nog niet hebben gehoord.”

Het volgende vers in de profetie van Jesaja noemt nauwkeurig deze drie stammen die aan de hand van de Noordkoning van Daniël 11 zullen ontkomen:

“Maar zij zullen den Filistijnen op den schouder vliegen tegen het westen, [en] zij zullen tezamen die van het oosten beroven; [aan] Edom en Moab zullen zij hun handen slaan, en de kinderen Ammons zullen hun gehoorzaam zijn. Ook zal de HEERE den inham der zee van Egypte verbannen, en Hij zal Zijn hand bewegen tegen de rivier, door de sterkte Zijns winds; en Hij zal dezelve slaan in de zeven stromen, en Hij zal maken, dat men met schoenen daardoor zal gaan. En er zal een gebaande weg zijn voor het overblijfsel Zijns volks, dat overgebleven zal zijn van Assur, gelijk als Israël geschiedde ten dage, toen het uit Egypteland optoog.”

Jesaja 11:14-16.

Het brandpunt in de discussie van de wereld in deze tijd zijn de geboden van God, en wij zien, hoe Gods verenigde volk “met zijn hand naar Edom en Moab en de Ammonieten grijpt”. De drie stammen, die de hand van het pausdom in de profetie van Daniël ontkomen zijn, komen onder de hand of heerschappij van Gods volk en “zijn gehoorzaam aan hen”. Hierdoor wordt geïllustreerd dat zij zich aan de macht en autoriteit onderwerpen, onder Wiens heerschappij Gods volk zich gesteld heeft. Op deze manier worden deze drie stammen niet alleen geplunderd, maar ook in bezit genomen, zoals geprofeteerd in de reeds genoemde profetie in Sefanja 2:8-10.

“Alzo zullen vele volken, en machtige heidenen komen, om den HEERE der heirscharen te Jeruzalem te zoeken, en om het aangezicht des HEEREN te smeken. Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien mannen, uit allerlei tongen der heidenen, grijpen zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodsen man, zeggende: Wij zullen met ulieden gaan, want wij hebben gehoord, [dat] God met ulieden is.”

Zacharia 8:22-23.

Dit gedeelte eindigt met de beschrijving van de definitieve bevrijding: De overigen volgen de “weg”, die voor hen gebaand is, “gelijk als Israël geschiedde ten dage, toen het uit Egypte optoog”.

Deze beschrijving van Edom, Moab en Ammon is geheel aan het einde van de spade regen, want de definitieve bevrijding is de volgende scène in de beschrijving van Jesaja. Jesaja gebruikt Edom, Moab en Ammon voor de voorstelling van de slotgebeurtenissen onder de verkondiging van de luide roep, daarentegen stellen deze drie stammen in Daniël 11:41 het begin van deze boodschap voor. Er is slecht één verschil tussen deze drie stammen in Daniël en Jesaja. Het verschil ligt daarin dat in Daniël over de “**eerstelingen** der kinderen Ammons” sprake is, terwijl in Jesaja alleen van “kinderen des Ammons” gesproken wordt.

Het woord dat hier in Daniël 11:41 met “eerstelingen” wordt aangegeven, betekent “eerstelingsvrucht” en de oorsprong van het woord is “schudden” of “ziften”. Edom, Moab en Ammon in Daniël zijn de **eerstelingen** bij de verkondiging van de luide roep, die zich bij de uitvaardiging van de zondagswet in de Verenigde Staten als eerste bij Gods volk aansluiten. Dit is ook het tijdstip waarop het proces van de “zifting” van de adventgemeente zich naar de gehele wereld verplaatst. Wanneer in Jesaja het *einde* van de spade regen figuurlijk wordt uitgebeeld, zijn de drie stammen **niet meer** de eerstelingen; ze worden daarom ook **niet meer** de “eerstelingen” van de kinderen Ammons genoemd.

Wanneer wij Daniël goed begrijpen, dat deze drie stammen figuurlijk het drievoudige Babylon voorstellen, zoals Openbaring ze ons laat zien, dan ontdekken wij een overtuigende verbinding tussen beide profetische boeken. Overeenkomsten deze aard moeten wij verwachten, wanneer wij de profetische boeken zo leren begrijpen, “zoals wij zouden moeten”.

In Daniël 11:41 vinden wij informatie over gebeurtenissen, die achter elkaar zullen plaats vinden, zoals het ziften, de vervolging, de reiniging van Gods volk, de zondagswet en de spade regen. Wanneer het begrip over deze gebeurtenissen correct is, moet onze persoonlijke geestelijke ervaring dan ook niet vooruit gaan en gelijk lopen met de tijd waarin wij nu leven? De gebeurtenissen die zich nu voor onze ogen afspelen, zijn een grote ondersteuning bij het verstaan van Daniël 11:40-45. Met zekerheid kunnen wij zien, hoe zich de tekenen der tijd vervullen. Ze zijn getuigen van de dingen die in de laatste drie hoofdstukken over Daniël 11:41 geschreven zijn, en met iedere nieuwe dag dichter voor de deur staan.

“De mens kan intellectueel nog zo ver vooruit gegaan zijn, hij mag echter geen moment denken dat het niet meer nodig zou zijn om grondig en voortdurend te zoeken in de Schrift naar meer licht. Als volk zijn wij ieder afzonderlijk geroepen om de profetieën te bestuderen.”

Getuigenissen voor de gemeente blz. 577.

Samenvatting

- Moab en Ammon zijn nakomelingen van Lot. Zij symboliseren de gelovigen, die Babylon kort voor zijn vernietiging zullen verlaten, zoals Lot Sodom kort voor de vernietiging ervan verliet.
- Edom, Moab en Ammon staan allen in verbinding met hoererij. Hoererij is ook het hoofdkenmerk van de afgefallen kerk “Babylon”.
- Edom, Moab en Ammon waren verwant aan het volk Israël, gelijktijdig ook zijn vijand. Zo bestaat ook Babylon uit christelijke kerken, die Gods volk tegenwerken.
- Openbaring stelt Babylon als een in drieën verdeelde macht voor, bestaande uit de draak, het beest en de valse profeten. Edom, Moab en Ammon weerspiegelen deze drievoudigheid van Babylon.
- De geschiedenis van Israël bericht vaak over een drievoudige vijand:

a. Israël kort voor Kanaän	1. Moab	2. Midian	3. Bileam
b. Gideon	1. Midian	2. Amalek	3. Kinderen van het Oosten
c. Nehemia	1. Sanballat	2. Tobia	3. Gesem

Info presentatie: *ZIJN Boodschap in Daniël*

- Jesaja 11:10-16 beschrijft de verkondiging van de sabbat in de eindtijd, waarop Edom, Moab en de kinderen Ammons zich met Israël verenigen.
- In Daniël 11:41 zijn “Edom, Moab en de eerstelingen van de kinderen Ammons” de eersten uit de gevallen kerken, die zich bij de zondagswet in de USA met Gods volk verenigen.

Deel 9 - De terugkeer van de doden

“En hij zal zijn hand aan de landen leggen, ook zal het land van Egypte niet ontkomen. En hij zal heersen over de verborgen schatten des gouds en des zilvers, en over al de gewenste dingen van Egypte; en die van Libië, en de Moren zullen in zijn gangen wezen.

Daniël 11:42-43

Wij hebben het symbool van de “hand” in de profetie al uitgelegd als een illustratie van een macht die een ander onder zijn heerschappij, zijn invloed of onder zijn controle brengt. De volgorde van de gebeurtenissen in Daniël 11:40-45 worden als volgt voorgesteld: beginnend in vers 40 overstroomd de Noordkoning de Zuidkoning. Zij dringt de landen binnen die ooit onder de heerschappij stonden van de Zuidkoning.

De profetie in vers 40 hebben wij als ineenstorting van de Sovjet-Unie in het jaar 1989 erkent, wat door verenigde inspanning van het pausdom met de Verenigde Staten mogelijk werd. Vers 40 beschrijft een geweldige historische gebeurtenis, die God gebruikt om het startpunt te markeren van de laatste verzen uit Daniël 11 die niet over het hoofd gezien mogen worden. Het rijk van de Zuidkoning wordt weggevaagd.

In Daniël 11:41 kunnen wij zien, aan de hand van de gebruikte symbolen, hoe de Verenigde Staten onder de **geestelijke controle** van het pausdom gebracht wordt. Wij hebben ons reeds met de uitspraken van Ellen White bezig gehouden dat “veel uit de geschiedenis” van Daniël 11 zich zal “herhalen” wanneer de laatste verzen van dit hoofdstuk in vervulling gaan. Enige van deze historische gebeurtenissen hebben te maken met de opkomst van de pauselijke macht, die het begin van de donkere middeleeuwen markeren. De opkomst van het pausdom tot wereldheerschappij was op zich al een herhaling van de geschiedenis. Want ook het **heidense Rome** veroverde **drie geografische gebieden** om de wereldheerschappij te verkrijgen. Zo ook moest het **pausdom drie horens** uitrukken om dit doel te bereiken. Het **moderne Rome** wordt aan ons voorgesteld, wanneer hij **ten eerste** in een vergeldingsslag het koninkrijk van het Zuiden wegveegt – het “rijk” van het atheïsme, dat hem in het jaar 1798 de dodelijke wond toebrengt. De **tweede** hindernis is het “sieraadland” de Verenigde Staten. Na de USA zien wij hoe de **derde** hindernis “Egypte”, het symbool voor de rest van de wereld, onder de geestelijke controle van het pausdom gebracht wordt. Daarmee keert deze definitief op zijn voormalige positie als wereldheerser terug.

“De boeken Daniël en Openbaring zijn voor ons van groot belang en moeten met grote ernst worden bestudeerd.”

Review and Herald, 21 juni 1898.

Zowel het heidense Rome, het pausdom van de donkere middeleeuwen als ook het huidige Rome overwinnen op hun weg naar de troon van de wereldmacht, drie hindernissen. Ondanks deze parallelen is er ook een verschil:

Het heidense Rome veroverde de wereld **letterlijk**, toen het de dapperheid van zijn eigen legers gebruikte. Het pauselijke Rome van de donkere middeleeuwen nam de

troon van de wereld over toen het drie horens **letterlijk** veroverde, maar daarvoor geen eigen legers inzette, maar de militaire macht van zijn bondgenoten. Nadat deze drie horens letterlijk onderworpen waren, begon hij ze geestelijke tot dienstknechten te maken.

Het huidige pausdom “verovert” op **geestelijk** niveau eerst het Zuidelijke Rijk, het sieraadland en tenslotte Egypte, later zullen echter ook zichtbare, letterlijke consequenties volgen.

In Daniël 11:41 raakt de USA onder de controle van het pausdom, en wel dan wanneer de zondagswet wordt uitgevaardigd – het merkteken van de pauselijke autoriteit. In vers 41 wordt op de - symbolisch door de “hand” voorgestelde - onderwerping van de Verenigde Staten alleen nog gezinspeeld, terwijl de mensen geïdentificeerd worden die aan de hand van het pausdom ontkomen.

De laatste hindernis van de Noordkoning

In Daniël 11:42 zien wij hoe de Noordkoning nog eenmaal “zijn hand uitstrekt”. Dit keer heeft hij zijn laatste hindernis in het vizier, “de landen” en wel “het land Egypte”. “Het land Egypte” staat symbolisch voor de wereld en omsluit alle landen van deze wereld.

*“Waarom is het zo moeilijk om een leven van zelfverloochening en deemoed te leiden? Omdat belijdende christenen **de wereld** niet de rug hebben toegekeerd. Dit leven is makkelijker nadat wij gestorven zijn. Maar velen verlangen naar de vleespotten van **Egypte**. Ze willen zich zoveel mogelijk kleden en gedragen als de wereld en toch naar de hemel gaan. Wie zo handelt, probeert op een andere manier binnen te komen. Ze zijn niet door de nauwe poort binnen gegaan en bevinden zich niet op de smalle weg.”*

Testimonies band 1, blz. 131.

*“Ik ben met droefheid vervuld, wanneer ik denk aan de toestand waarin ons volk zich bevindt. Niet de Heere heeft de hemel voor ons gesloten, maar onze eigen gedrag van voortdurende afvalligheid heeft ons van God gescheiden. Trots, hebzucht en liefde **voor de wereld** leven in het hart, zonder angst voor verbanning of veroordeling. ... De gemeente volgt niet meer Christus als hun Leider, maar heeft zich afgekeerd en is steeds verder achteruitgegaan door in de richting van **Egypte** terug te keren. ... Hebben wij niet eerder de vriendschap en goedkeuring **van de wereld** gezocht dan de tegenwoordigheid van Christus en de diepere kennis van Zijn wil?*

Getuigenissen voor de gemeente, blz. 178.

*“Velen nemen niet toe in kracht, omdat ze God niet op Zijn Woord nemen. Ze passen zich aan **de wereld** aan. Iedere dag stellen ze hun tent iets dichterbij **Egypte** op, terwijl ze eigenlijk het hemelse Kanaän een dagmars dichterbij hadden moeten komen.”*

Signs of the Times, 6 maart 1884.

*“De plagen die over **Egypte** kwamen, kort voordat God Zijn volk Israël bevrijdde, zijn van dezelfde aard als de nog verschrikkelijker en uitgebreider oordelen die **de wereld** zullen treffen kort voordat God Zijn volk definitief bevrijdt.*

De Grote Strijd, blz. 580.

*“De Heere, de God van Israël, zal over de afgoden van **deze wereld** gerecht houden, zoals Hij dat ook over de afgoden van **Egypte** gedaan heeft.”*

Manuscript Releases, band 10, blz. 240.

Het verband van de gedeeltes, waarmee wij ons nu bezig houden, maakt duidelijk dat de volgende stap van het pausdom, **na de uitvaardiging van de zondagswet in de Verenigde Staten**, bestaat uit het oprukken tegen de andere landen van de wereld. Deze volgorde wordt ook door de Geest der profetie bevestigd:

*“Wanneer Amerika, het land van de religieuze vrijheid, zich met het pausdom zal verenigen, om gewetensdwang uit te oefenen en de mensen ertoe te brengen een valse sabbat te eren, zullen de inwoners van ieder land ter wereld **ertoe gebracht worden, het voorbeeld van Amerika te volgen.**”*

Testimonies, band 6, blz. 18.

“Andere naties zullen het voorbeeld van de Verenigde Staten volgen. Hoewel de USA de leidende rol overneemt, zal dezelfde crisis in alle delen van de wereld over ons volk uitbreken.”

idem blz.395.

Het is niet alleen Ellen White die met deze volgorde bij de verovering van de wereld door het pausdom komt, maar wij zien dat ook in Openbaring 13. Als eerste vaardigt de USA een nationale zondagswet uit. Figuurlijk uitgedrukt spreken ze “als de draak” en richten voor het beest een beeld op:

“En ik zag een ander beest uit de aarde opkomen, en het had twee hoornen, des Lams [hoornen] gelijk, en het sprak als de draak.”

Openbaring 13:11.

Het woord “spreken” beschrijft symbolisch het handelen van een regering:

“Het “spreken” van een natie is de uitoefening van zijn wetgevende en rechterlijke macht.”

De Grote Strijd, blz. 411.

Het “beeld van het beest” is een beschrijving van een regerende macht die ingezet wordt voor het doorzetten van religieuze dogma’s:

*“Wanneer de kerken van ons land in hun gemeenschappelijke geloofspunten samengaan en de staat voortdurend beïnvloeden hun oordelen door te zetten en hun leringen te ondersteunen, **dan** zal het protestantse Amerika een beeld gemaakt hebben voor de roomse hiërarchie.”*

The Spirit of Prophecy, band 4, blz. 278.

Het spreken als een draak en het oprichten van het beeld van het beest vinden officieel plaats bij de uitvaardiging van de zondagswet. Zonder twijfel zijn er veel afzonderlijke gebeurtenissen op de weg naar dit hoogtepunt van de afval, maar

volgens Openbaring 13:11 zal de USA pas **na** de uitvaardiging van de zondagswet (in de USA) de gehele wereld ertoe dwingen voor het beest een beeld te maken:

“zeggende tot degenen, die op de aarde wonen, dat zij het beest, dat de wond des zwaards had, en [weder] leefde, een beeld zouden maken.”

Openbaring 13:14b.

De wereld zal voor het beest zijn eigen beeld oprichten, en de Verenigde Staten zullen hem volmacht verlenen. Om de wereld voor het beest een beeld te kunnen laten maken, zodat de “verordeningen” van de “kerken” “doorgezet” en “ondersteund” kunnen worden, moet er per definitie een wereldwijd systeem voor handen zijn, zoals bijvoorbeeld de Verenigde Naties.

“En hetzelfde werd [macht] gegeven om het beeld van het beest een geest te geven, opdat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken, dat allen, die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden.”

Openbaring 13:15.

Verleidt door het spiritisme

Wanneer de Verenigde Staten de nationale zondagswet uitvaardigen, spreken ze niet alleen als een draak, maar richten ook voor het beest een beeld op. **Na** deze actie zal het “sieraadland”; de Verenigde Staten de gehele wereld door de spirituele macht verleiden, die al in de geschiedenis van Egypte een dergelijke grote rol heeft gespeeld.

*“Mijn aandacht werd op de geschiedenis van de kinderen van Israël **in Egypte** gericht. Ik zag: Toen God door Mozes voor de Farao Zijn werken liet zien, verschenen de tovenaars en beweerden dat ze hetzelfde konden doen. Ik zag, dat nu in **de wereld** en in de belijdende kerken **dezelfde werken** plaatsvinden, gelijk aan de activiteiten van de tovenaars in Egypte in de oudheid.”*

Manuscript Release, band 19, blz. 129-130.

Door deze misleiding wordt de gehele wereld ertoe gebracht het pausdom te aanbidden:

“En verleidt degenen, die op de aarde wonen, door de tekenen, die aan hetzelfde te doen gegeven zijn in de tegenwoordigheid van het beest;

Openbaring 13:14a.

De door Johannes beschreven geestelijke afhankelijkheid wordt in Daniël 11 vers 42 weergegeven, waar de Noordkoning zijn “hand” naar de landen van Egypte uitstrekt. Wanneer de Verenigde Staten “de aarde en die daarop wonen, ertoe zal brengen het eerste beest te aanbidden, waarvan de dodelijke wond genezen is” (Openbaring 13:12), dan aanbidt de wereld in werkelijkheid satan. Want “het beest” aanbidden betekent, “de draak aanbidden, die het beest zijn volmacht gegeven heeft.”

*“**Satan verklaarde** vol trots en arrogantie **zich zelf tot rechtmatige en blijvende heerser van de wereld**, tot eigenaar van al haar rijkdommen en heerlijkheid. Hij maakt aanspraak op de huldiging van iedereen die haar bewoonden, alsof hij de schepper van de wereld was met alles wat erin is.”*

Review and Herald, 1 september 1874.

“Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o morgenster, gij zoon des dageraads! [hoe] zijt gij ter aarde nedergehouden, gij, die de heidenen krenkte! En zeide in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen; en ik zal mij zetten op den berg der samenkomst aan de zijden van het noorden. Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden.”

Jesaja 14:12-14.

“Sinds zijn val werkt satan er ononderbroken aan zich als heerser op de troon van deze wereld te plaatsen.”

Review and Herald, 9 maart 1886.

De twee klassen in de wereld

Nadat Johannes van hen “die op de aarde wonen” gesproken heeft en die “voor het beest een beeld gemaakt hebben”, stelt hij in Openbaring 13:16 vast, dat door dit beeld “alle” mensen meegeslept worden. De gehele wereld zal de Verenigde Staten volgen. Johannes deelt ze op in twee klassen: “de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de diens knechten”. Ook Daniël deelt de wereld op in “arm en rijk”. Het oude Egypte had twee buurlanden met een interessante geschiedenis.

De Libiërs ten westen van Egypte, leefden aan de rand van de woestijn, waardoor ze nooit de kans hadden om welvarend te kunnen zijn. Door hun hele geschiedenis hadden ze hun oog op Egypte en het vruchtbare Nijldal laten vallen. Meerdere keren probeerden ze Egypte binnen te dringen, maar werden echter iedere keer terug gedreven. Egypte staat symbool voor de gehele wereld, terwijl de Libiërs een beeld vormen van wat wij nu **de derde wereld** noemen. **Libië staat voor de arme, onbevoorrechte en onderdrukte landen** die zo graag deel zou hebben aan de welstand van de rijke westerse wereld.

Het oude **Ethiopië** (Moren SV) omsloot niet allen Nubië maar ook het deel van West-Arabië, dat aan de rode zee grenst. De Egyptenaren benijden Ethiopië om de goudmijnen in hun bergen en om hun rijkdom aan vee, ivoor, dierhuiden en ebbehout. Bovendien kwamen producten vanuit Zuid-Afrika alleen door handelaren uit Ethiopië naar Egypte. Alle rijkdommen van Egypte waren eerst door de handen van bekwaame Ethiopische handelaren gegaan. Zoals het **moderne Egypte** een beeld is voor de wereld en **Libië de derde wereldlanden voorstelt, zo vertegenwoordigt Ethiopië (Moren SV) dat deel van de wereld die door de rijkste staten gevormd wordt.**

Daniël stelt hier met betrekking tot de profetie van Johannes een verband samen, wanneer hij het pausdom als die macht voorstelt die de gehele wereld onder controle heeft: De kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de diens knechten – **dus Libië en Ethiopië.**

(zie Daniël 11:43; Openbaring 13:16).

“Naarmate wij het einde van de wereldgeschiedenis naderen, eisen de profetieën van Daniël onze bijzondere aandacht, omdat ze betrekking hebben op de tijd waarin wij

nu leven. De boodschappen van het laatste boek van het Nieuwe Testament moeten hiermee worden verbonden.”

Profeten en Koningen blz. 335.

Daniël voegt hier nog aan toe, dat de Libiërs en de Ethiopiërs **tot zijn gevolg** behoren. (zie Daniël 11:43). (King James Versie: at his steps – in zijn gangen wezen).

“Gangen (steps) – Strong-nr.4703: van 6805; gang; figuurlijk: begeleiding, kameraadschap, gemeenschap: - gaan, stappen.

Strong-nr. 6805: basis; schrijden, bijv. regelmatig stappen; (naar boven) bestijgen; (langs) **marcheren;** (onder en oorzaak en gevolg) slingeren, zich in of op iets storten: - brengen, gaan, (door)marcheren, overrompelen.” – Strong’s Exhaustive Concordance.

Om tot het gevolg van de Noordkoning te horen, betekent dus, met hem te marcheren, terwijl hij de hele wereld *overrompelt*. Johannes doet de uitspraak dat het tweede beest “de aarde en hen die daarop wonen” zover brengt, “dat zij het eerste beest aanbidden”

(Openbaring 13:12).

In het boek *Keys of His Blood* van Malachi Martin vinden wij een interessante uitspraak. Martin is een insider van het Vaticaan, die veel boeken over het katholicisme geschreven heeft. In *Keys of His Blood* beschrijft Martin uitvoerig waarom hij gelooft dat het pausdom de troon van de wereldheerschappij zal bestijgen. Malachi Martin heeft het in zijn boek over de structuren van de landen in deze wereld. Hij beschrijft uitvoerig welk zicht de paus daarop heeft. Hier zijn citaten uit *Keys of His Blood*, die laten zien hoe een “**wereldkaart van nu**” door de paus getekend zou worden:

“Kort gezegd, deze actuele “wereldkaart van schande” zou een grafische afdruk der gruwel zijn, wat wij inmiddels als de splitsing van de wereld in Noord en Zuid beschrijven, wat – duidelijker uitgedrukt – niets anders betekent als een onderverdeling van gehele naties of bepaalde bevolkingsgroepen in rijk en arm ...

*Het is juist deze kaart van schande, die paus Johannes Paulus II de wereld voorhoudt bij zijn ethische inschatting van de geopolitieke verhoudingen, die over onze toekomst beslissen ... Op de moderne wereldkaart van schande, waar Johannes Paulus zoveel aandacht aan geeft, zijn Noord en Zuid geen juiste geografische begrippen. In plaats daarvan laten ze wereldwijde scheidingslijnen zien, waar niet alleen de huidige naties, maar ook de bevolkingslagen binnen een natie als **rijk en arm** in onderverdeeld kunnen worden. ... De ethische inschatting van Johannes Paulus in Noord en Zuid is eenvoudig en begrijpelijk, of men ze nu op de Verenigde Staten of op de wereld in zijn geheel betreft. Hij stelt met nadruk vast dat in een naar morele maatstaven gereguleerde maatschappij de rijken niet rijker moeten worden, zolang de armen armer worden.”*

Keys of His Blood, Malachi Martin, blz. 163-164 en 171.

Egypte zal niet ontkomen

In Daniël 11:42 representeert “Egypte” de gehele wereld, die uit vele landen bestaat, en die volgens Daniël niet zullen ontkomen. Het woord, dat hier met “ontkomen” is vertaald, verschilt van het woord “ontkomen” dat in het vorige vers is gebruikt. In het vorige vers werd de voorstelling tot uitdrukking gebracht, dat men gered werd, indien men aan de hand, dien men voordien vasthield, ontglipt. Het woord **ontkomen** in vers 42 daarentegen heeft meer de betekenis van: Geen ontsnapping of geen bevrijding vinden uit de ijzeren greep van Rome.

“**ontkomen** – Strong-nr. 6413: vrouwelijke vorm van 6412; bevrijding; concreet: een ontsnapt deel; - bevrijding, ontvluchten, over blijven.

Strong-nr. 6412 een vluchteling: - (die, welke) ontsnappen of ontsnapt zijn, de vluchtende.” *Strong’s Concordance*.

In vers 41 vaardigen de Verenigde Staten de zondagswet uit, spreken als een draak en richten voor het beest een beeld op. Daarbij zullen veel **mensen** onderworpen worden – **niet vele landen**. Daarna zal de wereld het voorbeeld van de Verenigde Staten volgen en vele **landen**, om precies te zijn **alle landen van de wereld**, zullen onderworpen worden, terwijl ze als aanhang van het pausdom mee marcheren.

Vers 42 stelt ons de paus voor hoe hij de wereld door een eed op één lijn krijgt. Wij zien daar **de overwinning van de derde hindernis, waardoor de paus definitief de troon kan bestijgen van de wereldheerschappij**. Precies op dit moment is de Noordkoning niet meer alleen kerk, maar hij is op zijn positie als alles overheersende geopolitieke macht terug gekeerd. Deze positie als autoriteit was hem in Daniël 11: 40 afgenomen, toen de Zuidkoning met hem “samen stootte” in het jaar 1798. De dodelijke wond zal volledig genezen zijn, wanneer het pausdom zijn hand naar de wereld en zijn landen uitstrekt en ze hem daarop de “controle” over de wereldeconomie zullen overdragen. Wij weten dat het pausdom deze controle over de wereldeconomie zal verkrijgen, want Johannes zegt ons, “dat niemand kopen of verkopen kan, dan alleen diegene die het merkteken heeft of de naam of het getal van zijn naam” (Openbaring 13:17). Daniël legt een verband met de profetie van Johannes wanneer hij van de Noordkoning zegt, dat hij op deze tijd “zal heersen over de verborgen schatten des gouds en des zilvers, en over al de gewenste dingen van Egypte;”

(Daniël 11:43a).

Daniël gebruikt Egypte om het scenario van deze eindtijdgebeurtenissen uit te beelden. Hij gebruikt Egypte als symbool voor de wereld, maar gelijktijdig ook Egypte’s buurlanden uit de oudheid, om de verdeling van de wereld in rijk en arm, vrijen en dienstknechten te verduidelijken. De geschiedenis van het oude Egypte wijst op de spiritistische invloed die de wereld zal verleiden en gevangen nemen, zodat ze deze dwaalleringen aannemen. Wij hoeven er alleen aan te denken hoe de Egyptische tovenaars en magiërs de plagen van God weerstonden. De geschiedenis van Egypte biedt bovendien het perfecte scenario om de definitieve bevrijding van Gods volk te begrijpen, uitgebeeld door het oversteken van de Rode Zee. Wanneer wij Egypte als

beeld voor de wereld zien, dan krijgen wij daardoor nog meer informatie die in onze tijd een rol zal spelen.

Afval voert naar ondergang

Wij zien hoe het pausdom “zal heersen over de verborgen schatten des gouds en des zilvers, en over al de gewenste dingen van Egypte” (Daniël 11:43a). In Daniël 11:41 vaardigen de Verenigde Staten de nationale zondagswet uit en begint daarmee gelijktijdig zijn gemeenschappelijke “mars” met het pausdom.

Op dit tijdstip zal de wet van oorzaak en gevolg in steeds sterkere mate zijn uitwerking op het milieu van onze aarde hebben.

*“Met **snelle schreden** naderen wij deze tijd. Wanneer de protestantse kerken zich met de staatkundige macht verenigen zullen, om een valse religie te ondersteunen omdat ze tegen dat strijden, waar hun voorouders de heftigste vervolgingen voor hebben moeten lijden, wanneer de staat zijn macht zal inzetten om deze wet af te dwingen en de leringen van de kerken zal ondersteunen – dan zal het protestantse Amerika voor het pausdom een beeld hebben opgericht, en er zal een nationale afval plaatsvinden die alleen kan eindigen in nationale ondergang.”*

Signs of the Times, 22 maart 1910.

Wanneer de USA en daarna de gehele wereld de weerstand tegen God wettelijk ondersteunen en afdwingen, zullen op iedere stap die van de waarheid wegleidt, oordelen in steeds grotere aantallen en toenemende verwoestende uitwerkingen volgen.

*“Rooms-katholieke principes zullen onder de toezicht en bescherming van de staat worden gebracht. **Op deze nationale afval zal spoedig een nationale ondergang volgen.**”*

Last Day Events, blz. 134.

Iedere stap in de richting van de afval zal meer verwoesting over de wereld brengen. Wanneer Daniël beschrijft hoe de Noordkoning de hand uitstrekt naar Egypte en de landen van de wereld (Daniel 11:42), dan heeft de afval al bijna zijn definitieve hoogtepunt bereikt. Op die tijd zullen de oordelen van God de aarde ongeremd teisteren, terwijl Gods Geest zich terugtrekt van deze wereld en de rebellie van de mensen bijna volledig zijn hoogtepunt bereikt heeft. Onder deze voorwaarden zullen de mensen in de wereld zeker naar een redder uitkijken, die hen de terugkeer van aardse welstand belooft. Wij kunnen ons in deze situatie levendig voorstellen hoe de paus van Rome een vertwijfelde bevolking vredesbeloften toezegt. Deze crisissituatie vindt een parallel in de geschiedenis van de Egyptische plagen.

*“Maar **Egypte was door de plagen bijna verwoest**, voordat Farao zich bereidt verklaarde om naar de grote IK BEN te luisteren. Hij verhardde in zijn starheid, tot Egypte volledig verwoest was en de Egyptenaren, vanaf de nederigste slaaf tot aan de koning op zijn troon, op de dode lichamen van hun eerstgeborenen neerkeken.”*

Review and Herald, 23 april 1901.

Door de aanblik op deze algemene verwoesting waren de bewoners van Egypte met panische schrik vervuld en meer dan gewillig hun “schatten van goud en van zilver en al de gewenste dingen” af te geven.

“De Egyptenaren waren verrijkt door de arbeid die ze onrechtmatig van de Israëlieten hadden geëist. Toen deze hun woonplaats wilden verlaten was het niet meer dan terecht en redelijk dat ze voor hun moeizame jaren loon opeisten. Waardevolle voorwerpen mochten ze vragen die ze makkelijk konden meenemen. God zelf zou er voor zorgen dat de Egyptenaren stoutmoedig waren. De machtige wonderen die voor hun bevrijding bewerkstelligd zouden worden, zouden ervoor zorgen dat de onderdrukkers met schrik werden vervuld, zodat ze aan het verzoek van de slaven zouden voldoen.”

Patriarchen en Profeten, blz. 221.

Wanneer de mensen met de verwoestende oordelen van God worden geconfronteerd, wanneer de wereld in zijn afval van God het pausdom de controle overgegeven heeft, zullen de toestanden in de wereld de mensheid met een dermate schrik vervullen, dat de mensen zonder aarzelen hun economische voorrechten tegen valse vredesbeloften zullen inruilen. De geschiedenis van Egypte geeft ons werkelijk diepe inzichten om Daniël 11:42-43 te begrijpen.

Samenvatting

- “Egypte” is een symbool voor de wereld.
- Nadat het pausdom de USA onder zijn controle heeft gebracht, breidt het zich in Daniël 11:42 naar de gehele wereld uit. Deze volgorde komt overeen met Openbaring 13, waar de zondagswet eerst in de USA en dan in de gehele wereld uitgevaardigd wordt.
- In Openbaring 13:13-14 verleidt de USA de gehele wereld door “grote tekenen” van het spiritisme, zodat Gods strafdelen niet worden erkend. Dat komt overeen met de verleidingen in Egypte door de tovenaars van de Farao, die Gods plagen verloochenden.
- Daniël 11:43 verdeelt de wereld aan de hand van de symbolen “Libië en Ethiopië” in arm en rijk. Dat komt overeen met de verdeling van de mensheid in Openbaring 13:16, waar “de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de dienstknechten” het merkteken van het beest aannemen.
- Rijk en arm cq. Noord en Zuid is de onderverdeling van de wereld vanuit het zicht van de paus (Malachi Martin, *the Keys of His Blood*, blz. 163 en 171)
- In Daniël 11:43 zijn de mensen door de toenemende strafdelen van God bereid de paus wereldwijd de controle over de financiën over te dragen, omdat ze hopen dat hij de wereldvrede opnieuw kan herstellen. Dat komt overeen met Egypte, dat door de plagen van God bereid was de kostbaarheden terug te geven, om de vrede in het land te herstellen.
- Met de verovering van Egypte heeft het pausdom de verloren wereldheerschappij opnieuw verkregen en is zijn dodelijke wond genezen.

Deel 10 -Schrikbarende geruchten

“Maar de geruchten van het Oosten en van het Noorden zullen hem verschrikken; daarom zal hij uittrekken met grote grimmigheid om velen te verdelgen en te verbannen.”

Daniël 11:44.

Hetzelfde woord dat hier in vers 44 met verschrikken is vertaald, wordt ook in Daniël 5:6 en 9 gebruikt, waar het ook met verschrikken, (verontruste of ontstelde NBG) vertaald is:

*“Toen veranderde zich de glans des konings, en zijn gedachten **verschrikten** hem; en de banden zijner lendenen werden los, en zijn knieën stieten tegen elkander aan. ... Toen **verschrikte** de koning Belsazar zeer, en zijn glans werd aan hem veranderd, en zijn geweldigen werden verbaasd.’*

Strong's concordantie definieert dit woord in de eerste plaats met *innerlijk sidderen* of *plotseling opschrikken, in beroering brengen, verstoort zijn* of *vrezen*. De Noordkoning in Daniël 11:44 wordt met een boodschap geconfronteerd die bij hem een zelfde reactie uitlokt als bij Belsazar, toen het geheimzinnige schrift aan de wand verscheen.

De “geruchten” staan voor een boodschap die de Noordkoning ten diepste in beroering brengt. De sleutel tot deze boodschap die hem zo laat schrikken en in woede doet ontbranden, vinden wij in de profetische betekenis van de symbolen Oost en Noord. Deze windrichtingen hebben met Christus te maken. **Het Oosten staat voor de wederkomst van Christus; het Noorden is de windrichting waar de vijanden van Gods volk hun aanval uitvoeren**, wanneer ze door God als werktuigen van Zijn strafoordeel tegen het afvallige Israël gebruikt worden. **Het Noorden symboliseert dus een oordeelsboodschap.**

“In het oosten verschijnt een kleine zwarte wolk, ongeveer half zo groot als eens mans hand. Het is de wolk, die de Heiland omringt en die vanuit de verte in duisternis schijnt gehuld. Gods volk weet dat dit het teken is van de Zoon des mensen.”

De Grote Strijd, blz. 590.

*“Het woord, dat tot Jeremia geschied is over het ganse volk van Juda, in het vierde jaar van Jojakim, zoon van Josia, koning van Juda (dit was het eerste jaar van Nebukadnezar, koning van Babel); Hetwelk de profeet Jeremia gesproken heeft tot het ganse volk van Juda, en tot al de inwoners van Jeruzalem, zeggende: ... Ziet, Ik zal zenden, en nemen alle geslachten **van het noorden**, spreekt de HEERE; en tot Nebukadnezar, den koning van Babel, Mijn knecht; en **zal ze brengen over dit land**, en over de inwoners van hetzelve, en over al deze volken rondom; en Ik zal ze verbannen, en zal ze stellen tot een ontzetting, en tot een aanfluiting, en tot eeuwige woestheden.”*

Jeremia 25; 1-2,9.

“Hij, die Zijn gemeente voorgaat en het lot van de naties stuurt, leidt ook het laatste grote werk dat in deze wereld moet geschieden. Zijn engelen geeft Hij de opdracht,

Zijn oordelen uit te voeren. *Predikers, ontwaakt! Grijp de ernst van de situatie aan! Het werk van het oordeel begint bij het heiligdom. “En ziet, zes mannen kwamen van den weg der Hoge poort, die gekeerd is naar het noorden, en elkeen met zijn verpletterend wapen in zijn hand; en een man in het midden van hen was met linnen bekleed, en een schrijversinktkoker was aan zijn lenden; en zij kwamen in, en stonden bij het koperen altaar.” (zie Ezechiël 9:2-10). De opdracht luidt: “Doodt ouden, jongelingen en maagden, en kinderkens en vrouwen, tot verdervens toe; maar genaakt aan niemand, op denwelken het teken is, en begint bij Mijn heiligdom. En zij begonnen bij de oude mannen, die voor het huis waren.” God zegt: “Ik zal hun weg op hun hoofd geven!”*

Testimonies to Ministers, blz. 431-432.

De begrippen Noord en Oost staan niet alleen voor oordeelsboodschappen en voor de wederkomst van Christus, maar ze representeren ook Christus zelf.

*“Wie heeft van den **opgang** dien rechtvaardige verwekt? heeft hem geroepen op zijn voet? (King James Versie: **de rechtvaardige uit het oosten**). De heidenen voor zijn aangezicht gegeven, en gemaakt, dat hij [over] koningen heerste? heeft ze zijn zwaard gegeven als stof, zijn boog als een voortgedreven stoppel? ... “Ik verwek [een] van het **noorden**, en hij zal opkomen **van den opgang der zon**; hij zal Mijn naam aanroepen; en hij zal komen [over] de overheden als [over] leem, en gelijk een pottenbakker het slijk treedt. Wie heeft [wat] verkondigd van den beginne aan, dat wij het weten mogen, of van te voren, dat wij zeggen mogen: Hij is rechtvaardig; maar er is niemand, die het verkondigt, ook niemand, die [wat] horen doet, ook niemand, die ulieder woorden hoort. [Ik], de Eerste [zeg] tot Sion: Zie, zie [ze] [daar]! en tot Jeruzalem; Ik zal een blijden boodschapper geven. (King James Versie: good **tidings** = **blijde boodschap**).”*

Jesaja 41: 2, 25-27.

Dit deel uit Jesaja laat Christus zien als Degene, **Die van het Oosten en van het Noorden geroepen wordt. Hier gaat het om de boodschap van de gerechtigheid van Christus** (gerechtigheid door geloof). Het is de laatste boodschap van genade aan een stervende wereld – de boodschap van het karakter van Christus. Zie Lessen uit het Leven van alle dag, blz. 257. In Daniël 11:44 is dezelfde boodschap “blijde boodschap” (King James Versie: tidings; SV geruchten) bedoeld als in Jesaja 41. Zo ook is in Jesaja 61 sprake van dezelfde “blijde boodschap”, die Christus aankondigt bij het begin van Zijn dienst hier op aarde:

“De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de Heere Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis; Om uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN, en den dag der wraak onzes Gods; om alle treurigen te troosten;”

Jesaja 61:1-2.

Het verschil tussen het gebruikte begrip in Daniël 11:44 en de boodschap van Christus gedurende Zijn tijd hier op aarde, bestaat daarin dat in Christus’ tijd “de dag der wrake onzer God” nog niet aangebroken was. De erkenning dat deze boodschap

(tidings) van Daniël 11:44 met “wraak” was verbonden, laat de Noordkoning van angst sidderen.

De “blijde boodschap” van de gerechtigheid van Christus (gerechtigheid door geloof), wordt ook altijd met een uitgieten van Zijn Geest begeleidt:

*“Wat was het resultaat van de uitstorting van de Geest op de Pinksterdag? **De blijde boodschap van een opgestane Verlosser** werd naar de uiterste delen van de toen bewoonde wereld gedragen.”*

Van Jeruzalem tot Rome, blz. 35.

Deze blijde boodschap zal spoedig nog één keer worden verkondigd. Deze keer gaat het in de eerste plaats niet om de “opgestane Verlosser”, maar om de wederkomst van Christus en de afsluiting van het oordeel dat aan deze “dag der wraak des Heeren” voorafgaat (Jesaja 34:8). De machten die met de Noordkoning zijn verbonden zullen op deze boodschap met angst en grimmigheid reageren.

Daniël 11:40-43 schildert het toebrengen van de dodelijke wond in 1798, daarna volgt de beschrijving in drie stappen van de terugkeer van het pausdom in zijn vroegere machtspositie. Ten eerste oefent hij een vergeldingsslag uit tegen de machten van de Zuidkoning, dan dringt hij het “sieraadland”, de Verenigde Staten, binnen. Daarna maakt hij alle landen ter wereld, gesymboliseerd door “Egypte” van hem afhankelijk. Nadat deze drie hindernissen overwonnen zijn, wordt beschreven hoe de Noordkoning de financiën van de gehele wereld onder zijn controle brengt, waarmee het pausdom volledig op zijn positie terug gekeerd zal zijn, die hij gedurende de 1260 jaren van pauselijke overheersing had.

Na de beschrijving van al deze gebeurtenissen vestigt Daniël in vers 44 onze aandacht op de laatste strijd tussen het pausdom en de Goddelijke machten. De verzegeling van Gods volk begint in vers 41, wanneer de zondagswet in de Verenigde Staten uitgevaardigd wordt. De boodschap die met deze verzegeling verbonden is, wordt pas in vers 44 uitgesproken, waarbij op hetzelfde moment de reactie van satan op deze boodschap beschreven wordt. De verzegelingboodschap is de boodschap uit het Oosten, de drievoudige engelenboodschap:

“En ik zag een anderen engel opkomen van den opgang der zon, hebbende het zegel des levenden Gods; en hij riep met een grote stem tot de vier engelen, welke [macht] gegeven was de aarde en de zee te beschadigen, Zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden.”

Openbaring 7:2-3.

*“Toen zag ik **de derde engel**. Mijn begeleidende engel sprak: “Zijn werk is vreselijk. Zijn zending is schrikwekkend. Hij is de engel die de tarwe van het onkruid moet scheiden en de tarwe voor de hemelse schuur moet **verzegelen** of samenbinden. Deze dingen moeten al onze gedachten boeien en onze onverdeelde aandacht prikkelen.”*

Eerste geschriften, blz. 135-136.

Door de boodschap van de derde engel wordt eerst de gemeente beproefd – en dan de rest van de wereld. **Het is de boodschap die de Noordkoning in woede doet ontbranden.**

*“Zodra de drievoudige engelenboodschap is afgesloten, is er een einde gekomen aan de genade van Christus voor de zondige bewoners van deze wereld. Gods volk heeft zijn taak volbracht; ze hebben de “late regen”, “de verkoeling van het aangezicht des Heeren” ontvangen en zijn op de aanstaande zware ure voorbereidt. Engelen in de hemel haastten zich heen en weer. Een engel die van de aarde terugkeert, verkondigt dat zijn werk gedaan is; **de laatste toets** is over de wereld gegaan, en allen, die trouw zijn gebleven aan Gods voorschriften hebben “het zegel van de levende God” ontvangen. Dan beëindigt Jezus Zijn middelaarschap in het hemelse Heiligdom. Hij heft Zijn handen op en spreekt met luide stem: “het is volbracht!” en alle engelen zetten hun kronen af, wanneer Hij plechtig aankondigt: “Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde; en die rechtvaardig is, dat hij nog gerechtvaardigd worde; en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde.” Over ieder geval is de beslissing gevallen ten leven of ten dode. Christus heeft Zijn volk verlost en haar zonden uitgedelgd. De volheid van het getal is bereikt; “Het koningschap, de macht en de grootheid onder de ganse hemel” zullen aan de erfgenamen van het Heil gegeven worden en Jezus zal voortaan als Koning der koningen en Heer der heren regeren.*

*Wanneer Hij het Heiligdom verlaat, ligt er duisternis over de bewoners der aarde. In deze verschrikkelijke tijd moeten de rechtvaardigen zonder middelaar voor een heilige God leven. **De macht die de goddelozen tegenhield, is verdwenen, en satan heerst onbeperkt over de onboetvaardigen.** Aan Gods geduld is een einde gekomen. De wereld heeft Zijn genade verworpen, Zijn liefde veracht en zijn wet met voeten getreden. De goddelozen hebben de grenzen van hun genadetijd overschreden; de Geest van God, waaraan ze hardnekkig weerstand boden, is definitief van hen teruggetrokken. Nu ze niet meer door de Goddelijke genade worden beschermt, zijn ze zonder bescherming aan de boze overgeleverd. Satan zal dan de bewoners van deze aarde in een laatste grote verdrukking storten. Wanneer de engelen niet meer de grimmige stormen van menselijke hartstochten in toom houden, worden alle machten van de strijd ontketend. De gehele wereld wordt betrokken in een verschrikkelijke verwoesting, die nog erger is als datgene dat ooit over het oude Jeruzalem uitbrak. Eén enkele engel doodde alle eerstgeborenen van Egypte en dompelde daardoor het land in rouw. Toen David tegen Gods gebod inging toen hij het volk telde, veroorzaakte één engel een verschrikkelijke ramp waardoor hij voor zijn zonde werd gestraft. Dezelfde vernietigende macht, die door heilige engelen werd uitgeoefend op Gods bevel, zullen door de boze engelen worden uitgeoefend als Hij het toelaat. Er staan nu krachten klaar die op Gods toestemming wachten, om overal verwoesting aan te richten.*

*Degene die Gods wetten eren, worden beschuldigd deze oordelen over de wereld gebracht te hebben. Zij worden aangezien als de oorzaak van alle strijd en bloedvergieten onder de mensen, zo ook voor de verschrikkelijke natuurrampen die de aarde met verdriet vervullen. **De kracht waarmee de laatste waarschuwingsboodschap wordt begeleid, leidt tot grote woede bij de goddelozen; hun toorn is ontbrand tegen allen die de boodschap hebben aangenomen en satan zal die geest van haat en vervolging nog aanwakkeren...***

Omdat de sabbat in de gehele christelijke wereld tot een bijzonder strijdpunt is geworden en staat en kerk samenwerken om de zondagsviering verplicht te stellen, wordt de hardnekkige weigering van een kleine minderheid, om deze eisen op te volgen, tot doel van algemene vloek gemaakt. Men zal beweren dat een groepje dat zich tegen een inzet van de kerk en tegen een wet van de staat verzet, niet hoeft te worden geduld; dat het beter is dat zij lijden dan dat het hele land in verwarring en wetteloosheid wordt gestort. Dezelfde bewering werd meer dan 1800 jaren geleden door de “oversten van het volk” Israël tegen Christus aangevoerd (Handelingen 4:8). De sluwe Kajafas zei: “het is beter dat één mens sterft voor het volk, dan dat het hele volk verloren gaat” (Johannes 11:50). Dit argument zal de doorslag geven, en tenslotte zal tegen allen die de sabbat van het vierde gebod heiligen, een decreet worden uitgevaardigd waarin ze verklaren dat ze de zwaarste straf verdienen en men geeft de bevolking de vrijheid ze na een bepaalde tijd te mogen doden. Het katholicisme in de oude wereld en het afgefallen protestantisme in de nieuwe wereld zullen op dezelfde manier de mensen aanpakken die Gods geboden eren. Dan zal Gods volk een tijd van verdrukking en ellende meemaken, die door de profeet Jeremia als een tijd van Jacobs benauwdheid wordt beschreven: “Want zo zegt de HEERE: Wij horen een stem der verschrikking; er is vrees en geen vrede. ... Waarom zie Ik [dan] eens iegelijken ... alle aangezichten veranderd in bleekheid? O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jacob; nog zal hij daaruit verlost worden.” (Jeremia 30:5-7).”

De Grote Strijd, blz. 567-569.

De verkondiging van de boodschap van de luide roep wordt na het uitvaardigen van de nationale zondagswet met volmacht tot spoed aangemaand. Vanaf dit tijdstip zullen de vervolgingen steeds heftiger worden – tenslotte zullen er ook martelaren zijn:

*“Wanneer dit grootse werk met betrekking tot deze discussie plaats zal vinden, **vlak voor de laatste strijd**, zullen velen in de gevangenis geworpen worden, ze zullen uit de steden en dorpen voor hun leven vluchten, ze geven **hun leven** voor Christus’ zaak en zullen het voor de verdediging van de waarheid **met de martelaarsdood moeten bezegelen.**”*

Maranatha, blz. 199.

*“De gehele wereld zal vijandig staan tegenover de Zevende Dags Adventisten, omdat ze weigeren het pausdom de huldiging te geven, door de instelling van deze antichristelijke macht, de zondag, niet te willen eren. Het is het doel van satan, ze **volledig van de aardbodem uit te roeien**, zodat zijn opperheerschappij niet betwijfeld kan worden.”*

Review and Herald, 22 augustus 1893.

De levendigste voorstelling

*“De tijd van benauwdheid en angst die voor ons ligt, zal een geloof van ons eisen dat moeite, uitstel en honger kan verdragen, een geloof dat niet wankelt, ook als het zwaar wordt beproefd. De genadetijd wordt ons gegeven om ons op deze tijd voor te bereiden. ... Een tijd van benauwdheid “als er niet geweest is (Daniël 12:1), zal spoedig over ons uitbreken. Wij hebben dan een ervaring nodig die wij nu nog niet bezitten en waar velen nu onverschillig tegenover staan. Het is vaak zo dat de benauwdheid groter lijkt dan ze in werkelijkheid is; **dit is echter niet het geval bij de***

crisis die voor ons ligt. De levendigste voorstelling kan de grootte van de vuurproef niet beoordelen.

De Grote Strijd, blz. 573- 574.

*“Ik werd op de tijd gewezen, wanneer de drievoudige engelen boodschap haar einde bereikt. **De kracht Gods rustte op Zijn volk**; ze hadden hun werk volbracht, en waren bereid voor het zware uur van beproeving die voor hen lag. Ze hadden de spade regen of de verkoeling voor het aangezicht des Heeren ontvangen, en het levende getuigenis leefde opnieuw op. De laatste grote waarschuwing was overal doorgedrongen en **had de bewoners der aarde, die de boodschap niet wilden aannemen, opgewonden en in woede doen ontbranden.**”*

Eerste Geschriften, blz. 334.

Daniël 11:45 beschrijft hoe de Noordkoning, Gods gemeente en de bewoners van de aarde tegenover elkaar staan, wanneer de genadetijd ten einde loopt. De Noordkoning heeft geprobeerd de boodschap van de luide roep tegen te houden. De “berg des heiligen sieraads”, Gods gemeente, heeft de laatste waarschuwingsboodschap verkondigd. De naties, volken en talen in de wereld, die de ontvangers van deze laatste boodschap waren, worden als “zeeën” omschreven. De Noordkoning probeert de verkondiging van deze boodschap te verhinderen, door zich tussen de verkondigers en de ontvangers te plaatsen. Dit laatste vers beschrijft zo te zeggen de opstelling van de partijen bij de laatste strijd in het dal Megiddo.(Armageddon)

Samenvatting

- Het schrikken van de Noordkoning in Daniël 11:44 op de berichten uit het Noorden en het Oosten komt overeen met de reactie van Belsazar in Daniël 5:6,9 op de hand aan de wand.
- Het Oosten staat voor de wederkomst van Christus en de verzegeling.
- Het Noorden staat voor het oordeel Gods.
- In Jesaja 41 staan het Noorden en het Oosten voor Christus en Zijn gerechtigheid (gerechtigheid door geloof).
- De berichten uit het Noorden en het Oosten staan voor de wereldwijde verkondiging van de drievoudige engelenboodschap door Gods volk, welke de rechtvaardiging door geloof inhoudt, de waarschuwing voor het merkteken van het beest, de wederkomst van Christus en het dreigende oordeel van God voor de overtreders.
- Deze discussie en vervolging zullen een nog nooit vertoonde omvang bereiken yot aan de marteldood toe.

Deel 11 - Niemand zal hem helpen

“En hij zal de tenten van zijn paleis planten tussen de zeeën aan den berg des heiligen sieraads; en hij zal tot zijn einde komen, en zal geen helper hebben.” – Daniël 11:45.

De zo even aangehaalde tekst beschrijft waar de Noordkoning zijn einde zal vinden. De King James versie impliceert hier dat de Noordkoning **op** de berg des heiligen sieraads is, andere vertalingen, zo ook de hierboven geciteerde versie, geven dit deel zo weer, dat het pausdom zijn tenten **tussen** de zeeën en de berg des heiligen sieraads plant. Naast de verschillende Engelse vertalingen, die deze passage met dezelfde betekenis weergeven, kunnen wij ook bijvoorbeeld de NBG vertaling aanvoeren:

*“Hij zal zijn staatsietenten opslaan **tussen** de zee **en** de berg van het heilig Sieraad, maar dan komt hij aan zijn einde, zonder dat iemand hem helpt.”*

Daniël 11:45 (NBG).

De berg des heiligen sieraads stelt in het volgende Bijbelvers de gemeente van God voor:

*“En het zal geschieden **in het laatste der dagen**, dat de berg van **het huis des HEEREN** zal vastgesteld zijn op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot dienzelven zullen alle heidenen toevloeien. En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan **tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jacobs**, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem.”*

Jesaja 2:2-3.

De zeeën zijn een “beeld” voor de volken in de wereld:

*“En hij zeide tot mij: De wateren, die gij gezien hebt, waar de hoer zit, **zijn volken, en scharen, en natiën, en tongen.**”*

Openbaring 17:15.

Eén van de vragen die het meest gesteld wordt in samenhang met Daniël 11:40-45, betreft deze “berg des heiligen sieraads” van vers 45. De vraag luidt dan, of dit niet hetzelfde voorstelt als het “sieraadland” in vers 41. Wij zullen deze beide beelden vergelijken. Beide symbolen hebben hetzelfde bijvoeglijke naamwoord, dat met “sieraad” vertaald is. Als wij echter deze eigenschap weglaten, zien wij duidelijk twee verschillende begrippen, namelijk de ene keer **land** en de andere keer **berg**, dit zijn duidelijk **twee verschillende dingen**, ook als bij beide de eigenschap van “sieraad” toegevoegd wordt.

Het land in vers 41 is de plaats waar Gods volk en Zijn waarheid een thuis hebben, waardoor de verkondiging van de laatste waarschuwingsboodschap mogelijk wordt. **De gemeente** die opgericht werd om deze boodschap te verkondigen, wordt voorgesteld als **de berg des heiligen sieraads van vers 45**. Beide zijn een “sieraad” op hun eigen manier, maar ze staan voor verschillende omstandigheden. Hoewel ze nauw met elkaar verbonden zijn, zijn het twee verschillende dingen.

Vers 45 beschrijft het tijdstip wanneer de mensen op het laatst nog in twee groepen zijn verdeeld. Het pausdom wordt zo voorgesteld dat het tussen deze twee mensengroepen staat, want het pausdom is het hoofdinstrument van satan, waardoor hij wil verhinderen dat de mensen over de gehele wereld de laatste waarschuwingsboodschap zullen horen. Het pausdom neemt de positie in het midden in, de mensen, die de laatste waarschuwingsboodschap hebben afgewezen, bevinden zich op de ene zijde, terwijl Gods kinderen op de andere zijde staan:

“Er zijn tegenwoordig maar twee categorieën in de wereld, en maar twee categorieën gelden in het oordeel: degene die Gods wet breken en degene die de wet houden. Twee grote tegenstrijdige machten zullen in de laatste grote strijd zichtbaar zijn: Op de ene zijde de Schepper van hemel en aarde. Allen die bij Hem horen dragen Zijn zegel. Zij volgen Zijn geboden. Op de andere zijde de vorst der duisternis met allen die voor de afval en rebellie hebben gekozen.”

Review and Herald, 7 mei 1901.

Daniël 11:45 gebruikt het beeld van “staatsient” voor de “mens der zonde” als de scheidingslijn van de mensheid.

Op de ene zijde staan allen die het karakter van zelfverhoging, een typische eigenschap van de mens der zonde, hebben. Op de andere zijde degene die de opofferende liefde van Christus weerspiegelen. In dit vers wordt de wortel van het geheimenis der wetteloosheid – de zelfverhoging – symbolisch door de Noordkoning uitgebeeld.

Deze bouwt, in een geest van weerspanning en voor de gehele wereld zichtbaar, zijn prachtige staatsient op en verklaart zichzelf tot koning van de massa, die door de zeeën wordt gesymboliseerd. Gelijktijdig treft hij voorbereidingen, allen te vernietigen die door de “berg des heiligen sieraads” worden uitgebeeld. Het hoogtepunt van deze arrogante actie is bereikt wanneer de Noordkoning zijn plotselinge einde vindt en niemand hem zal helpen.

In *Strong's Exhaustive Concordance* vinden wij de volgende definitie;

“Planten – Strong-nr. 5193: Primair; **opslaan, vastleggen;** beplanten (letterlijk of in overdragende zin): bevestigen, inplanten.

Tabernakel (tenten SV) – Strong-nr. 168: afgeleid van 166; een tent (die al **vanuit de verte** duidelijke **opvalt**): bedekking, woonplaats, huis, de heilige tent van YHWH (tabernakel).

Strong-nr. 166: Primair; duidelijk, **glanzen.**

Paleis (NBG Staatsie) – Strong-nr. 643: Blijkbaar van vreemde herkomst; een paviljoen of paleistent: paleis.”

De in vers 45 beschreven gang van zaken, dat iemand zichzelf tussen de boodschap van God en de beoogde ontvangers van de boodschap plaatst, is ook een door de Geest der Profetie algemeen gebruikte illustratie:

*“Hoewel satan God niet van Zijn troon kon verdrijven, betichtte hij God van duivelse eigenschappen, terwijl hij zichzelf Goddelijke eigenschappen toeschreef. Satan is een bedrieger, die zich door zijn slangachtige scherpzinnigheid en zijn bedrieglijke praktijken de huldiging en de aanbidding verschafte, die de mens aan God moest brengen. **Hij heeft zijn satanische troon tussen de menselijke aanbiddeers en de Goddelijke Vader opgericht.**”*

Manuscript Release, band 7, blz. 215.

*“Hij, de grote Leraar, was in deze wereld. Hij was het Licht der wereld. Maar satan wierp zijn duivelse schaduw **tussen Hem en de mensen**, waar Christus als Redder voor gekomen was.”*

Signs of the Times, 20 maart 1901.

*“Wij verzoeken jullie, die het licht der waarheid bestrijden, voortdurend: **Stel jullie niet in de weg van Gods volk!** Verhinder niet dat het vanuit de hemel gegeven Licht in duidelijke, ononderbroken stralen op hen kan schijnen.”*

Review and Herald, 27 mei 1890.

*“Niemand zou dat risico moeten nemen, zich **tussen de mensen en de boodschap van de hemel te plaatsen**. Gods boodschap zal de mensen bereiken; en als er onder de mensen niemand is die aan deze boodschap een stem geeft, dan zullen zelfs de stenen roepen.”*

Counsels to Writers and Editors, blz. 38.

*“De sabbat is de door de Heer voorziene proef en geen mens, of hij nu koning, priester of één of ander heerser is, heeft het recht zich **tussen God en de mensen te plaatsen.**”*

Testimonies, band 9, blz. 234.

In het vorige hoofdstuk bespraken wij Daniël 11:44 en de reactie van de Noordkoning op de boodschap van de Gerechtigheid van Christus (gerechtigheid door geloof), voorgesteld door de “geruchten” die vanuit het “Oosten en het Noorden” komen. In dit vers was sprake van de schrik en de woede van de Noordkoning, wanneer hij zich geconfronteerd ziet met de boodschap van de luide roep. Terwijl hij zich opmaakt om “velen te verdelgen en te verbannen”, eindigt de genadetijd en de wereld heeft zich onherroepelijk in twee partijen opgedeeld. Vers 45 gaat verder met deze beschrijving en gaat er dieper op in, bovendien vinden wij in dit vers ook een profetisch symbool, dat op Armageddon wijst, zoals het beschreven staat in Openbaring 16.

Tussen de zeeën

Ten oosten van de Middellandse Zee, ten zuidwesten van het meer van Gennesareth en ten noorden van de Dode Zee vinden wij de plaats Megiddo. Ongeveer 55 km. ten zuiden van Megiddo ligt Jeruzalem, terwijl wij ca. 15 km. in noordwestelijke richting van Megiddo de berg Karmel vinden. Tussen Megiddo en Jeruzalem bevinden zich de bergen Gerizim en Ebal, waar de zegen en de vloek aan Israël werd uitgesproken. Deze geografische feiten stellen symbolisch het toneel voor van de ondergang van het pausdom, figuurlijk beschreven in Daniël 11:45. De Bijbelse geschiedenis van deze plaatsen levert een veelheid aan informatie op, die symbolisch op de strijd wijzen, die met de wederkomst van Christus eindigt.

De meeste Bijbelcommentatoren zetten de Noordkoning uit Daniël 11:45 midden in deze oudtestamentische geografie. Natuurlijk stellen deze geografische verhoudingen symbolisch de slag van Armageddon voor, zoals wij die in Openbaring 16 vinden. Wij moeten echter bij onze interpretatie de profetische uitlegging toepassen, die wij tot nu toe hebben gebruikt. Hoewel alles in Daniël 11:45 op Megiddo wijst, moeten wij – zoals steeds – de geestelijke plaats van dit vers zoeken – niet de letterlijke.

In het katholicisme en protestantisme en zelfs in het huidige adventisme vinden wij helaas uitleggers die dit vers op het letterlijke Israël toepassen.

De geografische en historische informatie die in dit vers te vinden is, beschrijven echter waar de gehele wereld zich **geestelijk** bevindt als de slag van Armageddon begint. De “berg van het heerlijke sieraad” als het moderne, letterlijke Jeruzalem uit te leggen is niet in overeenstemming met de vijf verzen daarvoor, die wij allen geestelijk geïnterpreteerd hebben. Wanneer men de “berg van het heerlijke sieraad” in dit vers als het huidige Jeruzalem uitlegt, dan moet men in overeenstemming met de regels voor profetische uitleg **consequent** ook alle andere symbolen in dit gedeelte letterlijk uitleggen. Dat is anderzijds helemaal niet mogelijk, want “Edom” uit vers 41 bestaat bijvoorbeeld helemaal niet meer – noch als natie noch als volkstem.

Wanneer wij de studie van Daniël 11:40-45 nogmaals van het eerste tot aan het laatste hoofdstuk nauwkeurig nalezen, stellen wij vast dat de getallen en symbolen doorgaans figuurlijk, dus geestelijk zijn geïnterpreteerd. Dit is in harmonie met iedere gebeurtenis die na de kruisiging van Christus, als vervulling van de profetie heeft plaatsgevonden.

Een opwekking

Wij hebben de reeks van veroveringen van het pausdom bestudeerd, hoe het tot zijn “vroegere machtspositie” terugkeert en hier ook overeenkomsten vastgesteld met de reeks van gebeurtenissen in het boek Openbaring. Bovendien hebben wij deze volgorde als een nauwkeurige herhaling van de in Daniël 11: 30-36 beschreven historische gebeurtenissen gezien, die Ellen White als voorbeeld voor de afloop van de laatste gebeurtenissen van hoofdstuk 11 beschreven heeft.

Wij hebben uitgevonden dat de laatste scènes van de profetie op de “mens der zonde” betrekking hebben. Gelijktijdig hebben wij vastgesteld dat er met betrekking tot de boeken Daniël en Openbaring een “toename van kennis” zal zijn, die tot doel heeft: “Gods volk voor te bereiden om in de laatste dagen stand te houden”. Deze bijzondere toename van kennis zal o.a. op de “mens der zonde” betrekking hebben. Wij hebben aan de ene kant een nauwe verbinding tussen deze verzen en het boek Openbaring mogen zien. Aan de andere kant hebben wij echter ook vastgesteld dat het alles overheersende thema in deze verzen probleemloos door de actuele gebeurtenissen bevestigd wordt. Wij zijn ons bewust geworden, dat wij als Gods volk nu een opwekking en reformatie nodig hebben. En wij hebben door de uitspraken van Ellen White gezien, dat deze noodzakelijke opwekking door een toename aan kennis over de boeken Daniël en Openbaring teweeg gebracht wordt. Wij zijn onze studie begonnen met de uitlegging van de gebeurtenissen die in het 1^e hoofdstuk van Testimonies, band 9, beschreven zijn en zijn tot erkenning gekomen dat Ellen White

volledig overeenstemt met de vervulling van deze laatste gebeurtenissen van Daniël 11. Tamelijk ontzuenderend voor ons is echter de erkenning dat Ellen White met verwijzing naar deze laatste gebeurtenissen in Daniël 11 zegt dat “deze laatste gebeurtenissen zeer snel zullen aflopen.” Broeders en zusters, de afloop van deze laatste, snelle gebeurtenissen van Daniël 11:40-45 begon in het jaar 1989 met de ineenstorting van de Sovjet-Unie. Het is de hoogste tijd dat wij wakker worden en de tekenen der tijd, de uitkomst van de profetie en de noodzakelijke persoonlijke voorbereiding erkennen!

“Maar er komt een dag die God voor het einde van deze wereldgeschiedenis bestemd heeft. “En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis aller volken; en dan zal het einde komen.” (Mattheüs 24:14). Deze profetieën vervullen zich snel. Meer, veel meer moet over deze uitermate belangrijke thema’s worden gesproken. De dag staat voor de deur, waarop het lot van ieder mens voor altijd vastgesteld is. De dag des Heeren nadert snel. De valse wachters verheffen hun stem: “Alles is in orde”, maar de dag van God ijlt snel naderbij. Haar stappen zijn zo gedempt dat de wereld er, in haar dodelijke sluimer, waarin ze gevallen is, niet wakker van wordt. Terwijl de wachters roepen “het is vrede en geen gevaar, dan zal een haastig verderf hun overkomen” ... “en zij zullen geenszins ontvlieden” (1 Thess.5:3). “Want gelijk een strik zal hij komen over al degene, die op de ganse aardbodem gezeten zijn” (Lukas 21:35). De dag des Heeren overvalt degene die meer liefde hebben tot genot en de zonde, als een dief in de nacht. Wanneer alles in orde schijnt en de mensen zich tevreden ter ruste leggen, dan zal de heimelijk naderbij sluipende dief om middernacht op zijn rooftocht gaan. Wanneer het te laat is, het kwaad te verhinderen, zal men ontdekken dat er een deur of venster niet vergrendeld was. “Daarom, zijt ook gij bereid; want in welke ure gij het niet meent, zal de Zoon des mensen komen.” (Mattheüs 24:44). De mensen leggen zich nu ter ruste, wanen zich veilig in de armen van de volkskerken. Maar ieder moet zorgvuldig toezien of er niet ergens een plaats opengelaten is waardoor de vijand zich toegang kan verschaffen. Grote inspanning moet er worden ondernomen om de mensen dit thema dichterbij te brengen. Dit plechtige en ernstige feit, dat de dag des Heeren plotseling onverwachts zal komen, moet niet alleen aan de mensen in de wereld worden voorgehouden, maar ook aan onze eigen gemeenten. De verschrikkelijke waarschuwing van de profetie is voor ieder persoonlijk bestemd. Niemand moet zich in zekerheid wiegen en menen dat hij niet in gevaar is verrast te worden. Niemand moet zich door iemand die de profetieën anders uitlegt, de overtuiging over de gebeurtenissen laten ontnemen, die aantonen dat deze grote gebeurtenis voor de deur staat.”

Fundamentals of Christian Education, blz. 335-336.

“Ik heb aanwijzing gekregen, dat wij het getuigenis van enkele oude medewerkers, de nu reeds gestorven zijn, op de standaard moeten verheffen. Laat de artikelen, die wij in de eerste uitgaven van ons tijdschrift kunnen vinden, nog meer tot de mensen spreken. Deze artikelen moeten nu opnieuw uitgegeven worden, zodat ze als levende stem der getuigenis Gods gehoord kunnen worden. De geschiedenis van de ervaringen in de begintijd van de boodschap zal zich als waardevol bewijzen bij de tegenstand tegen de meesterlijke uitgedachte satanische dwaalleringen. Deze aanwijzing is mij kortgeleden opnieuw gegeven. Ik moet de mensen het getuigenis van de Bijbelse waarheden uiteenzetten en de beslissende boodschappen herhalen,

Info presentatie: *ZIJN Boodschap in Daniël*

die jaren geleden zijn gegeven. Ik wens, dat de preken, die ik op conferenties en in gemeenten heb gehouden, verder zullen leven en hun voorbestemde zending zullen vervullen.”

The Publishing Ministry, blz. 31

Samenvatting

- Naar Jesaja 2:2-3 is de berg een symbool van Gods gemeente.
- Naar Openbaring 17:15 zijn de zeeën een symbool voor de mensen op aarde.
- In Daniël 11:45 plaats het pausdom zich tussen Gods volk en de mensen, om de laatste verkondiging van het Evangelie tegen te houden. Bij het pausdom “scheiden zich de geesten”.
- De beschrijving van Daniël 11:45 leidt ons geografisch naar Megiddo, hetwelk een verbinding is met de eindtijd strijd van Armageddon uit Openbaring 16.

TOEVOEGING

Daniël 11 in het zicht der pioniers**Het pausdom is de Noordkoning**

“Er bevindt zich in de geschiedenis van de profetieën in hoofdstuk 11 een profetische reeks, waarbij verschillende symbolen zijn toegepast. Deze reeks begint bij de koningen der Meden en Perzen en gaat via Griekenland en Rome tot aan de eindtijd, waar deze macht haar einde vindt en niemand haar zal helpen. Wanneer de voeten en de tien tenen van het metalen standbeeld Rome voorstellen, wanneer het beest met de tien horens, dat op de oordeelsdag in de vuurzee geworpen wordt, ook het Roomse rijk is, wanneer ook de kleine hoorn, dat tegen de Vorst aller vorsten opstaat, Rome uitbeeld, ja, wanneer met deze vier profetische ketens hetzelfde resultaat en dezelfde tijdsperiode blootgelegd wordt, dan is de laatste macht uit hoofdstuk 11, die “aan zijn einde komen zal, en door niemand geholpen wordt” ook Rome.”

Prediking van James White op de Generale Conferentie van 1878, Review and Herald, 3 oktober 1878.

Het sieraadland is de Verenigde Staten

“Dit Amerikaanse land is de plaats waar Gods gemeente in de eerste plaats haar heerlijke triomf en haar groei vanaf 1798 meegemaakt heeft. Hier is de plaats, waar de woestijn en dorre plaatsen vrolijk zijn en de wildernis zich verheugt en bloeien zal als een roos.

(Jesaja 35:1) Hier was hoofdzakelijk de luide verkondiging van de boodschap “Bereidt de Heere een weg!” te horen. Vanuit dit Amerikaanse land werd de adventboodschap naar alle naties, talen, volken en stammen verder gedragen. Dit land en zijn mensen dragen de naam Sion en Jeruzalem. (Jesaja 2:1-3; 41:9; Micha 4:1-2). Van dit land staat geschreven: “want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem.” Dit vervult zich nu voor onze ogen in de verkondiging van de drievoudige engelenboodschap (Openbaring 14:9-12), waarin de eeuwige geldigheid en verbondenheid van Gods zedenwet, de tien geboden, naar voren gebracht wordt, die de grondwet en basis van Zijn zedelijke regering uitbeelden. ...

Wij hebben het tijdstip bereikt waarin het grootste deel van Gods levende, belijdende gemeente in zo'n land gevonden moet worden, zoals zojuist beschreven is. Er is op het moment geen ander volk of land in de bewoonbare gebieden van deze aarde, waarop deze beschrijving van toepassing is, dan het land de USA.

Dit Amerikaanse land was, wanneer men de wereldgeschiedenis bestudeerd, altijd leeg en woest geweest; een onbebouwde, eenzame, ongecultiveerde wildernis van enorme grootte, zoals niet bekend was in de toenmalige geciviliseerde wereld, tot dat tijd van Gods belofte naderbij kwam, waarin God Zijn Woord waar maakte en Zijn hand voor de tweede maal uitstreckte, om de overigen van Zijn volk uit het land van hun gevangenschap te bevrijden en in de “woestijn” te leiden, om hen voor te bereiden. Precies op de juiste tijd zorgde God ervoor dat dit continent werd ontdekt. Zonder twijfel heeft de Heer Zijn engel gestuurd om Columbus tot dit avontuur te inspireren, en zijn schip over de woeste diepte naar de ontdekking van deze nieuwe wereld geleid.

Het verschrikkelijke en gruwelijke beest uit Daniël 7:7,19, dat vrat en verbrijzelde en dat het overige met zijn voeten vertrad, wilde ook dit land met zijn ijzeren stampvoeten betreden. Maar tot op de juiste tijd hield God zijn onbeschaamde hoef tegen, toen Hij de Verenigde Staten door de Amerikaanse revolutie liet ontkomen, zoals in Ezechiël 38:8 voorspeld werd. Op deze manier opende God precies op de juiste tijd een toevluchtsoord voor burgerlijke en religieuze vrijheid, waar de overigen van Zijn volk zich konden verzamelen.

De voorgaande beschouwing laat ons de belangrijke waarheid zien dat God de overigen van Zijn volk letterlijk uit de landen, waarin ze verstrooid waren, verzamelt, en ze letterlijk uit het land van hun gevangenschap in een letterlijke woestijn (wildernis) van wouden brengt, in een plaats van voorbereiding, voordat ze in het land Kanaän kunnen binnengaan, de beloofde eeuwige erfenis van de nieuw geschapen aarde.

In het jaar 1798 was de voor Jeruzalem vastgestelde tijd voleindigd en daarna brak de tijd aan waarin een “stem uit de woestijn” ter voorbereiding gehoord moest worden. ...

*Omdat de overigen uit de plaatsen en landen, waarin ze waren verstrooid, verzameld moesten worden en uit het land van hun gevangenschap in de woestijn ter voorbereiding gebracht moesten worden, komt de vraag in ons op: Welk gebied stelt dan het land van hun gevangenschap voor? Het antwoord luidt dan: Het omvat het oude Assyrië of Babylon, het rijk der Meden en Perzen, de Grieken en de Romeinen; het omvat het gehele gebied waarover de zeven koppen van de heidense heerschappij hun macht uitgeoefend hebben, het land Kanaän niet uitgesloten; wij worden dus geheel uit het oostelijke continent weggevoerd, wanneer wij de “woestijn van voorbereiding” willen vinden, waar de overigen verzameld moeten worden, om “in de woestijn voor de Heere een weg te bereiden” en “Zijn paden effen te maken”; het gevolg is dat niets anders overblijft dan dit **Amerikaanse continent** ... Hieruit wordt duidelijk dat deze woestijn der voorbereiding het lieflijke land is, dat in Daniël 8:9 wordt genoemd. In hoofdstuk 11:41,45 wordt het, **het sieraadland** en de berg des heiligen sieraads genoemd, of het goede (goodly) land, het land van vrede en heerlijkheid.”*

Hiram Edson, Review and Herald, 28 februari 1856.

Het “sieraadland” is niet de “berg des heiligen sieraads”

“Wij hebben erkent dat de aarde niet het heiligdom is, maar enkel en alleen de plaats waar het zich tenslotte zal bevinden; dat de gemeente niet het heiligdom is, maar enkel en alleen de vergadering die in het heiligdom aanbidden; en dat het land Kanaän niet het heiligdom is, maar de plaats waar het type van het heiligdom stond.”

J.N.Andrews, The Sanctuary and de 2300 Days, blz. 33-35.

“Maar omdat de mensen – zoals het oude Israël – ongehoorzaam, ondankbaar en onheilig waren, is de tijd verlengd, zodat allen de luide verkondiging van de laatste boodschap van barmhartigheid kunnen horen. Het werk van de Heer is verhinderd geworden, de tijd van verzegeling is vertraagd. Velen hebben de waarheid nog niet

gehoord. Maar de Heer zal ze nog een kans geven (de Boodschap) te horen en zich te bekeren.”

the Faith I Live By, blz. 288.

“Allen, die op de komst van de Bruidegom wachten, moeten tot de mensen zeggen: “Zie, hier is uw God!” De laatste stralen van het barmhartige licht, de laatste boodschap van genade die aan een wereld moet worden gegeven, stelt een openbaring van Zijn karakter van liefde voor. De kinderen van God moeten Zijn heerlijkheid weerspiegelen. In hun eigen leven en karakter moeten zij laten zien wat de genade van God voor hen heeft gedaan.”

Lessen uit het Leven van alle Dag, blz. 257.

“Christus wacht met hunkerend verlangen dat Hijzelf (en Zijn karakter) weerspiegeld wordt in zijn gemeente. Wanneer het karakter van Christus in Zijn volk volkomen zichtbaar is, zal Hij komen om hen op te eisen als Zijn eigendom.”

Idem, blz. 37.

“Het is de opdracht van de heilige Geest de wereld van zonde, gerechtigheid en oordeel te overtuigen. De wereld kan alleen gewaarschuwd worden wanneer ze erkent dat degene die de waarheid geloven ook door haar worden geheiligd; dat ze naar hogere en heiliger principes handelen en in een hogere en verheven zin laten zien, waar de scheidingslijn loopt tussen degene die de geboden van God houden en degene die ze met voeten treden. De heiliging van de geest is het merkteken waaraan men het verschil kan zien tussen degene die het zegel van God hebben en degene die de valse rustdag houden. Wanneer de proef komt zal het heel duidelijk zijn wat het merkteken van het beest is. Het is het houden van de zondag. Wie deze dag dan nog als heilig ziet, hoewel hij de waarheid heeft gehoord, draagt het teken van de mens der zonde, die het gewaagd heeft tijden en wetten te veranderen.”

Bible Trainings School, 1 december 1903.

“Niemand van ons zal ooit het zegel van God ontvangen wanneer ons karakter ook maar één vlek of smet zal hebben. Het wordt aan ons overgelaten om de gebreken in ons karakter te herstellen, de tempel van de ziel van alle vuil te reinigen. Dan zal de spade regen op ons vallen, zoals op de pinksterdag de vroege regen op de discipelen viel. ...

Wat gaat u doen, broeders en zusters, om dit veel omvattende werk van voorbereiding aan te pakken? Wie zich met de wereld verenigt, wordt gevormd door de wereld en wordt daardoor op het merkteken van het beest voorbereid. Zij die niet op zichzelf vertrouwen, die zich voor God verootmoedigen en hun ziel reinigen door de waarheid na te volgen, worden gevormd door de hemel en voorbereid het zegel van God op hun voorhoofd te ontvangen. Wanneer het bevel wordt gegeven en het stempel wordt opgedrukt, zal het karakter van deze mensen tot in eeuwigheid rein en vlekkeloos blijven.”

Getuigenis voor de Gemeente, band 5, blz. 176-177.

Gods Zegen toegewenst
bij uw verdere studie in Gods onfeilbaar woord

De medewerkers van ZIJN Boodschap